

SÄPÄTTIKOULU- LÄKSYT

3 neljännes 2021

YHTÄ KALLISARVOINEN KUIN HÄNEN SILMÄTERÄNSÄ

Profetioita, kokemuksia ja
Jumalan kansan tehtävä

Yhtä kallisarvoinen kuin Hänen silmäteränsä Profetioita, kokemuksia ja Jumalan kansan tehtävä A. Di Franca

Johdanto

Tämän vuosipuoliskon läksyt keskittyvät tärkeisiin Raamatun aiheisiin kansassa, jota Jumala rakastaa kuin silmäteränsä. Mukana on ennustuksia, lupauksia, siunauksia ja kokemuksia, mutta myös koetuksia, seulomista, uskollisuutta ja voitto. Alkaen elämän alusta maan päällä läksyt vievät läpi historian vuosisatojen, katsoen sellaisia kokemuksia kuin orjuudesta vapautuminen, pakkosiirtolaisuuteen vieminen vieraaseen maahan ja palaaminen pakkosiirtolaisuudesta sellaisten henkilöiden johdolla, jotka kohtasivat alusta aloittamisen haasteet. Vuosisatoja myöhemmin Jeesus tuli maan päälle ja kantoi lähetystehtävänsä Jumalan Karitsana ja perusti kristillisen seurakunnan kansainväliseksi ruumiiksi, jolla on maailmanlaajuinen tehtävä, ja lupasi, että koetuksista, vainosta ja sisäisistä vaikeuksista huolimatta helvetin portit eivät sitä voita.

Mennen takaisin Egyptiin Jumalan kansan vapauttamiseksi, Mooseksen tuli kertoa Faraolle, että Israel oli Hänen ”poikansa” ja ”esikoisensa”. ”Silloin sinun pitää sanoa faraolle: Näin sanoo Herra: 'Israel on minun esikoispoikani.'” Se toistettiin: ”Minä käsken sinua päästämään poikani minua palvelemaan. Jos kieltäydyt päästämästä häntä, minä surmaan sinun esikoispoikasi.” 2. Moos. 4:22,23.

”Kun heprealaiset kärsivät julmaa sortoa orjuuttajiensa käden alla, Herra katsoi heidän puoleensa ja kutsui Israelia pojakseen. Hän käski Moosesta menemään faraon tykö mukanaan sanoma, 'Israel on minun esikoispoikani. Minä käsken sinua päästämään poikani minua palvelemaan.' Herra ei odottanut, että Hänen kansansa lähtisi ja seisoi voitokkaana Punaisen meren rannalla, ennenkuin kutsui Israelia pojakseen, vaan jo silloin, kun he vielä olivat sorron alla, alennettuina, maahan poljettuina, kärsien kaikesta, mitä egyptiläiset pystyivät keksimään tehdäkseen heidän elämänsä katkeraksi ja tuhotakseen heidät; silloin Jumala ryhtyi hoitamaan heidän asiaansa ja julisti faraolle: "Israel on minun esikoispoikani.” the Southern Work, p. 14.

Mooses täytti tehtävänsä johtaa Israel vapauteen. Egypti oli kaukana, ja ja meri ja erämaa oli voitokkaasti ylitetty, kun Mooses, katsoen taaskepäin, kuinka ihmeellisesti Herra oli suojellut ja johtanut kansaansa, huudahti viimeisessä laulusaan: 'Hän löysi sen autiosta maasta, karulta seudulta, joka huusi tyhjiyttään. Hän otti sen hoiviinsa ja

huolehti siitä, hän varjeli sitä kuin silmäteräänsä.' 5. Moos. 32:10. Siten Jumala tunnusti Israelin, ei vain pojakseen, vaan kansaksi, joka oli hyvin henkilökohtainen Hänelle – silmäteräkseen.

Vuosisatoja kului, ja Israelin historian kertomusta tahrasivat usein synti ja kapinat. Monet kansasta menettivät toivonsa ja uskonsa ja joutuivat harhaan. Vaikka vain jäännös jäi jäljelle, Jumala piti heitä yhtä arvokkaina; Hänelle uskolliset olivat edelleen Hänen silmäteränsä. ”Herra Sebaot on oman kunniansa tähden lähettänyt minut niiden kansojen luo, jotka ovat ryöstäneet teitä. Hän sanoo niille näin: -- Joka koskee minun kansaani, se koskee minun silmäterääni.” Sak. 2:8. Kyllä, ”Jumala rakastaa lapsiaan rajattomalla rakkaudella. Hänen seurakuntansa on Hänelle rakkainta maailmassa.” KV. s. 118.

”Alusta asti ja yhä vieläkin Jumalan tarkoitus oli, että hänen kansansa asuisi maan päällä hänen nimellensä kunniaksi. Heidän pakkosiirtolaisuutensa pitkien vuosien kuluessa hän oli antanut heille monia tilaisuuksia uudistaa liittonsa hänen kanssaan. Muutamat olivat suostuneet kuuntelemaan ja oppimaan, ja oli niitäkin, jotka löysivät pelastuksen ahdistusten keskellä. Monet näistä kuuluivat siihen jäännökseen, joka lähtisi takaisin. Vertausk

uvallisesti Herra sanoo ottavansa sen kuin »latvuksen siitä korkeasta setripuusta» ja istuttavansa sen »korkealle ja jyrkälle vuorelle. Israelin vuoren korkeuteen minä sen istutan» (Hes. 17: 22,23).”

Me olemme nyt maailmanhistorian lopussa, kun viimeiset ennustukset täyttyvät. Suuri työ ja suuri taistelu on meidän edessämme. Menemmekö eteenpäin uskossa ollaksemme valmiit niitä tapahtumia varten? Olemmeko me se pyhä lähetyskansaa, jota Jumala tarvitsee?

”Kristuksen seurakunnan tulee olla siunaukseksi, ja sen jäsenten tulee olla siunattuja, kun he siunaavat toisia. Jumalan tarkoitus Hänen valitessaan kansan maailman edessä ei ollut vain, että Hän ottaisi heidät pojikseen ja tyttärικseen, vaan että heidän kauttaan Hän voisi antaa maailmalle jumalallista valoa. Kun Herra valitsi Aabrahamin, tarkoitus ei ollut vain, että hän olisi Jumalan erityinen ystävä, vaan myös välikappale, jonka kautta Herra antaisi kansoille arvokkaita ja erityisiä etuoikeuksia. Hänen tuli olla valona keskellä ympäröivää siveellistä pimeyttä.

Aina, kun Jumala siunaa lapsiaan valolla ja totuudella, tarkoitus ei ole vain, että he saisivat iankaikkisen elämän lahjan, vaan että heidän ympärillään olevat saisivat myös hengellistä valoa. ... 'Te olette maan suola' Ja kun Jumala tekee kansansa maan suolaksi, se ei ole vain heidän hyväkseen, vaan että he toimisivat toisten hyväksi.” Reflecting Christ, p. 205.

Teemmekö sen, mitä Hän odottaa meiltä tässä pimeässä maailmassa? Muistakaa, Herralla on suunnitelma ja tehtävä kansalleen. Menkäämme eteenpäin, pysyen lujina ja järkkymättöminä sillä muuttumattomalla perustalla, jonka päälle Hänen seurakuntansa on perustettu, joka on Jeesus Kristus. Olkaamme arvokkaita

välikkappaleita Hänen kädessään toisten pelastamiseksi; sitten kaikki Hänen lupauskensa täyttyvät. Jos pidämme tämän korkean päämäärän mielessämme, näiden läksyjen tutkistelu on suuri siunaus.

'... Jumala on itse sanonut: -- Minä en sinua jätä, en koskaan sinua hylkää. Sen tähden me voimme turvallisin mielin sanoa: -- Herra on minun auttajani, siksi en pelkää. Mitä voisi ihminen minulle tehdä?' Hepr.13:5,6.

"Tuleeko Herra unhottamaan kansansa tänä koetuksen hetkenä? Unhottiko hän uskollisen Nooan, kun rangaistustuomiot kohtasivat maailmaa vedenpaisumuksessa? Unhottiko hän Lootin, kun tuli lankesi taivaasta ja poltti tasangon kaupungit? Unhottiko hän Joosefin, tämän ollessa epäjumalanpalvelijain ympäröimänä Egyptissä? Unhottiko hän Elian, kun Iisebelin vala uhkasi tätä Baalin profeettain kohtalolla? Unhottiko hän Jeremian, kun tämä heitettiin vankilan pimeään, surkeaan kaivoon? Unhottiko hän ne kolme jaloa miestä, jotka heitettiin tuliseen pätsiin tai jalopeurain luolaan heitetyn Danielin?" ST. s. 606.

"Hän pitää hellää huolta olennoista, joita hän on niin rakastanut, että on antanut Rakkaimpansa heitä pelastamaan." EK. s. 242.

"Maailmassa on yksi asia, joka on Kristuksen huolenpidon tärkein kohde. Se on Hänen seurakuntansa maan päällä; sillä sen jäsenten tulisi olla Hänen edustajiaan hengessä ja luonteessa. Heidän tulee edustaa maailmalle kristillisyyttä, heidän tulee olla pyhien totuuksien säilyttäjiä toisten hyväksi. Läpi siveellisen pimeyden ja erheen aikakausien, läpi taistelun ja vainojen, Kristuksen seurakunta on ollut vuorelle asetettu kaupunki." Manuscript Releases, vol. 2, p. 265.

Rukouksemme on, että olisimme tänä valona loppuun asti.

Pääkonferenssin veljet ja sisaret

**Tänään kootaan erikoissapattikolehti radiolähetystyön hyväksi
Anna lahjasi anteliaasti auttaaksesi levittämään evankeliumia kauas ja laajalle!**
1

Sapattina 3. heinäkuuta 2021

Jumalallinen lupaus ja alkuperä

"Usein näytti siltä kuin israelilaiset eivät olisi kyenneet tai halunneet ymmärtää Jumalan tarkoitusta pakanain suhteen. Kuitenkin juuri tämä tarkoitus oli tehnyt heistä erillisen kansan ja perustanut heidät itsenäiseksi kansakunnaksi maan kansojen keskuuteen. Aabraham, heidän isänsä, jolle liiton lupaus ensin annettiin, oli kutsuttu lähtemään sukunsa keskuudesta kaukaisiin seutuihin, jotta hän voisi levittää valoa pakanoille. Vaikka hänen saamaansa lupauksen sisältyi jälkeläisiä niin paljon kuin on hiekkaa meren rannalla, ei hänen tullut mistään itsekkäistä syistä perustaa suurta

kansakuntaa Kanaanin maahan. Jumala oli tehnyt hänen kanssaan liiton, joka käsitti kaikki maailman kansat. »Minä siunaan sinut», julisti Herra, »ja teen sinun nimesi suureksi, ja sinä olet tuleva siunaukseksi. Ja minä siunaan niitä, jotka sinua siunaavat, ja kiroan ne, jotka sinua kiroavat, ja sinussa tulevat siunatuiksi kaikki sukukunnat maan päällä» (1 Moos. 12: 2, 3).” PK. s. 255.

Sunnuntai

Abramin kutsuminen

1. Minkä kutsun Abram sai, kun hän asui Uurissa, kaupungissa, joka sijaitsi nykyisen Irakin alueella? Minkä tehtävän Herra hänelle antoi?

1 Moos. 12:1. Ja Herra sanoi Abramille: "Lähde maastasi, suvustasi ja isäsi kodista siihen maahan, jonka minä sinulle osoitan.

Apt. 7:2, 3. Stefanus sanoi: "Miehet, veljet ja isät, kuulkaa! Kirkkauden Jumala ilmestyi meidän isällemme Aabrahamille hänen ollessaan Mesopotamiassa, ennenkuin hän oli asettunut asumaan Harraniin, ja sanoi hänelle: 'Lähde maastasi ja suvustasi ja mene siihen maahan, jonka minä sinulle osoitan.'

”Suodakseen taivaan parhaita lahjoja maan kaikille kansoille Jumala kutsui Aabrahamin lähtemään epäjumalia palvovan sukunsa keskuudesta ja asettumaan asumaan Kanaanin maahan. »Minä teen sinusta suuren kansan», hän sanoi, »siunaan sinut ja teen sinun nimesi suureksi, ja sinä olet tuleva siunaukseksi» (1 Moos. 12: 2). Aabrahamin osaksi tuli suuri kunnia, kun hänet valittiin sen kansan isäksi, jonka tuli vuosisatojen kuluessa varjella ja säilyttää Jumalan maailmalle antamaa totuutta ja jonka kautta kaikki maan kansakunnat tulisivat siunatuiksi luvatus Messiaan ilmaantuessa.” PK. s. 11.

Maanantai

2. Minkä suuren lupauksen tämä kutsu sisälsi? Mikä olisi luonteenomaista Abramin siemenelle, josta tulisi Jumalan valittu kansa?

1 Moos. 12:2, 3. Niin minä teen sinusta suuren kansan, siunaan sinut ja teen sinun nimesi suureksi, ja sinä olet tuleva siunaukseksi. Ja minä siunaan niitä, jotka sinua siunaavat, ja kiroan ne, jotka sinua kiroavat, ja sinussa tulevat siunatuiksi kaikki sukukunnat maan päällä."

1 Moos. 15:5, 6 Ja hän vei hänet ulos ja sanoi: "Katso taivaalle ja lue tähdet, jos ne taidat lukea." Ja hän sanoi hänelle: "Niin paljon on sinulla oleva jälkeläisiä." Ja Abram uskoi Herraan, ja Herra luki sen hänelle vanhurskaudeksi.

”Aabrahamille luvattiin — ja sille lupaukselle antoivat sen ajan ihmiset suuren arvon — paljon jälkeläisiä ja kansallista suuruutta: »Minä teen sinusta suuren kansan, siunaan sinut ja teen sinun nimesi suureksi, ja sinä olet tuleva siunaukseksi.» Tähän lisättiin tuon uskon perillisen kaikkein kalleimmaksi arvostama vakuutus siitä, että hänen sukuhaarastaan oli tuleva maailman Vapahtaja: »Ja sinussa tulevat siunatuiksi

kaikki sukukunnat maan päällä.»” PP. s. 105,106.

”Aabraham sai Jumalalta sanoman: »Lähde maastasi, suvustasi ja isäsi kodista siihen maahan, jonka minä sinulle osoitan.» Jotta Jumala voisi hyväksyä Aabrahamin pyhien ilmoitustensa säilyttäjän suureen tehtävään, tämän täytyi irrottautua varhaisista kodin ja seurapiirin siteistä. Suvun ja ystävien vaikutus estäisi Herraa kasvattamasta palvelijaansa haluamallaan tavalla. Nyt kun Aabraham oli erikoisessa merkityksessä otettu taivaan yhteyteen, hänen täytyi asua muukalaisten parissa. Hänen luonteensa täytyi olla omalaatuinen, kaikesta maailmasta poikkeava. Hän ei voisi edes selittää menettelyään niin että hänen ystävänsä ymmärtäisivät sen. Hengelliset asiat tajutaan hengellisesti, eivätkä hänen epäjumalia palvelevat sukulaisensa ymmärtäneet hänen vaikuttimiaan ja tekojaan.” PP. s. 106.

Tiistai

Luvattu poika

3. Tuliko tämä siemen välittömästi sen jälkeen, kun lupaus oli annettu? Minkä iän patriarkka saavutti, ennenkuin oli mitään merkkiä lupauksen täyttymisestä? Milloin hän lopulta sai sanoman, joka viittasi tarkkaan aikaan?

1 Moos. 15:2-4 Mutta Abram sanoi: "Oi Herra, Herra, mitä sinä minulle annat? Minä lähdän täältä lapsetonna, ja omaisuuteni haltijaksi tulee damaskolainen mies, Elieser." Ja Abram sanoi vielä: "Sinä et ole antanut minulle jälkeläistä; katso, talossani syntynyt palvelija on minut perivä."

1 Moos. 17:1, 21 Kun Abram oli yhdeksänkymmenen yhdeksän vuoden vanha, ilmestyi Herra hänelle ja sanoi hänelle: "Minä olen Jumala, Kaikkivaltias; vaella minun edessäni ja ole nuhteeton... Mutta liittoni minä teen Iisakin kanssa, jonka Saara sinulle synnyttää tähän aikaan tulevana vuonna."

1 Moos. 21:2, 3 Ja Saara tuli raskaaksi ja synnytti Aabrahamille pojan hänen vanhoilla päivillään, juuri sinä aikana, jonka Jumala oli hänelle sanonut. Ja Aabraham nimitti poikansa, joka hänelle oli syntynyt, sen, jonka Saara oli hänelle synnyttänyt, Iisakiksi.

”Uskon kuuliaisuudessa Aabraham oli luopunut synnyinmaastaan ja poistunut isiensä hautojen luota ja sukunsa kodista. Muukalaisena hän oli vaeltanut perintömaassaan. Hän oli odottanut kauan luvattua perillisen syntymää.” PP. s. 129.

”Kun Aabrahamilla ei ollut poikaa, hän ensin ajatteli, että hänen uskollinen palvelijansa Elieser tulisi ottolapsena hänen pojakseen ja myös hänen perijäkseen. Mutta Jumala ilmoitti Aabrahamille, että hänen palvelijastansa ei tulisi hänen poikaansa ja perijäänsä, vaan että hän todellakin tulisi saamaan pojan. »Ja Hän vei hänet ulos ja sanoi: 'Katso taivaalle ja lue tähdet, jos ne taidat lukea.' Ja Hän sanoi hänelle: 'Niin paljon on sinulla oleva jälkeläisiä.'»” LH. s. 58.

Keskiviikko

4. Mikä erikoinen kokemus oli Jaakobilla, yhdellä Iisakin pojalla? Mikä merkitys hänen kamppailullaan ja suurimmalla voitollaan on meille tänä päivänä?

1 Moos. 32:24-28 Ja Jaakob jäi yksinensä toiselle puolelle. Silloin painiskeli hänen kanssaan muuan mies päivän koittoon saakka. Ja kun mies huomasi, ettei hän häntä voittanut, iski hän häntä lonkkaluuhun, niin että Jaakobin lonkka nyrjähti hänen painiskellessaan hänen kanssaan. Ja mies sanoi: "Päästä minut, sillä päivä koittaa." Mutta hän vastasi: "En päästä sinua, ellet siunaa minua." Ja hän sanoi hänelle: "Mikä sinun nimesi on?" Hän vastasi: "Jaakob." Silloin hän sanoi: "Sinun nimesi älköön enää olko Jaakob, vaan Israel, sillä sinä olet taistellut Jumalan ja ihmisten kanssa ja olet voittanut."

"... Jos ihmiset pysyvät synneissään, he tulevat yhdeksi synnin kanssa. Silloin Jumalan kirkkauden, joka tuhoaa synnin, täytyy tuhota heidätkin. Jaakob huudahti painiskeltuaan yön enkelin kanssa: »Minä olen nähnyt Jumalan kasvoista kasvoihin, ja kuitenkin on minun henkeni pelastunut.» 1 Moos. 32: 30. Jaakob oli tehnyt suuren synnin menettelyllään Eesauta kohtaan, mutta hän oli katunut. Hänen rikoksensa oli annettu anteeksi ja syntinsä sovitettu; siksi hän saattoi kestää Jumalan läsnäolon ilmestyksen. Mutta aina kun ihmiset tulivat Jumalan eteen tahallaan suosien paha, heidät tuhottiin." AT. s. 87

"Jaakob rukoili päättävästi: »En päästä sinua, ellet siunaa minua» (1 Moos. 32: 26). Tämän hellittämättömän asenteen Jaakob sai häneltä, jonka kanssa hän painiskeli. Hän antoi Jaakobille voiton sekä muutti hänen nimensä Jaakobista Israeliksi sanoen: »Sinun nimesi älköön enää olko Jaakob, vaan Israel, sillä sinä olet taistellut Jumalan ja ihmisten kanssa ja olet voittanut» (jae 28). Mitä Jaakob oli turhaan tavoitellut taistelemalla omassa voimassaan, sen hän saavutti alistumalla ja uskomalla lujasti. »Tämä on se voitto, joka on maailman voittanut, meidän uskomme» (1 Joh. 5: 4)." Vs. s. 153.

Torstai

Hänestä tulee suuri kansa

5. Mikä sai Jaakobin ja hänen perheensä lähtemään luvatususta maasta ja muuttamaan Egyptiin? Minkä lohdullisen sanoman hän sai matkalla?

1 Moos. 43:1 Mutta nälänhätä oli maassa kova.

1 Moos. 46:1-4 Niin Israel lähti matkalle mukanaan kaikki, mitä hänellä oli. Ja kun hän saapui Beersebaan, uhrasi hän teurasuhreja isänsä Iisakin Jumalalle. Ja Jumala puhui Israelille näyssä yöllä; hän sanoi: "Jaakob, Jaakob!" Tämä vastasi: "Tässä olen." Niin hän sanoi: "Minä olen Jumala, sinun isäsi Jumala; älä pelkää mennä Egyptiin, sillä minä teen sinut siellä suureksi kansaksi. Minä menen sinun kanssasi

Egyptiin, ja minä myös johdatan sinut sieltä takaisin. Ja Joosefin käsi on sulkeva sinun silmäsi."

Apt. 7:11, 12 Ja tuli nälänhätä koko Egyptiin ja Kanaanin ja suuri vaiva, eivätkä meidän isämme saaneet mistään ravintoa. Mutta kun Jaakob kuuli Egyptissä olevan viljaa, lähetti hän meidän isämme sinne ensimmäisen kerran.

”Vakuutus: »Älä pelkää mennä Egyptiin, sillä minä teen sinut siellä suureksi kansaksi», oli merkitsevä. Aabrahamin jälkeläiset tulivat lupauksen mukaan olemaan lukemattomia kuin tähdet, mutta valittu kansa oli toistaiseksi lisääntynyt vain hitaasti. Eikä Kanaanin maa tarjonnut edellytyksiä ennustuksen mukaisen kansakunnan kehittymiselle. Se oli voimakkaiden pakanahaimojen vallassa, jotka saataisiin väistymään vasta »neljännessä polvessa». Mikäli Israelin jälkeläiset mielivät täällä kasvaa runsasväkiseksi kansaksi, heidän oli joko karkotettava maan alkuasukkaat tai hajaannuttava heidän joukkoonsa. Edellistä he eivät Jumalan säätämän mukaan voineet tehdä, ja jos he olisivat sekaantuneet kanaanilaisiin, he olisivat olleet vaarassa langeta epäjumalain palvontaan. Mutta Egypti tarjosi jumalalliselle suunnitelmalle riittävät toteutumisen edellytykset. Siellä heille oli avoinna viljava ja runsasvetinen maa, joka tarjosi erinomaisen mahdollisuuden nopeaan lisääntymiseen. Ja se vastenmielisyyttä, jota egyptiläiset tunsivat heidän harjoittamaansa ammattia kohtaan — »sillä kaikki paimenet ovat egyptiläisille kauhistus» — auttaisi heitä pysymään erillisenä kansana ja pitäisi heidät myös erossa Egyptin epäjumalain palvonnasta.” PP. s. 212.

Perjantai

6. Kuinka monta sielua meni Egyptiin Jaakobin kanssa? Mitä heille tapahtui?

2 Moos. 1:1-5 Nämä ovat Egyptiin tulleiden Israelin poikien nimet; Jaakobin kanssa he olivat itsekukin perheineen tulleet sinne: Ruuben, Simeon, Leevi ja Juuda, Isaskar, Sebulon ja Benjamin, Daan, Naftali, Gaad ja Asser. Ja Jaakobin kupeista lähteneitä oli kaikkiaan seitsemänkymmentä henkeä. Mutta Joosef oli jo ennestään Egyptissä.

2 Moos. 1:7, 12 Mutta israeliläiset olivat hedelmälliset ja sikisivät, lisääntyivät ja enenivät hyvin suurilukuisiksi, niin että maa tuli heitä täyteen.... Mutta kuta enemmän kansaa rasitettiin, sitä enemmän se lisääntyi, ja sitä enemmän se levisi, niin että israeliläisiä ruvettiin pelkäämään.

”Egyptiin lähti vain muutamia perheitä. Heistä kasvoi suuri kansanpaljous.” *The Story of Redemption*, p. 147.

”Israelilaisten lukumäärä oli jo suuresti kasvanut; he »olivat hedelmälliset ja sikisivät, lisääntyivät ja enenivät hyvin suurilukuisiksi, niin että maa tuli heitä täyteen». Joosefin hyvässä hoidossa ja silloisen kuninkaan suosiossa he olivat nopeasti levinneet koko maahan. He olivat kuitenkin pysyneet erillisenä kansana eivätkä olleet vähääkään omaksuneet Egyptin tapoja tai uskontoa. Siksi heidän voimakas lisääntymisensä sai kuninkaan ja hänen kansansa pelkäämään, että he

sodan syttyessä liittyisivät Egyptin vihollisiin. Kuitenkaan heidän karkottamisensa maasta ei ollut edullista.” PP. s. 223.

Sapatti

Huuto vapautuksen puolesta

7. Mikä pelko nousi uudessa faraossa ja hänen kansassaan, kun he näkivät Israelin lasten lisääntyvän nopeasti. Vaikka israelilaiset olivat kerran olleet toivottuja vieraita, mitä egyptiläiset nyt tekivät yrittäessään vhentää heidän lukumääräänsä? Mikä tuli yhä pakottavammaksi?

2 Moos. 1:9, 10 Tämä sanoi kansallensa: "Katso, israelilaisten kansa on suurempi ja väkevämpi kuin me. Tulkaa, menetkäämme siis viisaasti heitä kohtaan, että he eivät lisääntyisi eivätkä, jos sota syttyisi, liittyisi hekin vihollisimme ja sotisi meitä vastaan ja lähtisi maasta pois."

2 Moos. 2:23-25 Ja kun oli kulunut pitkä aika, kuoli Egyptin kuningas. Ja israelilaiset huokailivat orjuuttansa ja valittivat; ja heidän huutonsa heidän orjuutensa tähden nousi Jumalan tykö. Ja Jumala kuuli heidän vaikeroimisensa, ja Jumala muisti liittonsa Aabrahamin, Iisakin ja Jaakobin kanssa. Ja Jumala katsoi israelilaisten puoleen, ja Jumala piti heistä huolta.

”Monet heistä olivat ammattitaitoisia ja taitavia työmiehiä, ja maan vaurastuminen oli suureksi osaksi heidän ansiotaan. Kuningas tarvitsi sellaisia työläisiä rakentaessaan suurenmoisia palatsejaan ja temppeleitään. Niinpä hän rinnasti heidät egyptiläisiin, jotka olivat myyneet omaisuutensa valtiolle. Pian heille asetettiin työnjohtajia, jotka orjuuttivat heidät täydellisesti. »Niin egyptiläiset pitivät israelilaisia orjantyydessä väkivalloin ja katkeroitivat heidän elämänsä kovalla laasti- ja tiilityöllä ja kaikenlaisella työllä ulkona kedolla, kaikenlaisella työllä, jota he teettivät heillä väkivalloin.» »Mutta kuta enemmän kansaa rasitettiin, sitä enemmän se lisääntyi, ja sitä enemmän se levisi.» ...

Israelin vapauttamisen aika oli tullut. Mutta Jumalan tarkoituksena oli suorittaa se sillä tavoin että inhimillinen ylpeys joutuisi häpeään. Vapauttaja joutuisi esiintymään vaatimattomana paimenena, vain sauva kädessään, mutta Jumala tekisi tuosta sauvasta voimansa tunnuskuvan.” PP. s. 223,231.

Lisätutkisteluksi

”Jotkut opettivat lapsilleen huolellisesti Jumalan lakia, mutta monet israelilaiset olivat nähneet niin paljon epäjumalanpalvelusta, että heidän käsitteensä Jumalan laista olivat himmentyneet. Ne, jotka pelkäsivät Jumalaa, huusivat sielunsa ahdistuksessa Häntä murtamaan heidän katkeran orjuutensa ikeen ja viemään heidät pois heidän vankeutensa maasta, jotta he voisivat vapaasti palvella Häntä. Jumala kuuli heidän huutonsa ja herätti Mooseksen aseeseen toteuttamaan kansansa vapauttamisen.” LH. s. 113,114.

Sapattina 10. heinäkuuta 2021

Ihmeellinen vapautus

”Herra ei ole välinpitämätön kansansa suhteen, ja Hän rankaisee ja nuhtelee jokaista, joka sortaa heitä. Hän kuulee jokaisen valituksen; Hän kuuntelee jokaista rukousta; Hän tarkkailee kaikkien liikkeitä; Hän hyväksyy tai tuomitsee jokaisen teon. Taivaan Herra on esitettyinä sellaisena, joka nostaa langenneet. Hän on kaikkien niiden Ystävä, jotka rakastavat ja pelkäävät Häntä, ja Hän rankaisee jokaista, joka uskaltaa johtaa heidät harhaan turvalliselta polulta, painoastaen heitä, kun he kilvoittelevat pysyäkseen Herran tiellä ja saavuttaakseen vanhurskasten asuinsijan.” –*The Upward Look*, p. 364.

Sunnuntai

Kutsuttuna suorittamaan suuren tehtävän

1. Mitä Herra puhui Moosekselle, kun Hän ilmestyi hänelle palavassa pensaassa? Mikä hetki oli tullut Hänen suuressa suunnitelmassaan?

2 Moos. 3:7-9 *Ja Herra sanoi: "Minä olen nähnyt kansani kurjuuden Egyptissä ja kuullut heidän huutonsa sortajainsa tähden; niin, minä tiedän heidän tuskansa. Sentähden minä olen astunut alas vapauttamaan heidät egyptiläisten kädestä ja johdattamaan heidät siitä maasta hyvään ja tilavaan maahan, maahan, joka vuotaa maitoa ja mettä, sinne, missä kanaanilaiset, heettiläiset, amorilaiset, perissiläiset, hivviläiset ja jebusilaiset asuvat. Ja nyt on israelilaisten huuto tullut minun kuuluviini, ja minä olen myös nähnyt sen sorron, jolla egyptiläiset heitä sortavat.*

”Heprean kansa oli orjuudessa monia vuosia. He olivat orjina Egyptissä, ja egyptiläiset kohtelivat heitä, niinkuin heillä olisi ollut valta päättää heidän sielustaan, ruumiistaan ja hengestänsä. Mutta Herra ei ollut välinpitämätön heidän tilansa suhteen, Hän ei ollut unohtanut sorrettua kansaansa. Raamattu sanoo: 'Jumala kuuli heidän vaikerruksensa ja muisti Abrahamille, Iisakille ja Jaakobille antamansa lupauksen. Hän katsoi israelilaisten puoleen ja näki heidän hätänsä.' Herra sanoi: 'Minä olen nähnyt kansani ahdingon Egyptissä ja kuullut, miten israelilaiset valittavat sortajiensa kovuutta. Minä tiedän kyllä heidän hätänsä. Olen tullut vapauttamaan heidät egyptiläisten käsistä ja viemään heidät Egyptistä maahan, joka on hyvä ja avara ja vuotaa maitoa ja mettä.'” –*The Southern Work*, p. 41.

2. Minkä tehtävän ja rohkaisun Jumala antoi Moosekselle sen jälkeen, kun oli antanut hänelle hyvän uutisen, että Hän vapauttaisi kansansa orjuudesta?

2 Moos. 3:10-12 *Niin mene nyt, minä lähetän sinut faraon tykö, ja vie minun kansani, israelilaiset, pois Egyptistä." Mutta Mooses sanoi Jumalalle: "Mikä minä*

olen menemään faraon tykö ja viemään israelilaisia pois Egyptistä?" Hän vastasi: "Minä olen sinun kanssasi; ja tämä olkoon sinulle tunnusmerkinä, että minä olen sinut lähettänyt: kun olet vienyt kansan pois Egyptistä, niin te palvelette Jumalaa tällä vuorella."

"Herra käski Mooseksen mennä puhumaan faraolle ja pyytää, että hän antaisi Israelin lähteä Egyptistä. Neljäsataa vuotta he olivat olleet Egyptissä, ja heistä oli tullut egyptiläisten orjia." *Fundamentals of Christian Education*, p. 287.

"Israelin vapauttamisen aika oli tullut. Mutta Jumalan tarkoituksena oli suorittaa se sillä tavoin että inhimillinen ylpeys joutuisi häpeään. Vapauttaja joutuisi esiintymään vaatimattomana paimenena, vain sauva kädessään, mutta Jumala tekisi tuosta sauvasta voimansa tunnuskuvan....

Jumalan käsky sai Mooseksen tuntemaan itsensä epävarmaksi, puheeltaan hitaaksi ja araksi. Hän piti itseään täysin kykenemättömänä toimimaan Jumalan puhutorvena. Mutta kun hän oli ottanut tehtävän vastaan, hän ryhtyi siihen kokosydämisesti, luottaen täysin Herraan. ... Jumala siunasi hänen alttiin kuuliaisuuksensa, ja hänestä tuli kaunopuheinen, toiveikas ja tyyni, sopiva suurimpaan tehtävään, mikä milloinkaan on ihmiselle annettu. Se on esimerkki siitä, kuinka Jumala vahvistaa niiden luonnetta, jotka luottavat täysin Häneen ja antautuvat varauskettomasti Hänen johtoonsa." *Conflict and Courage*, p. 87.

Tiistai

Suuria uutisia Jumalan kansalle

3. Ketkä Mooseksen tuli ensin tavata mennessään Egyptiin? Mikä ihana Jumalalta saatu sanoma hänen tuli antaa heille?

2 Moos. 3:15-17 Ja Jumala sanoi vielä Moosekselle: "Sano israelilaisille näin: Herra, teidän isienne Jumala, Aabrahamin Jumala, Iisakin Jumala ja Jaakobin Jumala, lähetti minut teidän luoksenne; tämä on minun nimeni iankaikkisesti, ja näin minua kutsuttakoon sukupolvesta sukupolveen. Mene ja kokoa Israelin vanhimmat ja sano heille: Herra, teidän isienne Jumala, Aabrahamin, Iisakin ja Jaakobin Jumala, on ilmestynyt minulle ja sanonut: 'Totisesti minä pidän teistä huolen ja pidän silmällä, mitä teille tapahtuu Egyptissä. Ja minä olen päättänyt näin: minä johdatan teidät pois Egyptin kurjuudesta kanaanilaisten, heettiläisten, amorilaisten, perissiläisten, hivviläisten ja jebusilaisten maahan, siihen maahan, joka vuotaa maitoa ja mettä.'

"Mooseksen oli käsketty ensin kokoamaan Israelin vanhimmat, jaloimmat ja vanhurskaimmat niistä, jotka olivat kauan murehtineet orjuutta..." –*The Spirit of Prophecy*, vol. 1, p. 170.

"Alusta lähtien Jumala on inhimillisissä välikappaleissa vaikuttavan Pyhän Hengen avulla toteuttanut langenneen ihmisuvun hyväksi laadittua suunnitelmaansa. Tämä

oli ilmeistä patriarkkojen elämässä. Samoin seurakunnan ollessa erämaassa Mooseksen aikana Jumalasta sanotaan: »Hyvän Henkesi sinä annoit heitä opettamaan» (Neh. 9:20). Ja apostolien päivinä hän toimi voimallisesti seurakuntansa hyväksi Pyhän Hengen välityksellä. Sama voima, joka tuki patriarkkoja, joka antoi Kaalebille ja Joosualle uskoa ja rohkeutta ja joka tehosti apostolisen seurakunnan työtä, on ylläpitänyt Jumalan uskollisia lapsia kaikkina seuraavinakin aikakausina.” ApT. s. 43.

Keskiviikko

4. Kenelle Mooseksen ja vanhinten tulisi esittää pyyntö kansan vapauttamisesta? Saattoivatko he odottaa, että Egyptin hallitsija olisi valmis hyväksymään sellaisen pyynnön?

2 Moos. 3:18-20 Ja he kuulevat sinua. Niin mene sitten, sinä ja Israelin vanhimmat, Egyptin kuninkaan tykö, ja sanokaa hänelle: 'Herra, hebrealaisten Jumala, on kohdannut meitä. Anna siis meidän mennä kolmen päivän matka erämaahan uhraamaan Herralle, Jumalallemme.' Mutta minä tiedän, että Egyptin kuningas ei päästä teitä menemään, ei edes väkevän käden pakolla. Mutta minä ojennan käteni ja lyön Egyptiä kaikenkaltaisilla ihmeilläni, joita minä olen siellä tekemä, ja sitten hän päästää teidät.

”Mooses ei ollut odottanut, että Herra käyttäisi häntä sillä tavoin Israelin vapauttamiseksi Egyptistä. Hän kuvitteli, että se tapahtuisi sotimalla. Ja kun Herra teki hänelle tiettäväksi, että hänen täytyisi seistä faraon edessä ja Hänen nimessään vaatia häntä päästämään Israel menemään, hän kauhistui tehtävää.

Faraon, jonka eteen hänen tulisi mennä, ei ollut se sama, joka määräsi, että hänet olisi pitänyt surmata. Se kuningas oli kuollut, ja toinen oli noussut valtaan. Lähes kaikkia Egyptin kuninkaita kutsuttiin faraoiksi. Mooses olisi mieluummin seissyt Israelin lasten johdossa heidän sotapäällikkönään ja sotinut Egyptiläisiä vastaan. Mutta se ei ollut Jumalan suunnitelma. Hänet tuli korottaa kansansa edessä ja opettaa, ei ainoastaan heille, vaan myös Egyptiläisille, että on elävä Jumala, jolla on valta pelastaa ja tuhota.” –*The Spirit of Prophecy*, vol. 1, pp. 170, 171.

Torstai

Faraon kieltäytyminen ja vitsaukset

5. Minkä Jumalan sanoman Mooses välitti faraolle sen jälkeen, kun viisi vitsausta oli kohdannut maata, eikä kuningas vielääkään vapauttanut orjakansaa?

2 Moos. 9:14 Muutoin minä tällä kertaa lähetän kaikki vitsaukseni vaivaamaan sinua itseäsi, sinun palvelijoiitasi ja kansaasi, tietääksesi, ettei ketään ole minun vertaistani koko maan päällä.

”Joka kerta, kun hän kieltäytyi alistumasta Jumalan tahtoon, hänen sydämensä kovettui ja tuli vähemmän alttiiksi Jumalan Hengen vaikutukselle. Hän kylvi uppiniskaisuuden siementä, ja Jumala antoi sen kasvaa. Hän olisi voinut estää sen ihmeen avulla, mutta se ei ollut Hänen suunnitelmansa. Hän antoi sen kasvaa ja tuottaa omanlaistansa satoa. Siten Hän todisti raamatunpaikan paikkansa pitävyyden: 'Mitä ihminen kylvää, sitä hän niittää.' Kun ihminen istuttaa epäilyksiä, hän niittää epäilyksiä. Hyljäten ensimmäisen valon ja sitä seuraavan jokaisen valonsäteen, farao eteni paatuneisuuden asteelta toiselle, kunnes hänen esikoisensa kylmä kuollut ruumiis vahvisti hänen epäuskonsa ja uppiniskaisuutensa hetkeksi. Ja sitten, päättäen olla alistumatta Jumalan tahtoon, hän jatkoi omapäistä suuntaansa, kunnes Punaisenmeren aallot peittivät hänet.” –*Testimonies for the Church*, vol. 5, pp. 119, 120.

Perjantai

6. Minkä pikaisen määräyksen farao antoi kymmenennen vitsauksen jälkeen, joka vaadittiin murtamaan egyptiläisten rautainen tahto?

2 Moos. 12:31-33 Ja hän kutsutti yöllä Mooseksen ja Aaronin ja sanoi: "Nouskaa ja menkää pois minun kansani joukosta, sekä te että israelilaiset; menkää ja palvelkaa Herraa, niinkuin olette puhuneet. Ottakaa myös lampaanne ja karjanne mukaanne, niinkuin olette puhuneet, ja menkää ja rukoilkaa minullekin siunausta." Ja egyptiläiset ahdistivat kansaa jouduttaaksensa heidän lähtönsä maasta pois, sillä he ajattelivat: "Me kuolemme kaikki."

”Kaitselmuksensa kädellä Jumala vapautti Israelin Egyptin orjuudesta ja johdatti heidät ottamaan haltuunsa luvatus maan niin ihmeellisesti, että monet pakanat tunnustivat Israelin Jumalan ylimmäksi Hallitsijaksi. »Egyptiläiset tulevat tietämään», oli Jumala luvannut, »että minä olen Herra, kun minä ojennan käteni Egyptin yli ja vien pois israelilaiset heidän keskeltänsä» (2 Moos. 7: 5). Ylpeän faaraonkin oli pakko tunnustaa Herran voima. »Menkää ja palvelkaa Herraa», hän kehotti Moosesta ja Aaronia, »ja rukoilkaa minullekin siunausta» (2 Moos. 12: 31,32).” PK. s. 256.

Sapatti

Lähtö

7. Mikä suuri tapahtuma lopulta tapahtui? Mikä oli Herran tarkoitus Hänen vapauttaessaan israelilaiset Egyptin orjuudesta?

2 Moos. 12:40, 41 Mutta aika, jonka israelilaiset olivat asuneet Egyptissä, oli neljäsataa kolmekymmentä vuotta. Kun ne neljäsataa kolmekymmentä vuotta olivat kuluneet, niin juuri sinä päivänä kaikki Herran joukot lähtivät Egyptin maasta.

Apt. 7:6, 7 Ja Jumala puhui näin: 'Hänen jälkeläisensä tulevat olemaan muukalaisina vieraalla maalla, ja siellä ne tekevät heidät orjiksensa ja sortavat heitä

neljäsataa vuotta; ja sen kansan, jonka orjiksi he tulevat, minä olen tuomitseva', sanoi Jumala, 'ja sen jälkeen he lähtevät sieltä ja palvelevat minua tässä paikassa.'
2 Moos. 29:46 *Ja he tulevat tietämään, että minä olen Herra, heidän Jumalansa, joka vein heidät pois Egyptin maasta, asuakseni heidän keskellään. Minä olen Herra, heidän Jumalansa."*

”Tuo päivä päätti ajanjakson, joka ilmaistiin Aabrahamille profeetallisessa näyssä vuosisatoja aikaisemmin: »Sinun jälkeläisesi tulevat elämään muukalaisina maassa, joka ei ole heidän omansa, ja heidän on niitä palveleminen, ja ne sortavat heitä neljäsataa vuotta. Mutta myös sen kansan, jota he palvelevat, minä tuomitsen; ja sitten he pääsevät lähtemään, mukanaan paljon tavaraa» (1 Moos. 15: 13,14).* Nuo neljäsataa vuotta olivat kuluneet. »Ja juuri sinä päivänä Herra vei israelilaiset joukkoinensa pois Egyptin maasta.»” PP. s. 260.

”Kuten tähdet järkkymättä kiertävät niille määrättyjä suuria ratojaan, niin eivät myöskään Jumalan suunnitelmat tiedä kiireestä tai viivytystä. Pilkkopimeän ja suitsuavan pätsin vertauskuvien kautta Jumala oli Aabrahamille ilmoittanut Israelin orjuuden Egyptissä ja sanonut heidän muukalaisuutensa kestävän neljäsataa vuotta. »Ja sitten», Hän sanoi, »he pääsevät lähtemään, mukanaan paljon tavaraa». 1 Moos. 15:14. Tätä sanaa vastaan faraon ylpeän valtakunnan koko sotavoima taisteli turhaan. »Juuri sinä päivänä», joka oli määrätty jumalallisessa lupauksessa, »kaikki Herran joukot lähtivät Egyptin maasta». 2 Moos. 12:41.” AT. s. 23,24.

Lisätutkisteluksi

”Tämä tapaus on tallennettu meidän hyväksemme. Se mitä tapahtui faraon sydämessä, tapahtuu jokaisessa sielussa, joka kieltäytyy vaalimasta valoa ja vaeltamasta sen säteissä. Jumala ei tuhoa ketään. Syntinen tuhoaa itsensä omalla paatuneisuudellaan. Kun ihminen kerran kieltäytyy ottamasta vastaan Jumalan Hengen kutsua, nuhteita ja varoituksia, sen jälkeen on vaikeampaa antautua kuuliaisuuteen kuin aiemmin. Ja se toistuu. Omatunto on Jumalan ääni, joka kuuluu keskellä ihmisen himoja; kun sitä vastustetaan, sillä murehdutetaan Jumalan Henkeä.” –*Testimonies for the Church*, vol. 5, p. 120.

3

Sapattina 17. heinäkuuta 2021

Matkaten jumalallisen suojeluksen alla

”Te olette itse nähneet, mitä minä tein egyptiläisille ja kuinka olen kotkan siivin kantanut teitä ja tuonut teidät tänne luokseni.” 2. Moos. 19:4.

”Kaikissa heidän ahdistuksissansa oli hänelläkin ahdistus, ja hänen kasvojensa enkeli vapahti heidät. Rakkaudessaan ja sääliväisyydessään hän lunasti heidät, nosti heitä ja

kantoi heitä kaikkina muinaisina päivinä.” Jes. 63:9.

Sunnuntai

Polku meren poikki

1. Mitä egyptiläiset tekivät, kun israelilaiset olivat leiriytyneet lähelle Punaistamerta? Minkä ratkaisun Herra esitti tässä hirvittävässä tilanteessa?

2 Moos. 14:9; 13-16 Ja egyptiläiset, kaikki faraon hevoset, sotavaunut ja ratsumiehet ja koko hänen sotajoukkonsa, ajoivat heitä takaa ja saavuttivat heidät leiriytyneinä meren rannalle, Pii-Hahirotin kohdalle, vastapäätä Baal-Sefonია.... Mooses vastasi kansalle: "Älkää peljätkö; pysykää paikoillanne, niin te näette, minkä pelastuksen Herra tänä päivänä antaa teille; sillä sellaista, minkä näette egyptiläisille tapahtuvan tänä päivänä, ette koskaan enää tule näkemään. Herra sotii teidän puolestanne, ja te olkaa hiljaa." Ja Herra sanoi Moosekselle: "Miksi huudat minulle? Sano israelilaisille, että he lähtevät liikkeelle. Mutta sinä nosta sauvasi ja ojenna kätesi meren yli ja halkaise se, niin että israelilaiset voivat käydä meren poikki kuivaa myöten.

”...Faraon määräsi, että Israel olisi päästettävä menemään; mutta kun egyptiläiset olivat haudanneet vainajansa, hän katui sitä, että oli päästänyt Israelin menemään. Hänen neuvonantajansa ja mahtimiehet yrittivät hyvittää menetyksensä. He eivät myöntäisi, että tuomiot olivat Jumalalta, ja siksi he ajoivat takaa Israelin lapsia.

Kun israelilaiset näkivät Egyptin sotajoukot takaa-ajossa, jotkut hevosten selässä ja toiset vaunuissa, sotavarusteissaan, heidän rohkeutensa petti. Punainenmeri oli edessä ja Egyptin joukot takana. He eivät nähneet mitään mahdollisuutta päästä pakoon. Egyptiläiset kohottivat voitonhuudon nähdessään Israelin olevan täysin heidän vallassaan. Israelilaiset olivat kauhuissaan.” –*Testimonies for the Church*, vol. 1, p. 265.

Maanantai

2. Millaisen tien Herra avasi kansalleen? Mitä Israel näki tuona suurena, unohtumattomana päivänä?

2 Moos. 14:22, 29-31 Ja israelilaiset kulkivat meren poikki kuivaa myöten, ja vesi oli heillä muurina sekä oikealla että vasemmalla puolella..., Mutta israelilaiset kulkivat kuivaa myöten meren poikki, ja vesi oli heillä muurina sekä oikealla että vasemmalla puolella. Niin Herra pelasti Israelin sinä päivänä egyptiläisten käsistä, ja Israel näki egyptiläiset kuolleina meren rannalla. Ja Israel näki sen suuren teon, jonka Herra teki tuhotessaan egyptiläiset. Silloin kansa pelkäsi Herraa ja uskoi Herraan ja uskoi hänen palvelijaansa Moosesta.

”Egyptiläiset uskaltautuivat tielle, jonka Jumala oli valmistanut kansalleen, ja Jumalan enkelit poistivat pyörät heidän vaunuistaan. He olivat ahdistuksessa. He etenivät hyvin hitaasti ja alkoivat huolestua. He muistivat tuomiot, jotka heprealaisten Jumala oli tuonut heidän ylleen Egyptissä, jotta he päästäisivät Israelin menemään, ja

he ajattelivat, että Jumala saattaisi antaa heidät kaikki israelilaisten käsiin. He päättelivät, että Jumala taisteli israelilaisten puolesta, ja he olivat hirvittävän peloissaan ja kääntyivät paetakseen heitä...” –*The Spirit of Prophecy*, vol. 1, pp. 209, 210.

”... Herra käski Mooseksen pyytää heitä etenemään ja nostamaan sauvansa ja ojentamaan kätensä meren yli ja jakamaan sen. Hän teki niin, ja meri jakaantui, ja Israelin lapset pääsivät yli kuivaa merenpohjaa pitkin. Farao oli niin kauan vastustanut Jumalaa ja paaduttanut sydämensä Hänen mahtavia, ihmeellisiä tekojaan vastaan, että hän sokeudessaan ryntäsi tielle, jonka Jumala oli ihmeellisesti valmistanut kansalleen. Jälleen Moosesta käskettiin ojentamaan kätensä meren yli, ja 'meri palasi entiselle paikalleen', ja vedet peittivät Egyptin sotajoukot ja hukuttivat heidät.” *Testimonies for the Church*, vol. 1, pp. 265, 266.

Tiistai

Johdatus päivällä ja yöllä

3. Kuka johti kansaa vaivalloisella matkalla? Pystyivätkö he näkemään Hänet henkilökohtaisesti, kun Hän kulki mukana heidän etu- ja jälkijoukkonaan?

2 Moos. 13:21, 22 *Ja Herra kulki heidän edellensä, päivällä pilvenpatsaassa johdattaaksensa heitä tietä myöten ja yöllä tulenpatsaassa valaistaksensa heidän kulkunsa, niin että he voivat vaeltaa sekä päivällä että yöllä. Pilvenpatsas ei poistunut päivällä eikä tulenpatsas yöllä kansan edestä.*

”Synnin alusta lähtien Kristus on ollut kansansa kanssa taistellakseen Saatanan arvovaltaa vastaan, sillä Hän näki, että taistelu täytyy käydä täällä maan päällä... Verhoutuneena pilvipatsaaseen päivällä ja tulipatsaaseen yöllä Kristus johti, opasti ja neuvoi Israelin lapsia heidän matkatessaan Egyptistä Kaanaaseen. Mutta kuinka vastentahtoisia Israelin lapset olivatkaan taipumaan Jumalan enkelin johdatukseen ja valvontaan! Kuinka innokkaita he olivatkaan oikeuttamaan oman suuntansa kapinallisissa tunteissaan, seuraten omia ajatuksiaan ja suunnitelmiaan!” *Christ Triumphant*, p. 108

”Ihmeellinen pilvipatsas, joka kulki heidän mukanaan heidän vaelluksensa ajan ja suojasi heitä polttavilta auringonsäteiltä, kulki mahtipontisesti heidän edellään koko päivän suojaten auringonpaisteelta ja myrskyltä, ja yöllä se oli valopatsaana valaisemassa heitä heidän tiellään. He olivat seuranneet sitä Jumalan merkinä mennä eteenpäin; mutta nyt he kyselivät, voisiko se olla jonkun hirveän heitä kohtaavan onnettomuuden varjo, sillä eikö se ollut johtanut heidät väärälle puolelle vuotta, mahdottomalle reitille?” *Signs of the Times*, April 1,

Keskiviikko

4. Sen lisäksi, että ”pilvi” oli heidän valonsa yöllä ja varjonsa päivällä, mitä

muuta se tarjosi? Mitä voimme siksi sanoa vakuuttavasti Psalmistan kanssa?

2 Moos. 14:19-20 Niin Jumalan enkeli, joka oli kulkenut Israelin joukon edellä, siirtyi kulkemaan heidän takanansa; ja pilvenpatsas siirtyi heidän edeltänsä ja asettui heidän taaksensa ja tuli egyptiläisten joukon ja Israelin joukon väliin; ja pilvi oli pimeä noille ja valaisi yön näille. Näin koko yönä toinen joukko ei voinut lähestyä toista.

Ps. 121:5 Herra on sinun varjelijasi, Herra on suojaava varjosi sinun oikealla puolellasi

”Egyptiläiset eivät voineet nähdä heprealaisia, sillä heidän edessään oli synkkä, pimeä pilvi, joka oli aivan valoisa israelilaisille. Täten Jumala ilmaisi voimansa koetellakseen kansaansa, luottaisivatko he Häneen sen jälkeen, kun Hän oli antanut heille sellaisia merkkejä huolenpidostaan ja rakkaudesta heitä kohtaan, ja nuhdellakseen heidän epäuskoaan ja napinaansa.” LH. s. 96.

Torstai

5. Mitä muuta ”pilvi” teki heidän erämaavaelluksensa aikana? Olivatko israelilaiset koskaan yksin tai hylättyinä vaelluksensa aikana?

2 Moos. 40:36-38 Ja joka kerta, kun pilvi kohosi asumuksen päältä, lähtivät israelilaiset liikkeelle; näin oli koko heidän vaelluksensa ajan. Mutta milloin pilvi ei kohonnut, he eivät lähteneet liikkeelle, ennenkuin sinä päivänä, jona se taas kohosi. Sillä Herran pilvi oli päivällä asumuksen päällä, ja yöllä oli pilvessä tulen hohde kaikkien israelilaisten silmien edessä; näin oli koko heidän vaelluksensa ajan.

Nehem. 9:19 niin sinä suuressa laupeudessa et kuitenkaan hyljännyt heitä erämaassa. Pilvenpatsas ei väistynyt heidän luotansa päivällä, johtamasta heitä tiellä, eikä tulenpatsas yöllä, valaisemasta heille tietä, jota heidän oli kuljettava.

”Jumalan piti opettaa tätä orjakansaa. Jeesus Kristus, verhoutuneena pilvi- ja tulipatsaaseen, olisi heidän näkymätön johtajansa, kaikkien heidän heimojensa hallitsija. Mooseksen oli määrä olla Jumalan puhetorvena. Neljäkymmentä vuotta Jumala hallitsi heitä, kun he matkasivat erämaan halki. ... Heitä piti pitää erossa kaikista kansoista, johtaa ja neuvoa, kunnes oikean jumalallisen luonteen esittämisen kautta he tulisivat tuntemaan Jumalan, kunnioittamaan ja tottelemaan Hänen käskyjään.” *The Southern Work*, pp. 41, 42.

”Niinkuin Jumalan kansan muinoin, niin meidänkin tulisi olla valmiita menemään eteenpäin, kun pilvi nousee ja kulkee eteenpäin, ja pysähtymään, kun pilvi leijuu tietyn paikan yläpuolella. Kukaan ei voi seistä paikoillaan, kulkematta eteenpäin.” (Manuscript 56, May 9, 1902) *The Upward Look*, p. 143.

Perjantai

Leipää taivaasta

6. Mitä Herra tarjosi tälle valtavalle kansanpaljoudelle, kun se oli vaeltanut

kuusi viikkoa ja ruokavarastot alkoivat käydä vähiin?

2 Moos. 16:4,17, 18, 32 Niin Herra sanoi Moosekselle: "Katso, minä annan sataa teille leipää taivaasta. Ja kansa menkään ja kootkoon kunakin päivänä sen päivän tarpeen. Näin minä koettelen heitä, vaeltavtko he minun lakini mukaan vai eivät... Ja israelilaiset tekivät niin, ja he kokosivat, yksi enemmän, toinen vähemmän. Mutta kun he mittasivat sen goomer-mitalla, niin ei sille jäänyt liikaa, joka oli koonnut enemmän, eikä siltä puuttunut, joka oli koonnut vähemmän; jokainen oli koonnut niin paljon, kuin hän tarvitsi... Ja Mooses sanoi: "Näin on Herra käskenyt: Ota sitä goomerin täysi säilytettäväksi sukupolvesta sukupolveen, että he näkisivät sen leivän, jolla minä olen ravinnut teitä erämaassa, johdattaessani teitä Egyptin maasta."

"Ja leeviläisten hymnissä, jonka Nehemia on kirjoittanut muistiin, kuvaillaan värikkäästi Jumalan huolenpitoa Israelista näinä hylkäämisen ja karkotuksen vuosinakin: »Sinä suuressa laupeudessasi et kuitenkaan hyljännyt heitä erämaassa. Pilvenpatsas ei väistynyt heidän luotansa päivällä, johtamasta heitä tiellä, eikä tulenpatsas yöllä, valaisemasta heille tietä, jota heidän oli kuljettava. Hyvän Henkesi sinä annoit heitä opettamaan, mannaasi et kieltänyt heidän suustansa, ja vettä sinä annoit heille heidän janoonsa. Neljäkymmentä vuotta sinä eläit heitä erämaassa, eivät heidän vaatteensa kuluneet, eivätkä heidän jalkansa ajettuneet» (Neh. 9: 19—21)." PP: s. 388,389.

"Valon, jonka Jumala on antanut, ja jota Hän jatkuvasti antaa ravintokysymyksessä, on Hänen kansalleen tänä päivänä sama kuin manna oli Israelin lapsille. Manna laskeutui taivaasta, ja kansaa käskettiin keräämään sitä ja valmistamaan sitä syötäväksi. Samoin maailman eri maissa annetaan valoa Herran kansalle, miten valmistetaan juuri kullekin maalle sopivaa terveellistä ruokaa." *Medical Ministry*, p. 267.

Sapatti

7. Kuinka pitkän aikaa Isä tarjosi ruokaa lapsilleen? Miksi Raamatun kirjoittajat kutsuivat tätä erityistä tarjottua ruokaa?

2 Moos. 16:35 Ja israelilaiset söivät mannaa neljäkymmentä vuotta, kunnes he tulivat asuttuun maahan; he söivät mannaa siihen asti, kunnes tulivat Kanaanin maan rajalle. -

Joshua 5:11, 12 Ja pääsiäisen jälkeisenä päivänä he söivät sen maan tuotteista happamatonta leipää ja paahdettuja jyviä, juuri sinä päivänä. Mutta seuraavana päivänä lakkasi manna, koska he söivät sen maan tuotteita; eivätkä israelilaiset enää saaneet mannaa, vaan he söivät sinä vuonna Kanaanin maan satoa.

Ps. 78:23-25 Hän käski pilviä korkeudessa ja avasi taivaan ovet; hän satoi heille ruuaksi mannaa, hän antoi heille taivaan viljaa. Ihmiset söivät enkelien leipää; hän lähetti heille evästä yllin kyllin.

"Kun Israelin Jumala toi kansansa pois Egyptistä, Hän pidätti heiltä suurelta osin

lihan, mutta antoi heille leipää taivaasta ja vettä kovasta kalliosta.” *Counsels on Health*, p. 111.

”Mannaa satoi edelleen, ja jumalallinen käsi ruokki heitä aamulla ja illalla. Pilvipatsas päivällä ja tulipatsas yöllä merkitsi Jumalan läsnäoloa ollen elävänä muistomerkkinä heidän edellään. Jumalan läsnäolo ei ollut riippuvainen Mooseksen läsnäolosta. Mutta sillä kertaa, kun Mooses rukoili Herraa heidän puolestaan vuorella, he ryntäsivät vakaviin virheisiin, rikkoen lakia, joka hiljattain oli heille mahtipontisesti annettu.” *Testimonies for the Church*, vol. 3, p. 340.

”Neljäkymmenen vuoden ajan heitä muistutettiin päivittäin siitä, miten ihmeellisesti Jumala jatkuvalla huolenpidollaan ja hellällä rakkaudellaan näin täytti heidän tarpeensa. ... Saadessaan »taivaan viljaa» he joutuivat päivittäin oppimaan sen, että Jumalan lupauksen varassa he olivat yhtä turvatut puutetta vastaan kuin jos heidän ympärillään olisivat lainehtineet Kanaanin hedelmällisten tasankojen laidot.

Taivaasta Israelin ylläpidoksi langennut manna kuvasi häntä, joka tuli Jumalan tyköä antamaan elämän maailmalle.” PP. s. 274.

Lisätutkisteluksi

”Erämaassa vaeltamista ei määrätty vain kapinoivien ja napisevien rangaistukseksi, vaan sen tarkoituksena oli myös kasvattaa nousevaa sukupolvea ja valmistaa sitä siirtymään Luvattuun maahan. Mooses sanoi heille: »Herra, sinun Jumalasi, kasvattaa sinua, niinkuin isä kasvattaa poikaansa nöyryyttääkseen sinua ja koetellaksensa sinua ja tietääksensä, mitä sinun sydämessäsi on: tahdotko noudattaa hänen käskyjensä vai etkö. Hän antoi sinun nähdä nälkää, ja hän antoi sinulle mannaa syödä, jota et ennen tuntenut ja jota eivät isäsikään tunteneet, opettaaksensa sinut ymmärtämään, että ihminen ei elä ainoastaan leivästä, vaan että hän elää jokaisesta sanasta, joka Herran suusta lähtee» (5 Moos. 8: 5,2,3).” PP. s. 389.

4.

Sapattina 24. heinäkuuta 2021

Lain lahja

”Tätä väitettä ei voi kumota. Jos Jumalan käskyjen on tarkoitus olla sitovia tuhannelle sukupolvelle, se vie ne myös Jumalan valtakuntaan, Jumalan ja Hänen pyhien enkeiensä läsnäoloon. Jumalan käskyt ovat voimassa halki aikojen ja ikuisuuden. Onko ne sitten annettu meille taakaksi? Ei. ”Herra, meidän Jumalamme, käski meidän noudattaa näitä käskyjä ja pelätä häntä, että me aina menestyisimme ja että hän edelleenkin antaisi meidän elää.” 5. Moos. 6:24. Herra antoi kansalleen käskynsä, jotta he niitä noudattamalla säilyttäisivät ruumiillisen, henkisen ja

siveellisen terveytensä. Heidän tuli pysyä hengissä kuuliaisuuden kautta; mutta kuolema on varma seuraus siitä, että Jumalan lakia ei noudateta.” *Fundamentals of Christian Education*, pp. 413, 414.

Sunnuntai

Käskyt liitettynä ikuisuuteen

1. Kun israelilaiset tulivat Siinain vuorelle, mitä Herra antoi kansalleen, puhuen heille suoraan omalla äänellään? Missä Hän sitten kirjoitti ne?

2 Moos. 20:1 *Ja Jumala puhui kaikki nämä sanat ja sanoi:*

5 Moos. 9:10 *Ja Herra antoi minulle ne kaksi kivitaulua, joihin oli kirjoitettu Jumalan sormella, ja niissä oli kaikki ne sanat, jotka Herra oli puhunut teille vuorelta, tulen keskeltä, silloin kun seurakunta oli koolla.*

2 Moos. 34:28 *Ja hän oli siellä Herran tykönä neljäkymmentä päivää ja neljäkymmentä yötä syömättä ja juomatta. Ja hän kirjoitti tauluihin liiton sanat, ne kymmenen sanaa*

2 Moos. 31:18 *Ja kun hän oli lakannut puhumasta Mooseksen kanssa Siinain vuorella, antoi hän hänelle kaksi laintaulua, kivitaulua, joitten kirjoitus oli Jumalan sormella kirjoitettu.*

”Jumalan käskyt ovat ymmärrettäviä ja kauaskantoisia; muutamalla sanalla ne määrittelevät ihmisen velvollisuudet. 'Rakasta Herraa, Jumalaasi, koko sydäimestäsi, koko sielustasi ja mielestäsi ja koko voimallasi... Rakasta lähimmäistäsi niin kuin itseäsi.' Mark. 12:30,31. Näihin sanoihin sisältyy Jumalan lain pituus ja leveys, syvyys ja korkeus; sillä Paavali julistaa: 'Rakkaus on lain täyttymys.' Room. 3:10. Ainoa määritelmä, jonka löydämme synnille Raamatusta, on, että 'synti merkitsee Jumalan lain rikkomista.' 1. Joh. 3:4. Jumalan sana ilmoittaa: 'Kaikki ovat tehneet syntiä ja ovat vailla Jumalan kirkkautta.' Room. 3:23. 'Ei ole ketään, joka tekee hyvää, ei ainoatakaan.' Room. 3:12. Monia on petetty heidän sydämensä tilasta. He eivät ymmärrä, että luonnollinen sydän on petollinen ennen kaikkea ja täysin paha. He kääriytyvät omaan vanhurskauteensa ja tyytyvät omaan luonteensa mittapuuhun; mutta kuinka kohtalokkaasti he epäonnistuvatkaan, kun eivät saavuta jumalallista mittapuuta, ja itsessään he eivät voi täyttää Jumalan vaatimuksia.” *Selected Messages*, book 1, p. 320.

Maanantai

2. Mitä Raamattu kertoo näiden jumalallisten periaatteiden voimassaolosta ja laajuudesta? Mitä Jeesus sanoi siitä, kuinka kauan laki on voimassa?

Ps. 111:7, 8 *Hänen kättensä teot ovat totiset ja oikeat; luotettavat ovat kaikki hänen asetuksensa. Ne pysyvät järkkymättä aina ja iankaikkisesti; ne ovat tehdyt totuudessa ja oikeudessa.*

Matt. 5:17 Älkää luulko, että minä olen tullut lakia tai profeettoja kumoamaan; en minä ole tullut kumoamaan, vaan täyttämään.

Luuk. 16:17 Mutta ennemmin taivas ja maa katoavat, kuin yksikään lain piirto häviää.

”Jeesus sanoi: »Kunnes taivas ja maa katoavat, ei laista katoa pieninkään kirjain, ei ainoakaan piirto, ennenkuin kaikki on tapahtunut.» Taivaalla paistava aurinko ja kiinteä maankamara, jolla asut, ovat Jumalan todistajia, että Hänen lakinsa on muuttumaton ja ikuinen. Vaikka ne katoaisivatkin, tulevat Jumalan käskyt pysymään. »Mutta ennemmin taivas ja maa katoavat, kuin yksikään lain piirto häviää.» Luuk. 16: 17. Uhrijärjestelmä, joka viittasi Jeesukseen Jumalan Ka - ritsana, poistettaisiin Hänen kuolemassaan, mutta kymmenet käskyt ovat yhtä muuttumattomat kuin Jumalan valtaistuin.” AT. s. 285.

”Meidän tehtävämme on pitää ylhäällä Jumalan lakia; sillä Kristus on sanonut: 'Mutta laista ei häviä piirtoakaan, ennemmin katoavat taivas ja maa.' Hän on sanonut: 'Autuaita ne, jotka pitävät käskyt, he pääsevät syömään elämän puusta ja saavat mennä porteista sisään kaupunkiin.’” *Signs of the Times*, April 22, 1889.

Tiistai

Mittapuu pelastukselle

3. Mitä Mooses antoi kansalle pyhän kymmenen käskyn lain lisäksi hallitsemaan pyhäkköpalvelusta ja päivittäistä elämää? Mikä sisältyi tähän lisäosaan?

3 Moos. 7:37, 38 Tämä on se laki polttouhrista, ruokauhrista, syntiuhrista, vikauhrista, vihkiäisuhrista ja yhteysuhrista, jonka lain Herra antoi Moosekselle Siinain vuorella sinä päivänä, jona hän antoi israelilaisille käskyn tuoda uhrilahjansa Herralle Siinain erämaassa.

3 Moos. 11:46, 47 Tämä on laki nelijalkaisista eläimistä ja linnuista ja kaikista elollisista, joita vedessä vilisee, ja kaikista olennoista, joita maassa liikkuu, että tietäisitte erottaa puhtaat saastaisista ja syötävät eläimet niistä eläimistä, joita ei saa syödä.”

2 Moos. 22:31 Ja te olkaa minulle pyhä kansa. Älkää syökö kedolla raadellun eläimen lihaa, vaan heittäkää se koirille.”

”Maa muuttuu saastaiseksi jalkojen alla, sillä sen asukkaat ovat hylänneet lain, rikkoneet käskyt, tehneet tyhjäksi ikuisen liiton. Siksi kirous syö maan, sen asukkaat saavat maksaa teoistaan.' Monet ihmettelevät sitä, kun ihmiskunta on niin rappeutunut ruumiillisesti, henkisesti ja siveellisesti. He eivät ymmärrä, että Jumalan lain ja terveyslakien rikkominen on aiheuttanut tämän surullisen rappeutumisen. Jumalan käskyjen rikkominen on saanut Hänet vetämään pois menestystä tarjoavan katensä.” *Spiritual Gifts*, vol. 41, pp. 123, 124.

”... Raamattu esittää kaksi lakia, toisen muuttumattomana ja iankaikkisena ja toisen

väliaikaisena ja ajallisena, on myös olemassa kaksi liittoa..." PP. s. 349.

Keskiviikko

4. Mikä on lain tehtävä, kun se ei voi vanhurskauttaa syntistä?

Room. 3:20 sentähden, ettei mikään liha tule hänen edessään vanhurskaaksi lain teoista; sillä lain kautta tulee synnin tunto.

Room. 7:7 Mitä siis sanomme? Onko laki syntiä? Pois se! Mutta syntiä en olisi tullut tuntemaan muuten kuin lain kautta; sillä en minä olisi tiennyt himosta, ellei laki olisi sanonut: "Älä himoitse."

"Lain tehtävänä on opettaa tuntemaan, mitä synti on.' Room. 3:20; 'sillä synti merkitsee Jumalan lain rikkomista'. 1. Joh. 3:4. Lain kautta ihmiset vakuuttuvat synnistä; ja heidän täytyy tuntea itsensä syntisiksi, alttiiksi Jumalan vihalle, ennenkuin he ymmärtävät tarvitsevansa Vapahtajaa. Saatana työskentelee jatkuvasti vähätelläkseen ihmisen arviota synnin vakavasta luonteesta. Ja ne, jotka polkevat Jumalan lain jalkoihinsa, tekevät suuren pettäjän työtä; sillä he hylkäävät ainoan säännön, jolla he voivat määrittää synnin, ja saavat lainrikkokojan omantunnon. Jumalan laki saavuttaa salaiset tarkoituserät, jotka saattavat olla synnillisiä, mutta jotka usein sivuutetaan kevyesti, vaikka ne saattavat olla todellisuudessa luonteen perusta ja koetuskivi. Se on peili, johon syntisen tulee katsoa saadakseen oikeaa tietoa siveellisestä luonteestaan. Ja kun hän näkee itsensä tuomittuna suuren vanhurskauden mittapuun mukaan, hänen seuraavan askeleensa tulee olla katumus synneistä ja anteeksiannon etsiminen Kristuksen kautta. Epäonistuessaan siinä monet yrittävät rikkoa peilin, joka paljastaa heidän vikansa, välttääkseen lain, joka osoittaa heidän elämänsä ja luonteensa tahrat." *Selected Messages*, book 1, p. 219.

Torstai

Heijastaen rakkautta ja uskollisuutta

5. Mikä on sen lain täyttymys, jonka Rakastava Jumala on antanut?

Room. 13:8-10 Älkää olko kenellekään mitään velkaa, muuta kuin että toisianne rakastatte; sillä joka toistansa rakastaa, se on lain täyttänyt. Sillä nämä: "Älä tee huorin, älä tapa, älä varasta, älä himoitse", ja mikä muu käsky tahansa, ne sisältyvät kaikki tähän sanaan: "Rakasta lähimmäistäsi niinkuin itseäsi." Rakkaus ei tee lähimmäiselle mitään paha. Sentähden on rakkaus lain täyttämys.

"Rakkaus Jumalaan tulee tuoda päivittäiseen elämään. Ja vain silloin me voimme osoittaa todellista rakkautta kanssaihmissiämme kohtaan. Kun se on tehty, kun Kristus hallitsee sydämissämme, me osoitamme päivittäisessä elämässämme, keskusteluissamme, epäitsekäässä kiinnostuksessamme toisia kohtaan, syvällä rakkaudella sieuluja kohtaan, että me olemme Jumalan sanan tekijöitä. Syvä, vakava hurskaus, joka puhdistaa sielun ja toimii jatkuvasti toisten hyväksi, on luonteenomaista meidän keskusteluillemme.

'Rakkaat ystävät, rakastakaamme toisiamme, sillä rakkaus on Jumalasta.' 'Rakkaus ei

tee lähimmäiselle mitään pahaa, siksi rakkaus on lain täyttymys.' 'Kaiken loppu on lähellä. Olkaa siis ymmärtäväiset ja raittiit voidaksenne rukoilla. Ennen kaikkea pysykää kestävinä keskinäisessä rakkaudessaanne, sillä "rakkaus peittää paljotkin synnit." *Signs of the Times*, March 11, 1897.

Perjantai

6. Kuinka merkityksellistä se on, että Israelille annettiin Jumalan laki, lupaukset ja ennustukset? Mitä Mooses ja apostoli Paavali tästä kirjoittivat?

5 Moos. 4:6 Noudattakaa ja seuratkaa niitä, sillä se on oleva teidän viisautenne ja ymmärryksenne kansojen silmissä. Kun he kuulevat kaikki nämä käskyt, sanovat he: 'Totisesti, viisas ja ymmärtäväinen kansa on tämä suuri kansa.'

Room. 3:1, 2 Mitä etuuksia on siis juutalaisilla, tai mitä hyötyä ympärileikkauksesta? Paljonkin, kaikin tavoin; ennen kaikkea se, että heille on uskottu, mitä Jumala on puhunut.

Room. 9:4, 5 ovat israelilaisia; heidän on lapseus ja kirkkaus ja liitot ja lain antaminen ja jumalanpalvelus ja lupaukset; heidän ovat isät, ja heistä on Kristus lihan puolesta, hän, joka on yli kaiken, Jumala, ylistetty iankaikkisesti, amen!

”Mooses muistutti heille, »mitä tapahtui sinä päivänä, jona seisoit Herran, sinun Jumalasi, edessä Hoorebilla». Ja hän esitti kansalle haasteenomaisen vetoamuksen: »Onko toista suurta kansaa, jonka jumalat ovat sitä niin lähellä, kuin Herra, meidän Jumalamme, on lähellä meitä, niin usein kuin me häntä rukoilemme? Ja onko toista suurta kansaa, jolla on niin vanhurskaat käskyt ja säädökset, kuin on koko tämä laki, jonka minä tänä päivänä teille annan?» Tuo Israelille esitetty haaste voitaisiin nykyään toistaa. Lait jotka Jumala antoi muinaiselle kansalleen, olivat viisaampia, parempia ja ihmisystävällisempiä kuin maan kehittyneimpienkin kansojen lait. Kansojen laeissa havaitaan uudistumattoman sydämen heikkouksien ja intohimojen merkkejä, mutta Jumalan laissa on jumalallisuuden leima.” PP. s. 448.

Sapatti

7. Mitä Raamattu sanoo niistä, jotka ovat kuuliaiset Herran pyhille käskyille? Miten jokainen kristitty liittyy näihin kallisarvoisiin periaatteisiin?

Ps. 112:1 Halleluja! Autuas se mies, joka Herraa pelkää ja suuresti halajaa hänen käskyjäänsä!

Ps. 128:1 Matkalaulu. Autuas on jokainen, joka pelkää Herraa, joka vaeltaa hänen teillensä.

Ilm. 22:14 Autuaat ne, jotka pesevät vaatteensa, että heillä olisi valta syödä elämän puusta ja he pääsisivät porteista sisälle kaupunkiin!

”Jumala oli antanut ihmisille käskynsä elämänohjeeksi, mutta hänen lakinsa rikottiin ja niin langettiin kaikkiin mahdollisiin synteihin.” PP. s. 72.

”Kenenkään ei tarvitse pelätä, että anteliaisuus köyhdyttää hänet. Kuuliaisuus

Jumalan käskyille johtaa varmasti hyvinvointiin. 'Sillä lahjasi tähden on Herra, sinun Jumalasi, siunaava sinua kaikissa töissäsi, kaikessa, mihin ryhdyt.' 'Sinä lainaat monelle kansalle, mutta sinun ei tarvitse lainaa ottaa, ja sinä vallitset monia kansoja, mutta he eivät vallitse sinua.' 5. Moos. 15:10,6” SLS. s. 147,148.

”Se, joka tulee osalliseksi jumalallisesta luonnosta, on sopusoinnussa Jumalan vanhurskauden suuren mittapuun, hänen pyhän lakinsa, kanssa. Tällä Jumala mittaa ihmisten teot. Tällä tutkitaan luonne tuomiolla.” KV. s. 232.

Lisätutkisteluksi

”Jumala vaatii täydellisyyttä lapsiltaan. Hänen lakinsa kuvastaa hänen luonnettaan, ja se on luonteen mittapuuna kaikille. Kaikille asetetaan tämä korkea tasovaatimus, jottei jäisi mitään epäilystä siitä, minkälaisia ihmisiä Jumala haluaa valtakuntansa kansalaisiksi. Kristuksen maanpäällinen elämä oli täysin Jumalan lain mukaista, ja kun Jumalan lapsiksi tunnustautuvat tulevat luonteeltaan Kristuksen kaltaisiksi, niin he ovat silloin myös kuuliaisia Jumalan käskyille. Silloin Herra voi hyväksyä heidät myös taivaallisen perheen jäseniksi. Kristuksen vanhurskauden ihanaan asuun puettuina he pääsevät Kuninkaan juhlaan ja saavat liittyä Kristuksen verellä pestyjen joukkoon.” KV. s. 232,233.

”Ihmisen parhaaksi eduksi jo tässä maailmassa on olla kuuliainen Jumalan käskyille. Ja heidän parhaakseen myös ikuisuutta ajatellen on olla Jumalan alainen ja olla rauhassa Hänen kanssaan.... Jumala teki hänestä vapaan välikappaleen, joka voi päättää totella tai olla tottelematon. Iankaikkisen elämän palkinto – iankaikkinen kirkkaus – on luvattu niille, jotka tekevät Jumalan tahdon, kun taas Hänen vihansa leijuu niiden yllä, jotka uhmaavat Hänen lakiaan.” *The Sanctified Life*, p. 76.

5

Sapattina 31. heinäkuuta 2021

Jumalan liitto kansansa kanssa

”2. Mooseksen 19:nnessä luvussa luemme: 'Te olette itse nähneet, mitä minä tein egyptiläisille ja kuinka olen kotkan siivin kantanut teitä ja tuonut teidät tänne luokseni Jos te nyt kuuntelette minua ja pidätte minun liittoni, niin te tulette olemaan kansojen joukossa minun oma kansani. Koko maailma on minun mutta teistä tulee minun pappisvaltakuntani ja pyhä kansani.' Tämä sinun tulee sanoa israeliläisille.'

”Ihmeellinen alistuminen! Jumala tarjoutuu tekemään israeliläiset erityiseksi aarteekseen, jos he tottelevat Hänen lakiaan ja kunnioittavat Hänen nimeään.” *Lift Him Up*, p. 139.

Sunnuntai

1. Vaikka eivät vielä eläneetkään, ketkä kuuluivat Jumalan ja Aabrahamin väliseen liittoon? Kun aika koitti, mitä Herra tarjosi kansalleen?

1 Moos. 17:7 Ja minä teen liiton sinun kanssasi ja sinun jälkeläistesi kanssa, sukupolvesta sukupolveen, iankaikkisen liiton, ollakseni sinun ja sinun jälkeläistesi Jumala,

2 Moos. 19:5 Jos te nyt kuulette minun ääntäni ja pidätte minun liittoni, niin te olette minun omaisuuteni ennen kaikkia muita kansoja; sillä koko maa on minun.

”Jumala äärettömässä viisautessaan valitsi Israelin mittaamattoman arvokkaiden totuuden aarteidensa säilyttäjäksi kaikkia kansoja varten. Hän antoi heille lakinsa sen luonteen mittapuuksi, joka heidän tulisi kehittää maailman, enkelien ja lankeamattomien maailmojen edessä. Heidän tuli ilmaista maailmalle taivaan hallituksen lait. Ohjein ja esimerkein heidän tuli todistaa totuutta. Jumalan kirkkauden, Hänen majesteettiutensa ja voimansa tuli näkyä kaikessa heidän menestyksessään. Heidän tuli olla kuninkaiden ja ruhtinaiden valtakunta. Jumala varusti heidät kaikilla avuilla, jotta heistä tulisi suurin kansa maan päällä.” –(*The Southern Work*, January 10, 1905) *Seventh-day Adventist Bible Commentary*, vol. 4, pp. 1180, 1181

Maanantai

Lupausten liitto

2. Mitä Jumalan liittoon Aabrahamin kanssa sisältyi? Hänelle annettujen lupausten lisäksi, mitä Herra vielä lisäsi Israelin kanssa tehtyyn liittoon?

1 Moos. 17:2, 6, 8 Ja minä teen liittoni meidän välillemme, minun ja sinun, ja lisään sinut ylen runsaasti.” ... Minä teen sinut sangen hedelmälliseksi ja annan sinusta tulla kansoja, ja sinusta on polveutuva kuninkaita... ja minä annan sinulle ja sinun jälkeläisillesi sen maan, jossa sinä muukalaisena asut, koko Kanaanin maan, ikuisiksi omaisuudeksi; ja minä olen heidän Jumalansa.”

2 Moos. 19:5, kesk. Osa, 6 niin te olette minun omaisuuteni ennen kaikkia muita kansoja... Ja te olette minulle pappisvaltakunta ja pyhä kansa.’ Sano nämä sanat israelilaisille.”

”Pian Siinaille leirytyksen jälkeen Mooses kutsuttiin vuorelle kohtaamaan Jumala... Israel otettaisiin nyt läheiseen ja erityiseen suhteeseen Korkeimman kanssa – heistä muodostettaisiin Jumalan hallitsema seurakunta ja kansa. Mooseksen saama sanoma kansalle oli: 'Jos te nyt kuuntelette minua ja pidätte minun liittoni, niin te tulette olemaan kansojen joukossa minun oma kansani. Koko maailma on minun, mutta teistä tulee minun pappisvaltakuntani ja pyhä kansani.' 2. Moos. 19:5,6.

Tiistai

3. Kuinka kansa vastasi Herran Mooseksen kautta tarjoamiin siunauksiin? Mitä kansa lupasi kuultuaan lait, ehdot ja lupaukset?

2 Moos. 19:7, 8 Kun Mooses tuli takaisin, kutsui hän kokoon kansan vanhimmat ja puhui heille kaikki ne sanat, jotka Herra oli hänen käsenyt puhua Niin koko kansa vastasi yhtenä miehenä ja sanoi: "Kaiken, mitä Herra on puhunut, me teemme". Ja Mooses vei kansan vastauksen Herralle.

2 Moos. 24:3 Ja Mooses tuli ja kertoi kansalle kaikki Herran sanat ja kaikki hänen säädöksensä. Niin koko kansa vastasi yhteen ääneen ja sanoi: "Kaiken, mitä Herra on puhunut, me teemme".

”Mooses palasi leiriin, ja koottuan Israelin vanhimmat, hän toisti heille jumalallisen sanoman. Heidän vastauksensa oli: 'Me teemme kaiken, mitä Herra käskee.' Näin he astuivat juhmalliseen liittoon Jumalan kanssa, vakuuttaen hyväksyvänsä Hänet Hallitsijakseen, minkä kautta heistä tuli erityisessä mielesä Hänen arvovaltansa alamaisia. Orjuutensa aikana kansa oli suuressa määrin kadottanut Jumalan tuntemuksen ja Aabrahamin liiton periaatteet. ... Eläen epäjumalanpalveluksen ja turmeltuneisuuden keskellä, heillä ei ollut oikeaa käsitystä Jumalan pyhyydestä, oman sydämensä äärimmäisestä syntyisyydestä, heidän täydellisestä mahdottomuudestaan omasta voimastaan olla kuuliaisia Jumalan laille eikä siitä, että he tarvitsivat Vapahtajaa. ... Jumala toi heidät Siinaille; Hän ilmaisi kirkkautensa; Hän antoi heille lakinsa, ja sen kanssa lupauksen suurista siunauksista kuuliaisuuden ehdolla. ... Kansa ei ymmärtänyt... että ilman Kristusta heidän oli mahdotonta pitää Jumalan lakia. ... Tuntien, että he pystyivät itse saamaan aikaan vanhurskauden, he julistivat: 'Me teemme kaiken, mitä Herra käskee'. 2. Moos. 24:7.” *God's Amazing Grace*, p. 135.

Keskiviikko

4. Sen jälkeen, kun kansa toisen kerran ilmaisi halukkuutensa olla kuuliainen, minkä Mooses rakensi? Miksi he sitten rakensivat vielä kaksitoista patsasta ja valitsivat johtajat kahdestatoista sukukunnasta uhraamaan Herralle?

2 Moos. 24:4-6 Sitten Mooses kirjoitti kaikki Herran sanat. Ja hän nousi varhain seuraavana aamuna ja rakensi alttarin vuoren juurelle sekä pystytti kaksitoista patsasta Israelin kahdentoista sukukunnan mukaan. Ja hän lähetti israelilaisten joukosta nuoria miehiä uhraamaan polttouhreja ja teurastamaan härkiä yhteysuhriksi Herralle. Ja Mooses otti verestä puolet ja pani uhrimaljoihin, ja toisen puolen hän vihmoi alttarille.

”Tultuaan alas vuorelta Mooses 'tuli ja kertoi kansalle kaikki Herran sanat ja kaikki hänen säädöksensä. Niin koko kansa vastasi yhteen ääneen ja sanoi: "Kaiken, mitä Herra on puhunut, me teemme". Sitten Mooses kirjoitti kaikki Herran sanat. Ja hän nousi varhain seuraavana aamuna ja rakensi alttarin vuoren juurelle sekä pystytti kaksitoista patsasta Israelin kahdentoista sukukunnan mukaan. Ja hän lähetti

israelilaisten joukosta nuoria miehiä uhraamaan polttouhreja ja teurastamaan härkiä yhteysuhriksi Herralle. Ja Mooses otti verestä puolet ja pani uhrimaljoihin, ja toisen puolen hän vihmoi alttarille. Ja hän otti liitonkirjan ja luki sen kansan kuullen. Ja he sanoivat: "Kaikkea, mitä Herra on puhunut, me noudatamme ja tottelemme". Niin Mooses otti veren ja vihmoi sitä kansan päälle ja sanoi: "Katso, tämä on sen liiton veri, jonka Herra on tehnyt teidän kanssanne kaikkien näiden sanojen perusteella". Täten Israelin lapset erotettiin mitä juhlallisimmalla palveluksella erityisesti kansaksi. Veren pirsrottaminen kuvasi Jeesuksen vuodatettua verta, jonka kautta ihmiset puhdistetaan synnistä." *Fundamentals of Christian Education*, pp. 506, 507.

Torstai

Käsittää kaikki ihmiset

5. Miksi luulet olleen tarpeellista vahvistaa liitto Jumalan ja ihmisen välillä, sen sijaan että olisi yksinkertaisesti annettu lupaukset puolin ja toisin? Miksi kaikki oli kirjoitettu "liitonkirjaan" ja esitetty kansalle toiseen kertaan?

2 Moos. 24:7 Ja hän otti liitonkirjan ja luki sen kansan kuullen. Ja he sanoivat: "Kaikkea, mitä Herra on puhunut, me noudatamme ja tottelemme".

"Jumalan Israelia kohtaan osoittaman suosion ehtona oli aina ollut kuuliaisuus. Heidän käydessään liittoon hänen kanssaan Siinain vuoren juurella hän oli vakuuttanut heille: »Te olette minun omaisuuteni ennen kaikkia muita kansoja», ja he olivat puolestaan juhlallisesti luvanneet pysyä tottelevaisuuden polulla ja vakuuttaneet: »Kaiken, mitä Herra on puhunut, me teemme» (2 Moos. 19: 5, 8). Ja kun Jumala puhui lakinsa Siinailla muutamaa päivää myöhemmin ja antoi israelilaisille Mooseksen välityksellä oikeussäädöksensä lisäopetukseksi, he lupasivat jälleen yhteen ääneen: »Kaiken, mitä Herra on puhunut, me teemme.» Liittoa vahvistettaessa kansa oli vielä kerran yhdessä julistanut: »Kaikkea, mitä Herra on puhunut, me noudatamme ja tottelemme» (2 Moos. 24: 3, 7). Jumala oli valinnut Israelin kansakseen, ja he olivat valinneet hänet Kuninkaakseen." PK. s. 204.

"Tämä on se vakuus, joka Jumalan kansan tulee tehdä näinä viimeisinä päivinä. Se, hyväksyykö Jumala heidät, riippuu siitä, kuinka uskollisesti he pitävät oman osansa Jumalan kanssa tehdystä sopimuksesta. Jumala sisällyttää liittoonsa kaikki, jotka haluavat totella Häntä." *God's Amazing Grace*, p. 142.

Perjantai

6. Miksi liittoa ei vahvistettu yksinkertaisesti allekirjoituksin, niinkuin me nykyään teemme, vaan paljon juhlallisemmalla, pyhemmällä tavalla? Mitä se merkitsi, kun Mooses pirskotti liitonkirjan ja kansan samalla verellä?

2 Moos. 24:8 Niin Mooses otti veren ja vihmoi sitä kansan päälle ja sanoi: "Katso, tämä on sen liiton veri, jonka Herra on tehnyt teidän kanssanne kaikkien näiden sanojen perusteella".

Hebr. 9:18-20 Sentähden ei myöskään ensimmäistä liittoa verettä vihitty. Sillä kun Mooses oli kaikelle kansalle julkilukenuk kaikki käskyk, niinkuin ne laissa kuuluvat, otti hän vasikkain ja kauristen veren ynnä vettä ja purppuravillaa ja isopin ja vihmoi sekä itse kirjan että kaiken kansan, sanoen: "Tämä on sen liiton veri, jonka Jumala on teille säätänyk".

"Mooses kirjoitti, ei kymmentä käskyä, vaan tuomiot, joita heidän tuli noudattaa, ja ehdolliset lupaukset, jos he tottelisivat Häntä. Hän luki ne kansalle, ja he vakuuttivat tottelevansa kaikkea, mitä Herra oli sanonut. Mooses kirjoitti sitten heidän juhlallisen vakuutuksensa kirjaan ja uhrasi Jumalalle kansan tähden. 'Sitten hän otti liiton kirjan ja luki sen kansan kuullen, ja kansa sanoi: "Me teemme kuuliaisesti kaiken, mitä Herra on käsenyt. Mooses otti veren, vihmoi sillä kansaa ja sanoi: "Tämä on sen liiton veri, jonka Herra nyt tekee teidän kansanne näillä ehdoilla.' Kansa toisti juhlallisen vakuutuksensa Herralle tehdä kaikki, mitä Hän oli sanonut ja olla kuuliaiset." *The Spirit of Prophecy*, vol. 1, p. 240

Sapatti

Kuninkaallinen liitto sinetöity verellä

7. Mitä Israelin johtajat kokivat, kun liitto Jumalan ja Hänen kansansa välillä oli tehty? Mitä samoin tapahtui silloin, kun Jeesus oli viitannut verensä vuodattamiseen Uudessa testamentissa?

2 Moos. 24:9-11 Ja Mooses ja Aaron, Naadab ja Abihu ynnä seitsemänkymmentä Israelin vanhinta nousivat vuorelle. Ja he näkivät Israelin Jumalan; ja hänen jalkainsa alla oli alusta, niinkuin safiirikivistä, kirkas kuin itse taivas. Eikä hän kajonnut kädellensä israelilaisten valittuihin, ja he katselivat Jumalaa, söivät ja joivat.

Matt. 26:26-28 Ja heidän syödessään Jeesus otti leivän, siunasi, mursi ja antoi opetuslapsillensa ja sanoi: "Ottakaa ja syökää; tämä on minun ruumiini". Ja hän otti maljan, kiitti ja antoi heille ja sanoi: "Juokaa tästä kaikki; sillä tämä on minun vereni, liiton veri, joka monen edestä vuodatetaan syntien anteeksiantamiseksi.

"Mooses totteli Jumalan käskyä ja otti mukaansa Aaronin, Naadabin ja Abihun sekä seitsemänkymmentä Israelin vanhinta, jotka olivat auttaneet häntä hänen työssään, ja asetti heidät sen verran etäälle, että he saattoivat katsella jumalallisen majesteettiuden läsnäoloa, kun taas kansan tuli suorittaa jumalanpalvelusta vuoren juurella. ...

He eivät katselleet Jumalaa henkilökohtaisesti, vaan sitä sanomatonta kirkkautta, joka ympäröi Hänet. Jos he olisivat ennen tätä tilaisuutta katsoneet tätä pyhää kirkkautta, he eivät olisi voineet kestää elossa, sillä he eivät olleet vielä silloin valmistautuneita siihen. Mutta Jumalan voima oli täyttänyt heidät pelolla, joka sai heidät katumaan menneitä rikkomuksiaan. He rakastivat ja kunnioittivat Jumalaa ja he olivat puhdistautuneet, ja tarkastelivat Hänen suurta kirkkauttaan, puhtauttaan ja armoaan, kunnes he pystyivät lähestymään Häntä, joka oli kaikkien heidän ajatustensa kohde.

Jumala oli verhonnut kirkkautensa paksuun pilveen, niin että kansa ei voinut nähdä sitä. Niiden vanhinten tehtävä, jotka Mooses otti mukaansa, oli auttaa häntä johtamaan Isralin joukot luvattuun maahan. Tämä tehtävä oli niin suuri, että Jumala tuli alas antamaan Henkensä heidän päälleen. Hän kunnioitti heitä läheisemmällä näkymällä kirkkaudesta, joka ympäröi Hänen ylevää majesteettiuttaan, jotta he voisivat hoitaa viisaasti heille määrätyn osan Hänen kansansa johtamisessa pelolla ja kunnialla.” *Spiritual Gifts*, vol. 3, pp. 271, 272.

Lisätutkisteluksi

”Mooseksen välityksellä Kristus oli erittäin täsmällisesti esittänyt heille Jumalan suunnitelman ja heidän menestymisensä ehdot. »Sinä olet Herralle, Jumalallesi, pyhitetty kansa», hän sanoi, »Herra, sinun Jumalasi, on valinnut sinut omaisuuskansakseen ennen kaikkia muita kansoja, mitä maan päällä on. Ja tiedä siis, että Herra, sinun Jumalasi, on Jumala, uskollinen Jumala, joka pitää liiton ja on laupias tuhansiin polviin asti niille, jotka häntä rakastavat ja pitävät hänen käskynsä. Noudata siis niitä käskyjä, säädöksiä ja oikeuksia, jotka minä tänä päivänä sinulle annan, ja pidä ne. Jos te tottelette näitä säädöksiä, noudatatte ja seuraatte niitä, niin Herra, sinun Jumalasi, pitää liittonsa ja on laupias sinulle, niinkuin hän valalla vannoen on sinun isillesi luvannut. Ja hän rakastaa sinua, siunaa sinua ja an-taa sinun lisääntyä; hän siunaa sinun kohtusi hedelmän, siunaa sinun viljasi, viinisi ja öljysi, sinun raavaittesi vasikat ja lampaittesi karitsat siinä maassa, jonka hän isillesi vannotulla valalla on luvannut antaa sinulle. Siunattu olet sinä oleva yli kaikkien muitten kansojen. Ja Herra on poistava sinusta kaikki sairaudet; ei ainoatakaan Egyptin kovista taudeista, jotka sinä tunnet, hän ole paneva sinun kärsittäväksesi» (5 Moos. 7: 6—15).” KV. s. 212.

6

Sapattina 7. elokuuta 2021

Sijoitettuina pyhäkön ympärille

”Kristuksen kautta oli määrä täyttyä sen tarkoituksen, jonka vertauskuvana oli ilmestysmaja. Se oli loistava rakennus, jossa kullankimalteiset seinät heijastivat sateenkaaren värejä, verhoihin oli kudottu kerubeja, alati palavan suitsutuksen tuoksu tuntui kaikkialla, papit olivat pukeutuneet puhtaan valkoisiin vaatteisiin ja sisimmän huoneen syvässä salaisuudessa, armoistuimen yläpuolella, oli palvomaan kumartuneiden enkeleiden välissä Pyhimmän kirkkaus. Jumala toivoi kansansa saavan tästä kaikesta selville hänen tarkoituksensa ihmissieluun nähden.” *The Faith I Live By*, p. 192.

Sunnuntai

Jumalan asuinpaikka

1. Mitä Herra muun muassa käski kansaansa tekemään? Mikä oli Hänen suuri suunnitelmansa pyhäkön suhteen?

2 Moos. 25:8 *Ja tekkööt he minulle pyhäkön asuakseni heidän keskellään.*

2 Moos. 29:45 *Ja minä asun israelilaisten keskellä ja olen heidän Jumalansa.*

Ilm. 21:3 *Ja minä kuulin suuren äänen valtaistuimelta sanovan: "Katso, Jumalan maja ihmisten keskellä! Ja hän on asuva heidän keskellensä, ja he ovat hänen kansansa, ja Jumala itse on oleva heidän kanssaan, heidän Jumalansa;*

”Jumala määräsi, että piti rakentaa ilmestysmaja, missä israelilaiset voisivat erämaavaelluksen ajan palvella Häntä. Taivaasta annettiin määräys, että ilmestysmaja piti rakentaa viivyttämättä.” –(*Review and Herald*, October 28, 1902) *Seventh-day Adventist Bible Commentary*, vol. 1, p. 1108.

”Pyhäkön rakentamisessa Jumalan asunnoksi Moosesta neuvottiin tekemään kaikki taivaallisten mallin mukaan. Jumala kutsui hänet vuorelle ja paljasti hänelle taivaalliset. Sekä ilmestysmaja että siihen kuuluva kalusto valmistettiin niiden mukaan. Samoin Jumala ilmaisi Israelille, jonka keskelle hän halusi asettua asumaan, luonteen suurenmoisen ihanteen. Tämä malli näytettiin heille vuorella kun laki annettiin Siinailta ja Jumala kulki Mooseksen ohitse ja julisti: »Herra, Herra on laupias ja armahtavainen Jumala, pitkämielinen ja suuri armossa ja uskollisuudessa» (2 Moos. 34: 6).” EK. s. 36.

Maanantai

2. Mikä on siksi yksi selvimmän erottuva nimi, joka annettiin pyhäkölle ja myöhemmin tempelille?

1 Sam. 1:24 *Mutta kun hän oli hänet vieroittanut, vei hän hänet kanssansa ottaen mukaansa kolme härkää, yhden eefa-mitan jauhoja ja leilin viiniä; niin hän toi hänet Herran huoneeseen Siiloon. Mutta poika oli vielä pieni.*

1 Sam. 3:15 *Ja Samuel makasi aamuun asti ja avasi sitten Herran huoneen ovet. Eikä Samuel uskaltanut kertoa Eelille sitä ilmestystä.*

Joh. 2:16 *Ja hän sanoi kyyhkysten myyjille: "Viekää pois nämä täältä. Älkää tehkö minun Isäni huonetta markkinahuoneeksi."*

”Tästä lähtien heidän Kuninkaansa tulisi kunnioittamaan kansaansa jatkuvalla läsnäolollaan. »Minä asun israelilaisten keskellä ja olen heidän Jumalansa», »ja se on oleva minun kirkkauteni pyhittäjä» (2 Moos. 29: 45,43), vakuutettiin Moosekselle. Jumala itse kaiversi sormellaan kymmenet käskyt kahteen kivitauluun (5 Moos. 9:10; 2 Moos. 32: 15,16) ja antoi ne Moosekselle valtasuuruutensa merkinä ja tahtonsa ilmauksena, säilytettäväksi pyhästi kohta rakennettavassa pyhäkössä, josta oli tuleva koko kansakunnan jumalanpalveluksen keskus.” PP. s. 292,293.

”Me puhumme Jumalan, laumansa myötätuntoisen paimenen, rakastavasta

uskollisuudesta laumaansa kohtaan, josta Hän on sanonut, että kukaan ei ota sitä pois Hänen kädestään. Sydämen puheen ei tule olla itsekästä valittamista ja nurkumista. Ylistys näkyy kuin kirkkaasti loistavat säteet Jumalan tosi uskovaississa. 'Sinun hyvyttesi ja rakkautesi ympäröi minut kaikkina elämäni päivinä, ja minä saan asua Herran huoneessa päivieni loppuun asti. ... Sinä johdatat minua tahtosi mukaan, ja viimein sinä nostat minut kunniaan.'" –*Testimonies for the Church*, vol. 6, pp. 367, 368.

Tiistai

Sovituksen paikka ja turvapaikka

3. Joka kerta, kun ihminen tai kansa oli tehnyt syntiä tai virheitä, mistä he voivat löytää anteeksiannon ja lohdutuksen? Miksi me sen tähden voimme kutsua tätä verratonta paikkaa?

3 Moos. 4:27-29,31, viim. osa Jos joku rahvaasta erehdyksestä rikkoo jotakuta Herran käskyä vastaan tekemällä sellaista, mitä ei saa tehdä, ja niin joutuu vikapääksi, ja hän sitten saa tietää rikkomuksensa, jonka hän on tehnyt, niin tuokoon rikkomuksensa tähden, jonka hän on tehnyt, uhrilahjanaan vuohen, virheettömän naaraspuolen, ja laskekoon kätensä tämän syntiuhriteuraan pään päälle ja teurastakoon sen polttouhripaikalla.

”Mutta tätä ihannetta he olivat kyvyttömät omassa voimassaan saavuttamaan. Siinailla annettu ilmoitus saattoi ainoastaan herättää heitä tajuamaan puutteellisuutensa ja avuttomuutensa. Pyhäkön uhripalveluksineen tuli antaa heille toinen opetus: opetus syntien anteeksiannosta ja Vapahtajan kautta tulevasta voimasta kuuliaisuuteen, joka koituisi elämäksi.” EK. s. 36.

”Tässä mainittu pyhäkkö oli väliaikainen telttä, joka oli järjestetty Jumalan palvelemista varten. Pyhäkköä, jonka mallin Jumala antoi Moosekselle, ei ollut vielä rakennettu.” *Spiritual Gifts*, vol. 3, p. 287.

”»Hän toimittakoon pyhäkölle sovituksen israelilaisten saastaisuudesta ja heidän rikoksistaan, olivatpa heidän syntinsä minkälaiset tahansa, näin hän tehköön myös ilmestysmajalle, joka on heidän tykönänsä, keskellä heidän saastaisuuttansa . . . Sitten hän lähteköön sieltä alttarin ääreen, joka on Herran edessä... ja puhdistakoon ja pyhittäköön sen israelilaisten saastaisuudesta.» 3 Moos. 16: 16, 18, 19.” ST. s. 419.

Keskiviikko

4. Kun ihmiset saattoivat kohdata toisia ihmisiä eri paikoissa, kenet he saattoivat kohdata pyhäkössä? Mitä jokainen todellinen uskova tunsi astuessaan Herran huoneeseen?

2 Moos. 33:7 Mutta Mooses otti majan ja pystytti sen leirin ulkopuolelle, jonkun matkan päähän leiristä, ja kutsui sen ilmestysmajaksi; ja jokaisen, jolla oli kysyttävää Herralta, oli mentävä ilmestysmajalle, leirin ulkopuolelle.

2 Moos. 29:42, 43 Tämä olkoon teillä jokapäiväinen polttouhri sukupolvesta sukupolveen ilmestysmajan ovella Herran edessä, jossa minä ilmestyn teille puhuakseni sinun kanssasi. Siinä minä ilmestyn israelilaisille, ja se on oleva minun kirkkauteni pyhittämä.

Psalm 122:1 Minä iloitsin, kun minulle sanottiin: "Menkäämme Herran huoneeseen".

"Maja pystytettiin tosin leirin ulkopuolelle, mutta Mooses »kutsui sen ilmestysmajaksi». Kaikkia jotka todella katuivat ja halusivat palata Herran tykö, kehoitettiin käymään majalle tunnustamaan syntinsä ja etsimään Herran armoa ...

Herra kuuli hänen rukouksensa ja kehotti häntä kutsumaan kokoon seitsemänkymmentä Israelin vanhinta. He eivät olleet pelkästään ikämiehiä, vaan heillä oli arvokkuutta, tervettä harkintakykyä ja kokemusta. »Tuo heidät ilmestysmajalle», Herra sanoi, »ja he asettukoot sinne sinun kanssasi. Minä sitten astun alas ja puhun siellä sinun kanssasi ja otan henkeä, joka sinussa on, ja annan heille; siten he voivat auttaa sinua tuon kansataakan kantamisessa, ettei sinun tarvitse sitä yksinäsi kantaa.»" PP. s. 305,360.

Torstai

Keskus

5. Kun kansa siirtyi paikasta toiseen, mikä asetettiin aina leirin keskelle? Saivatko leeviläiset leiriytyä, minne vain halusivat, vai pitikö heidän kunnioittaa jotain tiettyä paikkaa ja järjestystä? Mitä tämä opettaa meille tänä päivänä?

4 Moos. 1:50 *vaan pane leeviläiset hoitamaan lain asumusta ja sen kaikkea kalustoa ja kaikkea, mitä siihen kuuluu. He kantakoot asumusta ja sen kaikkea kalustoa, ja he toimittakoot siinä palvelusta sekä leiriytykööt asumuksen ympärille.*

4 Moos. 3:38, 23, 35, 29 *Ja anna se raha Aaronille ja hänen pojillensa lunastukseksi niistä, joita on yli leeviläisten määrän..." Geersonilaisten suvut leiriytyivät asumuksen taakse länteen päin... Ja Merarin sukujen perhekunta-päämies oli Suuriel, Abihailin poika. He leiriytyivät asumuksen sivulle pohjoiseen päin... Kehatilaisten suvut leiriytyivät asumuksen sivulle etelään päin.*

"Toinen huomattava asia, joka näkyi ympäröiville kansoille, oli Israelin leirissä noudatettu täydellinen järjestys. He saattoivat nähdä pilven leijuvan sen paikan yläpuolella, minne pyhäkkö tuli pystyttää; he tarkkailivat pappeja ja muita virkoihin valittuja toimittamassa erityistä työtään, jokainen teki itselleen määrätyn osan, kun leiriä valmistettiin yötä varten. Kukaan ei tehnyt mitään, mikä jonkun toisen piti tehdä. Kuka hyvänsä olisikin yrittänyt tehdä jolle kulle toiselle kuuluvan työn, hän olisi saanut kuolemanrangaistuksen. Jokainen osallistui tähän pyhään velvollisuuteen. Pyhäkköä pystytettäessä osat sopivat toisiinsa, ja Herran huone pystytettiin kauniissa järjestyksessä. Sanaakaan ei puhuttu, eikä yhtään käskyä

annettu, lukuunottamatta sitä, jolla oli siitä vastuu. Kukaan ei ollut hämmentynyt; kaikki koottiin Moosekselle vuorella näytetyn mallin mukaan.” *Lift Him Up*, p. 145.

Perjantai

6. Mitä muuta seurakunta kunnioitti leeviläisten lisäksi pyhäkköön liittyen? Saattoiko jokainen sukukunta valita paikkansa leirissä toiveensa mukaan, vai oliko jokaisella oma tietty paikkansa leirydyttäessä? Mitä me opimme tällaisesta järjestyksestä?

4 Moos 2:2, 3, 5, 7, 18, 20, 22 *"Israelilaiset leiriytykööt kukin lippunsa luo, perhekuntiensa sotamerkkien kohdalle; he leiriytykööt taammas ilmestysmajan ympärille. Etupuolelle, itään päin, leiriytyköön Juudan leirin lippukunta osastoittain, ja Juudan jälkeläisten päämiehenä olkoon Nahson, Amminadabin poika;... Hänen viereensä leiriytyköön Isaskarin sukukunta, ja Isaskarin jälkeläisten päämiehenä olkoon Netanel, Suuarin poika;... Sitten Sebulonin sukukunta, ja Sebulonin jälkeläisten päämiehenä olkoon Eliab, Heelonin poika;... Efraimin leirin lippukunta leiriytyköön länteen päin osastoittain, ja Efraimin jälkeläisten päämiehenä olkoon Elisama, Ammihudin poika;... Hänen viereensä leiriytyköön Manassen sukukunta, ja Manassen jälkeläisten päämiehenä olkoon Gamliel, Padasurin poika;... Sitten Benjaminin sukukunta, ja Benjaminin jälkeläisten päämiehenä olkoon Abidan, Gideonin poika;*

”Kaikki leirin pystytykseen liittyvä oli vertauskuvallinen opetus lapsille, opettaen heitä huolellisuuteen ja käskyjen noudattamiseen. Lapsia, jotka olivat kyllin vanhoja, vaadittiin opettelemaan pystyttämään telttä, jossa asuivat, ja noudattamaan täydellistä järjestystä kaikessa, mitä tekivät. ... Näin he saivat jatkuvasti opetusta taivaallisista asioista. Vanhemmat selittivät jatkuvasti lapsilleen, miksi israelilaiset vaelsivat erämaassa; miksi laki annettiin Siinailla; ja mitä he odottivat tekevänsä ja olevansa, kun saavuttaisivat luvattun maan.” *Lift Him Up*, p. 145.

”Jokaisen heimon sijoitus oli samoin tarkoin määrätty. Kunkin tuli marssia lippuaan seuraten ja leirytyä sen luokse Herran käskyn mukaan: »Israelilaiset leiriytykööt kukin lippunsa luo, perhekuntiensa sotamerkkien kohdalle; he leiriytykööt taammas ilmestysmajan ympärille. Niinkuin olivat leiriytyneet, niin lähteköötkin, kukin kohdallansa, lippukunnittain» (4 Moos. 2:2,17). Sekakansa, joka oli seurannut Israelia Egyptistä, ei saanut sijoittua heimojen leiripaikkoihin, vaan heidän oli pysyteltävä leirin laitamilla, ja heidän jälkeläisensä pääsivät vasta kolmannessa polvessa liittymään seurakuntaan (ks. 5 Moos. 23: 7,8).” PP. s. 355.

Sapatti

Jumalan jatkuva läsnäolo

7. Mitä tapahtui, kun pyhäkkö vihittiin? Mikä oli näkyvä Jumalan läsnäolon merkki pyhäkössä yötä päivää?

2 Moos. 40:34-38 Sitten pilvi peitti ilmestysmajan, ja Herran kirkkaus täytti asumuksen; eikä Mooses voinut mennä ilmestysmajaan, sillä pilvi oli laskeutunut sen päälle, ja Herran kirkkaus täytti asumuksen. Ja joka kerta, kun pilvi kohosi asumuksen päältä, lähtivät israelilaiset liikkeelle; näin oli koko heidän vaelluksensa ajan. Mutta milloin pilvi ei kohonnut, he eivät lähteneet liikkeelle, ennenkuin sinä päivänä, jona se taas kohosi. Sillä Herran pilvi oli päivällä asumuksen pää

”Jumala puhui Mooseksen välityksellä Israelille: »Ja tehköt he minulle pyhäkön asuakseni heidän keskellään», (2 Moos. 25: 8) ja Hän asuikin pyhäkössä kansansa keskellä. Koko rasittavan korpivaelluksen ajan Hänen läsnäolonsa merkki näkyi heidän luonaan. Samoin Kristus pystytti pyhäkkönsä meidän ihmisten telttojen keskelle. Hän pystytti telttansa ihmisten telttojen viereen asuakseen meidän keskellämme, jotta me oppisimme tuntemaan Hänen luonteensa ja elämänsä. »Sana tuli lihaksi ja asui meidän keskellämme, ja me katselimme Hänen kirkkauttansa, senkaltaista kirkkautta, kuin ainokaisella Pojalla on Isältä: ja Hän oli täynnä armoa ja totuutta.» Joh. 1: 14.” AT. s. 13.

Lisätutkisteluksi

”Kristuksen kautta oli määrä täytyä sen tarkoituksen, jonka vertauskuvana oli ilmestysmaja. Se oli loistava rakennus, jossa kullankimalteiset seinät heijastivat sateenkaaren värejä, verhoihin oli kudottu kerubeja, alati palavan suitsutuksen tuoksu tuntui kaikkialla, papit olivat pukeutuneet puhtaan valkoisiin vaatteisiin ja sisimmäisen huoneen syvässä salaisuudessa, armoistuimen yläpuolella, oli palvomaan kumartuneiden enkelien välissä Pyhimmän kirkkaus. Jumala toivoi kansansa saavan tästä kaikesta selville hänen tarkoituksensa ihmisieluun nähden. Saman tarkoituksen esitti paljon myöhemmin Paavali, kun hän Pyhän Hengen innoittamana kirjoitti.” EK. s. 36.

7

Sapattina 14. elokuuta 2021

Pappispalvelus

”Jerusalemiin temppeliin sovellettuina Vapahtajan sanoilla »Hajoittakaa maahan tämä temppeli, niin minä pystytän sen kolmessa päivässä», oli syvällisempi merkitys kuin mitä Hänen kuulijansa käsittivät. Kristus oli temppelin perustus ja sen elämä. Siellä suoritettujen jumalanpalvelukset kuvasivat Jumalan Pojan uhria. Papisto oli järjestetty kuvaamaan Kristuksen välitystyötä. Koko uhrijärjestelmä oli esikuva Vapahtajan kuolemasta maailman lunastamiseksi. Näiden uhrien merkitys oli lakkaava, kun täytyi se suuri tapahtuma, johon ne kautta aikojen olivat viitanneet.” AT. s. 144,145.

Sunnuntai

1. Ketkä Herra nimesi palvelemaan muinaisessa papistossa? Mitä tehtiin, ennenkuin he saattoivat aloittaa pyhäkköpalveluksen?

2 Moos. 28:1 *"Ja kutsu eteesi israelilaisten joukosta veljesi Aaron poikineen, että he pappeina palvelisivat minua, Aaron ja hänen poikansa Naadab ja Abihu, Eleasar ja Iitamar.*

2 Moos. 40:12, 15 *Tuo sitten Aaron poikineen ilmestysmajan ovelle ja pese heidät vedellä... Ja voitele heidät, niinkuin sinä voitelit heidän isänsäkin, että he pappeina palvelisivat minua. Niin tämä on oleva heille voitelu ikuiseen papputeen, sukupolvesta sukupolveen."*

"Pyhäkön vihkimisen jälkeen vihittiin myös papit pyhään virkaansa. Nämä toimitukset kestivät seitsemän päivää, niin että kullakin päivällä oli erikoiset juhlamenonsa. Kahdeksantena päivänä he ryhtyivät palvelustehtäviinsä. Poikiensa avustamana Aaron suoritti Jumalan vaatimat uhrin, kohotti kätensä ja siunasi kansan. Kaikki oli tehty Jumalan käskyn mukaisesti, ja hän hyväksyi uhrin ja ilmaisi kirkkautensa ihmeellisellä tavalla; tuli lähti Herran tyköä ja kulutti alttarilla olleen uhrin. Kansa katseli tätä suurenmoista jumalallisen voiman ilmausta pelokkaana ja kovin kiinnostuneena. He näkivät siinä merkin Jumalan kirkkaudesta ja suosioista, ja riemuiten yhteen ääneen ja ylistäen ja kunnioittaen Jumalaa he lankesivat kasvoilleen aivan kuin Herra itse olisi ollut paikalla." PP. s. 337.

Maanantai

Pyhät palvelukset ja lait

2. Vaikka Aaron ja hänen poikansa palvelivat Herran edessä, kenen hyväksi he hoitivat virkaansa? Ketä tai mitä leeviläisten pappien ja heidän palveluksensa kuvasi?

3 Moos. 9:7 *Ja Mooses sanoi Aaronille: "Astu alttarin ääreen ja uhraa syntiuhri ja polttouhri ja toimita itsellesi ja kansalle sovitus ja uhraa sitten kansan uhrilahja ja toimita heille sovitus, niinkuin Herra on käsenyt".*

Hebr. 5:1 *Sillä jokainen ylimmäinen pappi, ollen ihmisten joukosta otettu, asetetaan ihmisten puolesta toimittamaan sitä, mikä Jumalalle tulee, uhraamaan lahjoja ja uhreja syntien edestä,*

Hebr. 8:1, 2 *Mutta pääkohta siinä, mistä me puhumme, on tämä: meillä on sellainen ylimmäinen pappi, joka istuu Majesteetin valtaistuimen oikealla puolella taivaissa, tehdäkseen pappispalvelusta kaikkeinpyhimmässä, siinä oikeassa majassa, jonka on rakentanut Herra eikä ihminen.*

"Jumalan ohjeen mukaisesti Leevin heimo erotettiin hoitamaan pyhäkön palvelusta. Varhaisimpina aikoina jokainen mies toimi pappina omassa perhekunnassaan. Aabrahamin päivien pappautta pidettiin vanhimman pojan esikoisoikeutena. Kaikkien Israelin esikoisten asemesta Herra hyväksyi Leevin heimon huolehtimaan pyhäkön

tehtävistä. Korottamalla heidät tähän kunniaan Herra osoitti hyväksyvänsä heidän uskollisen palveluksensa sekä hänen rankaisutuomionsa toimeenpanon silloin kun Israel lankesi palvomaan kultaista vasikkaa. Pappuus rajoitettiin kuitenkin vain Aaronin perheeseen. Vain Aaron poikineen sai palvella Herran edessä; muille heimon jäsenille uskottiin pyhäkön ja sen kalusteiden hoito. Heidän tuli myös avustaa pappeja näiden palvelustehtävissä, mutta he eivät saaneet uhrata, polttaa suitsuketta eivätkä nähdä pyhiä esineitä näiden ollessa peittämättöminä.” PP. s. 328.

Tiistai

3. Missä muussa tärkeässä asiassa papit hoitivat palvelusta pyhän palveluksensa lisäksi?

3 Moos. 10:11 ja opettaaksenne israelilaisille kaikki ne käskyt, jotka Herra on heille Mooseksen kautta puhunut.”

5 Moos. 33:10 He opettavat sinun säädöksiäsi Jaakobille ja Israelille sinun lakiasi; he panevat suitsutusta sinun eteesi ja kokonaisuhreja sinun alttarillesi.

Mal. 2:7 Sillä papin huulten pitää tallettaman tieto, ja hänen suustansa etsitään opetus; sillä hän on Herran Sebaotin sanansaattaja.

”Jopa uskonnolliset johtajat ovat epäonnistuneet tehtävässä esittää pyhä mittapuu, jolla luonne mitataan, koska he ovat lakanneet kunnioittamasta kaikkia Jumalan antamia ohjeita, jotka ovat pyhiä, vanhurskaita ja hyviä. Ihmiset ovat ottaneet itselleen vastuun luoda mittapuun, joka on sopusoinnussa heidän omien ajatustensa kanssa, ja Jumalan laki on häväisty. Siksi on niin paljon ja laajalle levinnyttä väryyttä. Siksi meidän päivämme muistuttavat enenevässä määrin Nooan ja Lootin päiviä.” –(*Review and Herald*, May 2, 1893) *Mind, Character, and Personality*, vol. 2, p. 567.

“Papin suun tulee jakaa tietoa, hänen huuliltaan odotetaan opetusta. Hän on Herran Sebaotin sanansaattaja.’ Kansan tulee pyytää häneltä neuvoa, sillä hän on Jumalan valitsema sanansaattaja. Heidän ei tule pelkästään kuunnella vaan tehdä kysymyksiä, jotta heillä olisi selkeä tietämys totuudesta. Hänen ei tule pidättää tietoaan heiltä, vaan sitä täytyy pitää heille uskottuna pyhänä asiana toisille annettavaksi. Hänen mielensä tulee olla hyvien asioiden aarreaitta, josta hän voi aina tarpeen vaatiessa ottaa sanat: 'Näin sanoo Herra’” –*Review and Herald*, October 13, 1904.

Keskiviikko

Yhteydenpito Jumalan kanssa kansan hyväksi

4. Mitä papit tekivät hätätilanteissa, kun oli pakottava tarve kysyä neuvoa Herralta kansan hyväksi?

2 Moos. 28:30 Ja pane jumalanvastausten rintakilpeen uurim ja tummim, niin että ne ovat Aaronin sydämen päällä, hänen astuessaan Herran eteen. Ja niin kantakoon Aaron Jumalan vastaukset israelilaisille sydämensä päällä aina Herran edessä

ollessaan.

1 Sam. 28:5, 6 Mutta kun Saul näki filistealaisten leirin, peljästyivät hän, ja hänen sydämensä vapisi kovin. Ja Saul kysyi Herralta, mutta Herra ei vastannut hänelle, ei unissa, ei uurimin eikä profeettain kautta.

Ezra 2:63 Maaherra kielsi heitä syömästä korkeasti-pyhää, ennenkuin nousisi pappi, joka voi hoitaa uurimia ja tummimia.

“Rintakilvessä oikealla ja vasemmalla puolella oli kaksi suurta kiveä, jotka loistivat hyvin kirkkaasti välkkyen. Kun tuomareille esitettiin jokin vaikea asia, jota he eivät voineet ratkaista, he vetosivat pappeihin, ja nämä kysyivät Jumalalta, joka vastasi heille. Jos se oli Hänelle mieleen ja Hän tahtoi antaa heidän menestyä, niin valon ja kirkkauden sädekehä laskeutuisi erikoisesti oikeanpuoleiseen kalliiseen kiveen. Jos Hän paheksui asiaa, sumu tai pilvi näytti laskeutuvan vasemmalla olevan kiven ylle. Kun he kysyivät Jumalalta, mennäkö taisteluun, ja valo ympäröi oikealla olevan kalliin kiven, se merkitsi: »Menkää, ja te onnistutte.» Mutta jos vasemmalla oleva kivi peittyi pilveen, se merkitsi: »Älkää menkö, te ette onnistu.»” LH. s. 141.

Torstai

5. Kun kansalla oli kiperiä ongelmia, minne israelilaiset menivät saamaan oikean tuomion?

5 Moos. 17:8-10 Jos joku murhaa tai omaisuusriitaa tai pahoinpitelyä koskeva asia tai mikä muu asia hyvänsä, josta sinun porteissasi riidellään, näyttää sinusta liian vaikealta ratkaista, niin nouse ja lähde siihen paikkaan, jonka Herra, sinun Jumalasi, valitsee, ja mene leeviläisten pappien luo ja sen luo, joka siihen aikaan on tuomarina; kysy heiltä, ja he ilmoittavat sinulle tuomion. Ja tee sen sanan mukaan, minkä he sinulle ilmoittavat siinä paikassa, jonka Herra valitsee; ja noudata tarkoin kaikkea, mitä he sinulle opettavat.

“Kun tutkutte Raamattua etsien sieltä elämän sanoja, pitäkää sitä Jumalan äänenä sielulle. Ystäviemme äänet voivat toisinaan hämmentää meidät, mutta Raamatussa meillä on Jumalan neuvo kaikkiin tärkeisiin asioihin, jotka liittyvät meidän iankaikkisiin asioihimme, sekä voimme oppia paljon myös ajallisista asioista. Sen opetukset sopivat aina epätavallisiin olosuhteisiin, ja niiden on määrä valmistaa meitä kestäämään koetus, ja se tekee meidät sopiviksi Jumalan meille antamaan työhön.” *A Call to Stand Apart*, p. 69.

“Saatetaan kysyä kysymys: 'Kuinka hän voi saada viisauden pidellä auraa ja ajaa härkiä?' Etsimällä sitä kuin hopeaa, kuin kätettyä aarretta. 'Herra neuvoo hänelle miten toimia, hänen Jumalansa opettaa häntä.' 'Tämäkin on tullut sotajoukkojen Herralta; hänen neuvonsa on ihmeellinen ja ymmärryksensä ylen suuri.'” *Life Sketches of Ellen G. White*, p. 355.

Perjantai

Palvelustehtävä sairaiden ja kansan hyväksi

6. Kulkutaudin tai sairauden kohdatessa, mikä oli papin tehtävä sairaiden parantamisessa?

3 Moos. 13:2, 3, 6 "Jos jonkun ihoon tulee nystyrä tai ihottuma tai vaalea pilkku, niinkuin pitalitauti olisi tulemassa hänen ihoonsa, vietäköön hänet pappi Aaronin tai jonkun hänen poikansa, pappien, eteen. Ja jos pappi tarkastaessaan sairasta paikkaa ihossa huomaa, että karvat sairaassa paikassa ovat muuttuneet valkoisiksi ja että se paikka näyttää muuta ihoa matalammalta, on se pitalitautia; ja niin pian kuin pappi on sen huomannut, julistakoon hän hänet saastaiseksi... Ja seitsemäntenä päivänä pappi uudestaan tarkastakoon häntä, ja jos hän huomaa että sairas paikka on käynyt vaaleaksi ja että sairaus ei ole ihossa levinnyt, julistakoon pappi hänet puhtaaksi, sillä se on ihottumaa; hän peskööön vaatteensa, ja niin hän on puhdas.

“Jumala määräsi, että Israelin kansa ei saanut hyväksyä minkäänlaista saastaisuutta ruumiissaan tai vaatteissaan. Ne, jotka olivat saastaisia, suljettiin leirin ulkopuolelle iltaan asti, ja heitä vaadittiin puhdistamaan itsensä ja vaatteensa, ennenkuin he saivat tulla leiriin. Jumala määräsi myös, että lähelläkään leiriä ei saanut olla mitään saastaista, ettei Herra kulkisi ohi ja näkisi heidän saastaisuuttaan.” *Spiritual Gifts*, vol. 4, pp. 141, 142.

“Seremonialain perusteella pitaalinen julistettiin saastaiseksi. Mihin tahansa hän koski, se muuttui saastaiseksi. Ilma saastui hänen hengityksestään. Hänet suljettiin ihmisasuntojen ulkopuolelle aivan kuin hän olisi ollut kuollut. Sairaudesta epäillyn oli mentävä pappien luo, joiden oli määrä tutkia hänet ja ratkaista hänen kohtalonsa. Jos hänet julistettiin pitaaliseksi, hänet eristettiin perheestään, suljettiin Israelin seurakunnan ulkopuolelle ja tuomittiin oleskelemaan vain kohtalotovereidensa seurassa. Edes kuninkaat ja hallitsijat eivät tehneet poikkeusta. Yksinvaltiias, joka joutui tämän kammottavan taudin uhriksi, joutui luopumaan valtikastaan ja pakenemaan yhteiskunnasta.” SLS. s. 44.

Sapatti

7. Mikä tehtävä papeilla vielä oli?

4 Moos. 6:23-26 "Puhu Aaronille ja hänen pojillensa ja sano: Siunatessanne israelilaisia sanokaa heille: Herra siunatkoon sinua ja varjelkoon sinua; Herra valistakoon kasvonsa sinulle ja olkoon sinulle armollinen; Herra kääntäköön kasvonsa sinun puoleesi ja antakoon sinulle rauha

“Vertauskuvallisessa palveluksessa ylimmäinen pappi, toimitettuaan sovituksen Israelille, tuli esiin ja siunasi seurakuntaa.” ST. s. 478.

“Jumalan tarkoitus oli, että nämä hänen kansansa suuret johtajat edustaisivat Kristusta. Aaronilla oli Israelin nimet rintakilvessään. Hän ilmoitti kansalle Jumalan

tahdon. Koko Israelin välimiehenä hän astui sovituspäivänä kaikkeinpyhimpään, »ei ilman verta». Siitä uhripalveluksesta hän palasi siunaamaan seurakuntaa, kuten Kristus palaa siunaamaan odottavaa kansaansa suoritetuun loppuun sovitusyönsä heidän hyväkseen.” PP. s. 407.

Lisätutkisteluksi

“Kristus oli koko juutalaisten taloudenhoidon perusta. Juutalaisten pappispalveluksessa meitä muistutetaan jatkuvasti Kristuksen uhrista ja välitystyöstä. Kaikkien, jotka nykyään tulevat Kristuksen tykö, tulee muistaa, että Hänen ansionsa on se suitsuke, joka sekoittuu niiden rukouksiin, jotka katuvat syntejään ja saavat anteeksiannon ja armon. Tarvitsemme jatkuvasti Kristuksen välitystyötä. Päivästä toiseen, aamulla ja illalla, nöyrän sydämen tulee uhrata rukouksia, joihin vastataan armolla ja rauhalla ja ilolla.” –(Manuscript 14, 1901)*Seventh-day Adventist Bible Commentary*, vol. 6, p. 1078.

“Huomaa viidennessä jakeessa (1. Piet. 2:5): 'Ja rakentukaa itsekkin elävinä kivinä hengelliseksi rakennukseksi, pyhäksi papistoksi, toimittaaksenne hengellisiä uhreja, jotka ovat Jumalalle otollisia Jeesuksen Kristuksen tähden.' Näillä elävillä kivillä on kokreettinen, käytännöllinen vaikutus Herran hengellisessä huoneessa. He ovat pyhä papisto, toimittamassa puhdasta, pyhää palvelusta. He uhraavat hengellisiä, Jumalalle mieluisia uhreja.” *Fundamentals of Christian Education*, p. 461.

8

Sapattina 21. elokuuta 2021

Jumalan hallinnon alaisena

“Israelia hallittiin Jumalan nimessä ja hänen arvovallallaan. Mooseksen, seitsemänkymmenen vanhimman, päämiesten ja tuomareiden tehtävänä oli vain Jumalan antamien lakien soveltaminen käytäntöön. He eivät itse saaneet säätää lakeja kansalle. Vain tällä ehdolla Israel saattoi säilyä itsenäisenä kansakuntana. Aika ajoin Jumala lähetti innoittamiaan miehiä opettamaan kansaa ja tähdentämään lakien noudattamista.” PP. s. 590.

Sunnuntai

Jumala ja Kuningas

1. Mitä psalmirunoilija teki Herralle? Tunnustiko hän Hänet ja palveliko Häntä vain Jumalana?

Ps. 44:4 Sillä eivät he miekallansa valloittaneet maata, eikä heidän käsivartensa heitä auttanut, vaan sinun oikea kätesi, sinun käsivartesi ja sinun kasvojesi valkeus, koska sinä olit heihin mielistynyt.

Ps. 47:6, 7 Jumala astuu ylös riemun raikuessa, Herra pasunain pauhatessa. Veisatkaa Jumalalle, veisatkaa, veisatkaa meidän kuninkaallemme, veisatkaa.

“Jumala on meidän Kuninkaamme, ja me olemme Hänen alamaisensa.” *Signs of the Times*, November 18, 1903.

“Ketä sitten tulee pitää kansojen Hallitsijana? Herraa Jumalaa Kaikkivaltiasta. Kaikki kuninkaat, kaikki hallitsijat, kaikki kansat, ovat Hänen hallinnassaan.” –(Manuscript 119, 1903)*Seventh-day Adventist Bible Commentary*, vol. 6, p. 1081.

“Jumala on Kuningas, Hän on korkea ja korotettu, ja Hänen kirkkautensa täyttää temppelein. Jumalaa tulee pelätä, Häntä yksin palvella. Hänen lakinsa on pyhä, se on Hänen hallintonsa perusta taivaassa ja maan päällä. Kuinka heikko ja järjetön on se kanta, jonka Hänen hallintonsavastustajat ovat ottaneet julistaessaan, että kaiken älyllisen Hallitsijan laki on kumottu. Kuka panee näitä sanoja ihmisten suuhun?” –*Review and Herald*, October 9, 1894.

Maanantai

2. Tehtyään liiton Jumalan kanssa, mihin hallintoon Hän liitti Israelin kansana?

Miksi tätä erityistä hallitusta yleisesti kutsuttiin?

2 Moos. 19:4-6 Sitten pappi Eleasar ottakoon sen verta sormeensa ja pirskoittakoon sen verta ilmestysmajan etupuolta kohti seitsemän kertaa. Ja hieho poltettakoon hänen nähtensä; nahkoinensa, lihoinsa ja verinensä ynnä rapoinensa se poltettakoon. Mutta pappi ottakoon setripuuta, isoppikorren ja helakanpunaista lankaa ja viskatkoon ne tuleen, missä hieho palaa.

“Kohta Siinaille leirytyksen jälkeen Mooses kutsuttiin ylös vuorelle kohtaamaan Jumalaa. Yksin hän kiipesi pitkin jyrkkää ja rosoista polkua ja lähestyi lopulta pilveä, joka ilmaisi Herran läsnäolon paikan. Israel pääsisi nyt läheiseen ja erikoiseen suhteeseen Korkeimman kanssa — yhteiseksi seurakunnalliseksi ja kansalliseksi kokonaisuudeksi, joka olisi Jumalan hallinnon alainen. ... Mooses palasi leiriin, kutsui koolle Israelin vanhimmat ja toisti heille Jumalan sanoman. He vastasivat: »Kaiken, mitä Herra on puhunut, me teemme.» Näin he tekivät juhlallisen liiton Jumalan kanssa, sitoutuivat hyväksymään hänet hallitsijakseen ja itsensä aivan erikoisessa mielessä hänen alamaisikseen.” PP. s. 281.

“Teokratia on hallitusmuoto, jota itse Jumala johtaa. Israelin hallinto oli todellinen teokratia. Se oli todella Jumalan hallinto. Palavassa pensaassa Jumala valtuutti Mooseksen johtamaan kansansa ulos Egyptistä. Merkeillä ja moninkertaisilla ihmeillä Jumala vapautti Israelin Egyptistä ja johti sen erämaan kautta lopulta luvattuun maahan.” –*Patriarchs and Prophets*, Appendix, pp. 761, 762.

Tiistai

3. Miltä paikalta Herra kohtasi Israelin johtajan ja antoi ohjeita kansaa varten?

2 Moos. 25:22 Ja siinä minä ilmestyn sinulle ja puhun sinulle armoistuimelta, niiden

kahden kerubin välistä, jotka ovat lain arkin päällä, kaiken sen, minkä minä sinun kauttasi israelilaisille säädän.

“Jumalan totuus on sama kaikkina aikakausina, vaikka eri muodossa täyttääkseen kansansa tarpeet eri aikoina. Vanhan testamentin aikaan kaikki tärkeät tehtävät liittyivät läheisesti pyhäkköön. Kaikkein pyhimmässä suuri MINÄ OLEN ottaisi asuinpaikkansa. ... Siellä, armoistuimen yläuoletta, kerubien siipien ympäröimänä, asui Hänen kirkkautensa, Hänen läsnäolonsa ikuinen merkki, kun ylimmäisen papin rintalaatta, joka oli koristeltu kallisarvoisin kivin, teki tiettäväksi Jehovan juhlallisen sanoman kansalleen. Ihmeellinen järjestelmä, missä Pyhä, taivaan ja maan Luoja, siten ilmaisi kirkkautensa ja paljasti tahtonsa ihmislapsille!” *That I May Know Him*, p. 101.

Keskiviikko

Apua hallinnossa

4. Ottaen huomioon kansan suuren lukumäärän, minkä hyvän neuvon Mooseksen appi Jetro antoi hänelle sillä ehdolla, että Jumala niin määräisi? Suostuiko kansa ehdotukseen?

2 Moos. 18:21-23 Mutta valitse koko kansasta kelvollisia ja Jumalaa pelkääväisiä, luotettavia ja väärää voittoa vihaavia miehiä, ja aseta ne heille tuhannen, sadan, viidenkymmenen ja kymmenen päämiehiksi. Nämä tuomitkoot kansaa joka aika. Kaikki suuret asiat he saattakoot sinun tietoosi, mutta kaikki vähäiset asiat ratkaiskoot itse. Huojenna näin jotakin itseltäsi, ja kantakoot he kuormaa sinun kanssasi. Jos näin teet ja Jumala itse sinua näin käskee, niin sinä jaksat sen kestää; ja kaikki tämä kansa saa mennä rauhassa kotiinsa."

5 Moos. 1:13, 14 Tuokaa tänne viisaita, ymmärtäväisiä ja tunnettuja miehiä jokaisesta sukukunnastanne, niin minä asetan heidät teidän päämiehiksenne.' Te vastasitte minulle ja sanoitte: 'Se on hyvä, mitä sinä ehdotat tehtäväksi'.

“Kun Mooses teokratian päivinä koetti kantaa yksinään niin raskaita kuormia, että hän olisi pian uupunut niiden alla, Jetro neuvoi häntä viisaan työnjaon laatimiseen. »Ole sinä kansan edusmies Jumalan edessä», Jetro neuvoi, »ja saata sinä sen asiat Jumalan eteen. Ja opeta heille säädökset ja lait, ja neuvo heille tie, jota heidän on kuljettava, ja mitä heidän on tehtävä.» Jetro neuvoi myös, että asetettaisiin miehiä »tuhannen, sadan, viidenkymmenen ja kymmenen päämiehiksi». Näiden tuli olla »kelvollisia ja Jumalaa pelkääväisiä, luotettavia ja väärää voittoa vihaavia miehiä». Näiden tuli tuomita »kansaa joka aika», niin ettei Mooseksen tarvitsisi uuvuttaa itseään kohdistamalla huomiotaan moniin pikkuasioihin, joiden viisaasta käsittelystä kykenisivät huolehtimaan tehtävälleen pyhittäytyneet apulaiset. ...

Tämän suunnitelman mukaisesti »Mooses valitsi kelvollisia miehiä koko Israelista ja asetti heidät kansan johtoon, tuhannen, sadan, viidenkymmenen ja kymmenen päämiehiksi. Nämä tuomitsivat kansaa joka aika. Vaikeat asiat he lykkäsivät

Moosekselle, mutta vähäiset asiat he ratkaisivat itse» (2 Moos. 18: 19—26).” ApT. s. 72.

Torstai

5. Millainen valmistelu palvelukseen näille seitsemällekympinelle vanhimmalle annettiin? Minkä erityisen lahjan Herra antoi niille, joiden tuli jakaa päätösten tekemisen ja näin monien ihmisten johtamisen taakka?

4 Moos 11:16-18, ensim. osa Silloin Herra puhui Moosekselle: "Kutsu kokoon minua varten seitsemänkymmentä miestä Israelin vanhimpia, jotka tiedät kansan vanhimmiksi ja päällysmiehiksi; tuo heidät ilmestysmajalle, ja he asettukoot sinne sinun kanssasi. Minä sitten astun alas ja puhun siellä sinun kanssasi ja otan henkeä, joka sinussa on, ja annan heille; siten he voivat auttaa sinua tuon kansataakan kantamisessa, ettei sinun tarvitse sitä yksinäsi kantaa. Mutta kansalle sano: Pyhittäytykää huomiseksi, niin saatte syödä lihaa, koska itkitte Herran kuullen, sanoen:

“Myöhemmin, valitessaan seitsemänkymmentä vanhinta hoitamaan kansaan johtotehtäviä, Mooses huolellisesti valitsi apulaisikseen kunnioitettuja, arvostelukykyisiä ja kokeneita miehiä. Puhuessaan näille vanhimmille heidän asettamisensa yhteydessä hän selvitti niitä ominaisuuksia, jotka tekevät henkilöstä viisaan johtajan seurakunnassa. »Kuulustelkaa veljiänne», Mooses sanoi, »ja tuomitkaa oikein, jos jollakulla on riita-asia veljensä tai luonaan asuvan muukalaisen kanssa. Älkää katsoko henkilöön tuomitessanne, vaan kuulkaa pientä yhä hyvin kuin suurtakin; älkää peljätkö ketään ihmistä, sillä tuomio on Jumalan» (5 Moos. 1: 16,17).” ApT. s. 72,73.

“Sen jälkeen vihittiin papit virkaansa, vietettiin pääsiäistä, suoritettiin väenlasku ja erinäisiä välttämättömiä siviilihallintoon ja uskonnon järjestelmään liittyviä asioita, niin että Siinailta oltiin leiriintyneenä lähes vuoden päivät. Siellä heidän uskonnonharjoituksensa sai entistä täsmällisemmät muotonsa, he saivat kansallista hallintoaan koskevat lait, ja heidän järjestäytymisensä vakiintui sopivasti ennen heidän siirtymistään Kanaanin maahan.” PP. s. 354.

Perjantai

Valitut tuomarit ja johtajat

6. Seuraavana ajanjaksona, kun kansa oli asettunut Kanaaniin, kenet Herra kutsui johtamaan kansaa? Mitä he myöhemmin aikoina olivat taipuvaiset tekemään, ja kuinka Herra suhtautui siihen?

Tuom. 2:16-19 Silloin Herra herätti tuomareita, jotka pelastivat heidät heidän ryöstäjänsä käsistä. Mutta he eivät totelleet tuomareitansaakaan, vaan kulkivat haureudessa muiden jumalien jäljessä ja kumarsivat niitä. Pian he poikkesivat siltä tieltä, jota heidän isänsä, Herran käskyjä totellen, olivat kulkeneet; he eivät tehneet

niin. Kun siis Herra herätti heille tuomareita, niin Herra oli tuomarin kanssa ja pelasti heidät heidän vihollistensa käsistä niin kauaksi aikaa, kuin tuomari eli; sillä Herran tuli sääli, kun he voihkivat sortajainsa ja vaivaajainsa käsissä. Mutta kun tuomari kuoli, vaelsivat he jälleen kelvottomasti, vielä pahemmin kuin heidän isänsä, kulkien muiden jumalien jäljessä, palvelen ja kumartaen niitä. He eivät lakanneet teoistansa eivätkä paatuneesta vaelluksestansa.

“Israelia hallittiin Jumalan nimessä ja hänen arvovallallaan. Mooseksen, seitsemänkymmenen vanhimman, päämiesten ja tuomareiden tehtävänä oli vain Jumalan antamien lakien soveltaminen käytäntöön. He eivät itse saaneet säätää lakeja kansalle. Vain tällä ehdolla Israel saattoi säilyä itsenäisenä kansakuntana. Aika ajoin Jumala lähetti innoittamiaan miehiä opettamaan kansaa ja tähdentämään lakien noudattamista. ...Aina jäi olemaan Herralle uskollinen jäännös. Ja ajasta toiseen Herra herätti uskollisia ja urheita miehiä kukistamaan epäjumalanpalveluksen ja vapauttamaan israelilaiset vihollisistaan. Mutta vapauttajan kuoltua kansa höltyi hänen arvovaltansa pidäkkeistä ja palasi ennen pitkää epäjumaliensa pariin. Niin toistui moneen kertaan kertomus luopumuksesta ja kurin palautuksesta, tunnustuksesta ja vapautuksesta.” PP. s. 590,530.

Sapatti

Täydellinen organisaatio ja hallitusvalta

7. Vaikka kymmenet miehet hoitivat virkaa päättävässä asemassa, kuka oli yhä arvovallan ja kansan hallinnon keskus? Kuinka läheisesti ja jatkuvasti Herra johti ja hallitsi kansaansa?

Ps. 48:15 Sillä tämä on Jumala, meidän Jumalamme, aina ja iankaikkisesti; hän johdattaa

Jes. 48:17 Näin sanoo Herra, sinun lunastajasi, Israelin Pyhä: Minä olen Herra, sinun Jumalasi, joka opetan sinulle, mikä hyödyllistä on, johdatan sinua sitä tietä, jota sinun tulee käydä.

“Israelin hallinto oli erittäin huolellisesti laadittu; se oli ihmeellisesti kaiken käsittävä mutta silti yksinkertainen. Heprealaisessa yhteiskunnassa ilmeni sama järjestys, joka niin selvästi on havaittavissa kaikissa Jumalan luomistöiden täydellisissä järjestelyissä. Jumala oli Israelin Valtias, arvovallan ja hallinnon keskus. Mooses oli heidän näkyvä johtajansa, joka Jumalan asettamana jakoi oikeutta hänen nimessään. Myöhemmin valittiin eri heimoista seitsemänkymmenen neuvosto avustamaan Moosesta kansan yleisten asiain hoidossa. Sitten tulivat papit, jotka kysyivät Herralta neuvoa pyhäkössä. Päälliköt eli ruhtinaat olivat heimojen johdossa. Heidän alaisikseen asetettiin sukukuntien päämiehiä »tuhannen-, sadan-, viidenkymmenen- ja kymmenenjohtajiksi» (5 Moos. 1:15) sekä toimenhaltijoita erikoistehtäviin.” PP. s. 354.

Lisätutkisteluksi

”Siitä alkaen, kun israelilaiset lähtivät Egyptistä, heitä oli harjoitettu kuriin ja järjestykseen. Jo ennen Egyptistä lähtöä oli muodostettu tilapäinen organisaatio: kansa oli jaettu ryhmiin, ja kullakin ryhmällä oli oma johtajansa. Siinailla järjestäytyminen saatettiin päätökseen. Jumalan kaikissa töissä niin selvästi näkyvä järjestys ilmeni heprealaisessa yhteiskunnassa. Jumala oli vallan ja hallituksen keskus. Mooseksen tuli hänen edustajanaan jakaa lakeja ja valvoa niiden käyttöä hänen nimessään. Sitten oli seitsemänkymmenen neuvosto, sitten papit ja ruhtinaat, näiden jäljessä »tuhannen-, sadan-, viidenkymmenen- ja kymmenenjohtajiksi» (4 Moos. 11: 16,17; 5 Moos. 1:15) ja viimein erityistehtäviin määrätty virkamiehet. Leirissä vallitsi tarkka järjestys. Keskellä oli ilmestysmaja, Jumalan asuinsija, ja sen ympärillä pappien ja leeviläisten teltat. Näiden ulkopuolella jokainen sukukunta leiriytyi oman lippunsa luokse.” EK. s. 37.

Tänään luetaan lähetyskertomus pääkonferenssin Hyvä samarialainen -osastolta

9

Sapattina 28. elokuuta 2021

Monarkian alkuperä

“Herra oli profeettainsa välityksellä ennustanut, että kuningas tulisi hallitsemaan Israelia, mutta tämä ei merkinnyt sitä, että hän piti tätä hallitusmuotoa kansalleen parhaana. Hän salli kansan toimia oman valintansa mukaan, koska se kieltäytyi seuraamasta hänen neuvoaan. Hoosea mainitsee Jumalan antaneen heille kuninkaan vihassaan (Hoos. 13: 11). Kun ihmiset lähtevät omille teilleen kysymättä neuvoa Jumalalta tai vastoin hänen ilmaistua tahtoaan, hän usein suostuu heidän toivomuksiinsa, jotta he sitten katkeriin kokemuksiin jouduttuaan huomaisivat tyhmyytensä ja katuisivat syntiään. On vaarallista luottaa inhimilliseen ylpeyteen ja viisauteen. Se mitä ihminen sydäimestään haluaa vastoin Jumalan tahtoa, osoittautuu lopulta kiroukseksi pikemmin kuin siunaukseksi.” PP. s. 593.

Sunnuntai

Kansan valinta

1. Mitä Israelin kansa ehdotti Gideonille? Myöntyikö hän heidän pyyntöönsä?

Mikä ilmeni heidän kysymyksessään ja Gideonin vastauksessa?

Tuom. 8:22, 23 Niin Israelin miehet sanoivat Gideonille: "Hallitse sinä meitä, sekä sinä itse että sinun poikasi ja poikasi poika; sillä sinä olet vapauttanut meidät

Midianin käsistä". Mutta Gideon vastasi heille: "En minä hallitse teitä, eikä minun poikani ole hallitseva teitä; Herra on teitä hallitseva".

“Kiitollisena siitä että oli päässyt vapaaksi midianilaisten vallasta Israelin kansa halusi tehdä Gideonin kuninkaakseen ja vahvistaa kruunun periytyväksi hänen jälkeläisilleen. Tämä ehdotus oli täysin vastoin teokratian periaatteita. Jumala oli Israelin kuningas, ja ihmisen asettaminen valtaistuimelle olisi merkinnyt sitä, että he hylkäsivät jumalallisen Valtiaansa. Gideon käsitti tämän tosiasian, ja hänen vastauksestaan ilmenee, miten vilpittömät ja jalot hänen vaikuttimensa olivat. »En minä hallitse teitä», hän sanoi, »eikä minun poikani ole hallitseva teitä; Herra on teitä hallitseva.»” PP. s. 538,539.

Maanantai

2. Toisin kuin Gideon, mitä Abimelek teki mielivaltaisesti ja väkivalloin? Kuinka tämän vallananastajan elämä päättyi, kun hän oli hallinnut Israelia kolme vuotta? Mitä ajatuksia kansalla oli monarkiasta tuohon aikaan?

Tuom. 9:1, 2, 6, 22, 53, 54 Mutta Abimelek, Jerubbaalin poika, meni Sikemiin äitinsä veljien luo ja puhui heille sekä kaikille, jotka olivat sukua hänen äitinsä isän perheelle, ja sanoi: "Puhukaa kaikkien Sikemin miesten kuullen: Kumpi teille on parempi, sekö, että teitä hallitsee seitsemänkymmentä miestä, kaikki Jerubbaalin pojat, vai että teitä hallitsee yksi mies? Ja muistakaa, että minä olen teidän luutanne ja lihaanne..." Sen jälkeen kokoontuivat kaikki Sikemin miehet ja koko Millon väki, ja he menivät ja tekivät Abimelekin kuninkaaksi Muistomerkkitammen luona, joka on Sikemissä... Kun Abimelek oli hallinnut Israelia kolme vuotta,... Mutta eräs nainen heitti jauhinkiven Abimelekin päähän ja murskasi hänen pääkallonsa. Silloin hän heti huusi palvelijalle, joka kantoi hänen aseitansa, ja sanoi hänelle: "Paljasta miekkasi ja surmaa minut, ettei minusta sanottaisi: 'Nainen tappoi hänet'". Ja hänen palvelijansa lävisti hänet, ja hän kuoli.

“Abimelek menestyi järjestelyissään, ja ensin hänet hyväksyivät hallitsijaksi sikemiläiset, ja myöhemmin koko kansa yleisesti. Mutta kun hän näin pääsi korkeimpaan asemaan kansan tuella, hän ei ollut alkuunkaan luottamuksen arvoinen. Hänen syntymänsä oli alhainen ja hänen luonteensa paha. Korkeampia ja jaloimpia piirteitä, kuten hyveellisyyttä, rehellisyyttä ja totuutta, hän ei ollut ikinä vaalinut. Hänellä oli vahva tahto ja lannistumaton kestävyys, ja siten hän saavutti tarkoituksensa mitä häikäilemättömimmin keinoin.... Jos israelilaiset olisivat säilyttäneet selkeän näkemyksen oikeasta ja väärästä, he olisivat nähneet Abimelekin väärät ajatukset ja hänen vaatimustensa epäoikeudenmukaisuuden. He olisivat nähneet, että hän oli täynnä kateutta kunnianhimoa, joka johti hänet korottamaan itsensä tuhoamalla veljensä. Niihin, joita hallitsee enemmän politiikka kuin periaatteet, ei tule luottaa. He vääntävät totuuden, kumoavat tosiasiat ja tulkitsevat toisten sanojen merkitsevän sellaista, mitä nämä eivät ole ikinä tarkoittaneet. He

käyttävät imartelevia sanoja samaan aikaan, kun käärmeen myrkky on heidän kielensä alla. Se, joka ei vakavasti etsi jumalallista johdatusta, tulee petetyksi heidän suloisten sanojensa ja taidokkaasti punottujen suunnitelmiansa kautta.” *Signs of the Times*, August 4, 1881.

Tiistai

Vaikuttimet kuningas-toiveen taustalla

3. Minkä pyynnön Israelin vanhimmat esittivät Samuelille eräänä päivänä? Mitä se osoitti heidän ymmärryksestään ja arvostuksestaan sitä hallintoa kohtaan, jonka Jumala oli kansalleen tarkoittanut?

1 Sam. 8:1,4, 5 Kun Samuel oli käynyt vanhaksi, pani hän poikansa Israelin tuomareiksi... Niin kaikki Israelin vanhimmat kokoontuivat ja tulivat Samuelin tykö Raamaan ja sanoivat hänelle: "Katso, sinä olet käynyt vanhaksi, eivätkä poikasi vaella sinun teitäsi. Niin aseta nyt meille oikeutta jakamaan kuningas, jollainen kaikilla muillakin kansoilla on."

“Tytytmätön kaipaus valtaan ja näyttämiseen on yhtä vaikeasti parannettavissa nykyään, kuin oli Samuelin päivinäkin. Kristityt pyrkivät rakentamaan niinkuin maailmalliset rakentavat, pukeutumaan, kuten maailmalliset pukeutuvat ja seuraamaan niiden tapoja ja käytäntöjä, jotka palvelevat vain tämän maailman jumalaa. Jumalan sanan ohjeet, Hänen palvelijainsa neuvot ja nuhteet, ja jopa varoitukset suoraan Hänen valtaistuimeltaan, näyttävät olevan voimattomia tukahduttamaan tämän arvottoman kunnianhimon. Kun sydän on vieraantunut Jumalasta, lähes jokainen tekosyy on riittävä oikeuttamaan olla välittämättä Hänen arvovallastaan. Ylpeyden ja itserakkauten yllytykseen suostutaan Jumalan työn kustannuksella.” –(*Signs of the Times*, July 13, 1882)*Seventh-day Adventist Bible Commentary*, vol. 2, p. 1013.

Keskiviikko

4. Miltä Samuelista tuntui, kun hän kuuli tämän pyynnön? Mitä Herra sanoi hänelle? Kenet he todellisuudessa hylkäsivät esittäessään tällaisen pyynnön?

1 Sam. 8:6-8 Mutta Samuel pahastui siitä, että he sanoivat: "Anna meille kuningas jakamaan meille oikeutta". Ja Samuel rukoili Herraa. Niin Herra sanoi Samuelille: "Kuule kansan ääntä kaikessa, mitä he sinulle sanovat; sillä sinua he eivät ole pitäneet halpana, vaan minut he ovat pitäneet halpana olemaan heidän kuninkaanansa. Niinkuin he aina siitä päivästä, jona minä johdatin heidät tänne Egyptistä, tähän päivään asti ovat tehneet, kun ovat hyljänneet minut ja palvelleet muita jumalia, aivan niin he tekevät nyt sinullekin."

“Pyhittymättömät ja maailmaa rakastavat ovat aina valmiita arvostelemaan ja tuomitsemaan niitä, jotka ovat seisseet pelottomina Jumalan ja oikean puolella. Jos nähdään virhe yhdessä, jolle Jumala on uskonut suurta vastuuta, niin kaikki hänen

aiempi omistautumisensa unohtetaan, ja hänen äänensä pyritään vaijentamaan ja hänen vaikutuksensa pyritään tuhoamaan. Mutta muistakoot nämä itsensä tuomareiksi ylentäneet, että Herra lukee sydämen. He eivät voi kätkeä sen salaisuuksia Hänen tutkivalta katseeltaan. Jumala julistaa, että Hän tuo jokaisen teon tuomiolle kaikkein salaisuuksineen. Kaikkein käyttökelpoisimpia miehiä harvoin arvostetaan. Niitä, jotka ovat tehneet työtä mitä ahkerimmin ja epäitsekäästi kanssaihmistensä hyväksi, jotka ovat olleet työaseita suurten tulosten saavuttamisessa, kohdellaan usein kiittämättömästi ja vähättelevästi. Kun sellaiset ihmiset huomaavat, että heidät on pantu syrjään ja heidän neuvojaan on väheksytty ja halveksuttu, he saattavat tuntea kärsineensä suurta epäoikeudenmukaisuutta. Mutta oppikoot he Samuelin esimerkistä, ettei heidän tule puolustella itseään ja osoittaa olevansa oikeassa, elleivät ole aivan varmoja, että Jumalan Henki siihen kutsuu. Ne, jotka halveksivat Jumalan uskollista palvelijaa tai hylkäävät hänet, eivät osoita halveksuntaa ainoastaan ihmiselle, vaan Mestarille, joka hänet lähetti. Jumalan sanat, Hänen moitteensa ja neuvonsa on mitätöity; Hänen arvovaltansa on hylätty.” (*Signs of the Times*, July 13, 1882) *Seventh-day Adventist Bible Commentary*, vol. 2, p. 1013.

Torstai

Varoituksia monarkiaa vastaan

5. Mitä Samuel selvästi heille selitti, niin että he ymmärtäisivät, mihin sellainen hallitustavan muutos johtaisi, sisältäen monia huonoja puolia, joita he kohtaisivat, jos hylkäisivät Jumalan hallinnon maallisen monarkian tähden?

1 Sam. 8:10-17 Niin Samuel puhui kaikki Herran sanat kansalle, joka häneltä pyysi kuningasta. Hän sanoi: "Nämä oikeudet on kuninkaalla, joka on teitä hallitseva: Teidän poikanne hän ottaa ja panee heidät vaunumiehihikseen ja ratsumiehihikseen ja vaunujensa edelläjuoksijoiksi. Myöskin hän panee heitä tuhannen- ja viidenkymmenenpäämiehiksi ja kyntämään hänen kyntöjensä ja leikkaamaan hänen viljaansa sekä tekemään hänelle sotatarpeita ja vaunutarpeita. Ja teidän tyttärenne hän ottaa voiteiden tekijöiksi, keittäjiksi ja leipojiksi. Hän ottaa teidän parhaat peltonne, viinitarhanne ja öljypuunne ja antaa ne palvelijoillensa; ja hän ottaa kymmenykset teidän kylvöstänne ja viinitarhojenne sadosta ja antaa ne hoviherroillensa ja palvelijoillensa. Hän ottaa myös teidän palvelijanne ja palvelijattarenne ja parhaat nuoret miehonne sekä aasinne ja teettää niillä työnsä; ja hän ottaa kymmenykset teidän lampaistanne, ja te tullette hänen palvelijoiksansa.

“Tunnollisesti hän [Samuel] esitti heille, mitä rasituksia siitä koituisi heille, ja rinnasti sellaista sorron alaisuutta heidän nykyiseen suhteelliseen vapaaseen ja vauraaseen tilaansa. Kuningas jäljittelisi toisten yksinvaltioiden komeutta ja ylellisyyttä, jonka ylläpidoksi hän joutuisi raskaasti verottamaan heitä ja heidän omaisuuttaan. Hän vaatisi palvelukseensa heidän parhaat nuorukaisensa. Heistä tehtäisiin vaunumiehiä ja

ratsumiehiä ja hänen vaunujensa edelläjuoksijoita. Hän ottaisi heitä myös sotaväkeensä sekä muokkaamaan hänen peltojansa, korjaamaan hänen satoansa ja valmistamaan hänen sotatarvikkeitaan. Israelin tyttäret otettaisiin hoviin keittäjiksi ja leipureiksi.... Kaiken tämän lisäksi kuningas vaatisi kymmenennen osan kaikista heidän tuloistaan ja maansa sadosta. »Te tulette hänen palvelijoiksesa», lopetti profeetta esityksensä. »Silloin te huudatte Herraa kuninkaanne tähden, jonka olette itsellenne valinneet, mutta hän ei silloin teitä kuule.» Kun he kerran siirtyisivät yksinvaltaan, eivät he enää pääsisi siitä hevin eroon, vaikka sen rasitukset olisivat kovinkin ankaria.” PP. s. 593,594.

Perjantai

6. Ottivatko vanhimmat huomioon monarkian vaarat ja huonot puolet, ja harkitsivatko he sitten uudelleen pyyntöään? Miksi he eivät olleet kiinnostuneita kuuntelemaan Herran ääntä ja hyväksymään Hänen hallintoaan?

1 Sam. 8:19-22 Mutta kansa ei tahtonut kuulla Samuelin puhetta, vaan sanoi: "Ei, kuningas meillä pitää olla. Mekin tahdomme olla niinkuin kaikki muut kansat: kuningas jakakoon meille oikeutta ja johtakoon meitä ja käyköön sotiamme." Kun Samuel kuuli kaikki kansan puheet, puhui hän ne Herralle. Ja Herra sanoi Samuelille: "Kuule heidän ärehellisesti Jerubbaalia ja hänen perhettänsä kohtaan, niin olkoon teillä iloa Abimelekista ja myöskin hänellä olkoon iloa teistä;

“Israelilaiset eivät tajunneet, että tässä merkityksessä muista kansoista poikkeaminen oli erityinen etuoikeus ja siunaus. Jumala oli erottanut israelilaiset kaikista muista kansoista tehdäkseen heistä itselleen omaisuuskansan. Mutta he väheksyivät tätä kunniaa ja halusivat innokkaasti seurata pakanoiden esimerkkiä! Ja yhä vieläkin Jumalan kansaksi tunnustautuvat pyrkivät mukautumaan tämän maailman menoihin ja tapoihin. Luopuessaan Herrasta he alkavat havitella maailmallista voittoa ja kunniaa. Kristityt yrittävät alati jäljitellä niiden elintapoja, jotka palvovat tämän maailman jumalaa. Monet selittävät voivansa vaikuttaa voimakkaammin jumalattomiin, kun liittyvät maailmallisten seuraan ja sopeutuvat heidän tapoihinsa. Mutta kaikki jotka näin tekevät, irrottautuvat voimansa Lähteestä. Ystävyystymällä maailman kanssa he tulevat Jumalan vihollisiksi. Maallisen arvonannon vuoksi he uhraavat sen äärettömän kunnian, johon Jumala korottaa heidät, kun he julistavat hänen jaloja tekojaan, joka on pimeydestä kutsunut heidät ihmeelliseen valkeuteensa. 1. Piet. 2:9.” PP. s. 594.

Sapatti

Israelin ensimmäinen kuningas

7. Mitä Herran käskyä Samuel totteli? Kenet hän voiteli ensimmäiseksi kuninkaaksi?

1 Sam. 9:27 Kun he tulivat alas vallassani, niin minä toimittaisin pois Abimelekin; ja Abimelekista hän sanoi: 'Lisää sotajoukkoasi ja tule!''

1 Sam.10:1,6 Silloin Samuel otti öljyastian, vuodatti öljyä hänen päähänsä, suuteli häntä ja sanoi: "Katso, Herra on voidellut sinut perintöosansa ruhtinaaksi.

”Kaupungin portilla profeetta itse oli Saulia vastassa. Jumala oli ilmoittanut Samuelille, että juuri siihen aikaan Israelin kuninkaaksi valittu esittäytyisi hänelle. Kun he nyt seisoiivat siinä kasvokkain, Herra sanoi Samuelille: »Katso, tässä on mies, josta minä olen sinulle sanonut: 'Tämä on vallitseva minun kansaani.'» ... Samuel johdatti vieraan kokouspaikalle, jossa kaupungin johtavat miehet olivat jo koolla. Profeetan kehotuksesta Saulille annettiin kunniapaikka heidän joukossaan, ja juhla-aterialla hän sai parhaat palat. Jumalanpalveluksen päätyttyä Samuel vei vieraansa kotiinsa, ja siellä he keskustelivat talon katolla. Samuel esitti ne suuret periaatteet, jotka olivat Israelin hallinnon perustana, ja koetti siten jo alustavasti valmistaa Saulia korkeaan tehtäväänsä. Kun Saul varhain seuraavana aamuna lähti kotimatalle, profeetta saattoi häntä kaupungin laitaan asti. Siellä hän kehotti Saulia lähettämään palvelijansa heidän edelleen mutta jäämään itse paikalle kuulemaan Jumalalta saatua sanomaa... Todisteeksi siitä, että oli toiminut jumalallisella arvovalalla Samuel ilmoitti edeltä, mitä tulisi tapahtumaan Saulin kotimatalla, ja vakuutti hänelle, että Jumalan Henki tekisi hänet päteväksi hoitamaan uutta tehtäväänsä.” PP. s. 596,597.

Lisätutkisteluksi

”Ja Herra sanoi Samuelille: »Kuule kansan ääntä kaikessa, mitä he sinulle sanovat; sillä sinua he eivät ole pitäneet halpana, vaan minut he ovat pitäneet halpana olemaan heidän kuninkaansa. Niinkuin he aina siitä päivästä, jona minä johdatin heidät tänne Egyptistä, tähän päivään asti ovat tehneet, kun ovat hyljänneet minut ja palvelleet muita jumalia, aivan niin he tekevät nyt sinullekin.» Herra nuhteli profeettaa siitä, että tämä suri osakseen tullutta kohtelua. Ei kansa häntä ollut pitänyt halpana, vaan Jumalan arvovaltaa, joka oli asettanut päämiehet kansalleen. Ne jotka halveksivat ja hyljeksivät Jumalan uskollista palvelijaa, eivät väheksy vain ihmistä vaan myös Mestaria, joka hänet lähetti. He eivät anna mitään arvoa hänen sanoilleen, nuhteilleen ja neuvoilleen ja vastustavat hänen arvovaltaansa.” PP. s. 592.

Lähetyskertomus Pääkonferenssin Hyvä samarialainen -osastolta

Luettavaksi sapattina 28. elokuuta 2021

Erikoissapattikolehti tarkoitusta varten kootaan 4. syyskuuta 2021

Kaikille veljille, sisarille ja ystäville ympäri maailman: lämpimät, sydämelliset

terveiset teille!

Hyvä samarialainen -osasto on velkaa kasvustaan kristilliselle yhteistyölle, uhrauksille ja itsekieltämyksen hengelle kaikkien niiden osalta, jotka ovat herkkiä Pyhän Hengen työlle.

Pyhä Sana varoittaa meitä, että tämän maailman viimeisinä päivinä elämä on hyvin vaikeaa sosiaalisessa, uskonnollisessa ja taloudellisessa maailmassa.

Apostoli Jaakob kiteyttää muutamalla sanalla Hyvä samarialainen -osaston toiminnan: ”Puhdasta, Jumalan ja Isän silmissä tahratonta palvelusta on huolehtia orvoista ja leskistä, kun he ovat ahdingossa, ja varjella itsensä niin, ettei maailma saastuta.” Jaak. 1:27.

Orvot, kesket, vanhemmat ihmiset ja sairaat muodostavat hauraimman osan yhteiskunnasta. Ilman niiden apua, jotka ovat terveitä, vahvoja ja taloudellisesti siunattuja, maailman uhrit kokisivat hylkäämistä ja huvin surullisen kohtalon.

'Profeetta Elian aikaan Israelin toistuvista rikkomuksista johtuen oli pitkä kuivuus, joka aiheutti vaikeuksia, ei vain kansalle, vaan myös Jumalan profeetalle. Mutta sitten hän sai toivon sanoman: ”Elialle tuli silloin tämä Herran sana: "Lähde Sidonin alueen Sarpatiin ja asetu sinne. Minä olen käskenyt erästä leskivaimoa pitämään sinusta siellä huolta.”” 1. Kun. 17:8,9.

Kuka oli tämä Sarpatin leskivaimo? ”Tämä vaimo ei ollut israelilainen. Hän ei ollut koskaan päässyt osallistumaan Jumalan valitun kansan etuoikeuksista ja siunauksista. Mutta hän uskoi tosi Jumalaan ja oli vaeltanut sen valon mukaan, joka oli valaissut hänen polkuaan. Nyt kun Elian ei enää ollut turvallista jäädä Israelin maahan, Jumala lähetti hänet tämän vaimon luo saamaan turvapaikan hänen kodissaan. »Niin hän nousi ja meni Sarpatiin. Ja kun hän tuli kaupungin portille, niin katso, siellä oli leskivaimo keräilemässä puita. Hän huusi tälle ja sanoi: 'Tuo minulle vähän vettä astiassa juodakseni.' Kun hän meni hakemaan, huusi hän hänelle ja sanoi: 'Tuo minulle myös palanen leipää kädessäsi.'» ...

Elian pyydettyä leskeltä ruoka a ja juomaa tämä vastasi: »Niin totta kuin Herra, sinun Jumalasi, elää, minulla ei ole leipäkakkuaakaan, vaan ainoastaan kourallinen jauhoja a ruukussa ja vähän öljyä astiassa' ... 1. Kun. 17:10-12.

Tässä köyhtyneessä kodissa tuntui nälänhätä ankarana , ja perin vähiin huvenneet ruokavara t näyttivät tyystin loppuvan. Elian tulo juuri sinä päivänä, jolloin leski pelkäsi joutuvansa luopumaan henkensä pitimiksi käymästään taistelusta, koetteli äärimmilleen hänen uskoaan elävään Jumalaan hänen tarpeidensa täyttäjänä. Mutta äärimmäisessä puutteessaankin hän todisti uskostaan suostumalla muukalaisen pyynnöstä jakamaan n viimeisen leipäpalansa hänen kanssaan.

Eliaa pyydettyä leskeltä ruoka a ja juomaa tämä vastasi: »Niin totta kuin Herra, sinun Jumalasi, elää, minulla ei ole leipäkakkuaakaan...Leski oli tähänkin asti kohdellut kaikkia muukalaisia ystävällisesti ja auliisti. Välittämättä siitä kärsimyksestä, mikä saattoi kohdata häntä ja hänen lastaan, ja luottaen siihen, että Israelin Jumala täyttäisi hänen jokaisen tarpeensa, hän suoriutui tästä vaikeimmasta vieraanvaraisuuden kokeesta tekemällä »niinkuin Elia oli sanonut».” PK. s. 89,90.

Tämä hetki oli ratkaiseva leskivaimon tulevaisuuden kannalta. Jos hän olisi kieltäytynyt vieraanvaraisuudesta Jumalan miehelle, hän olisi syönyt poikansa kanssa viimeisen leipäkakkunsa ja odottanut kuolemaa. Toisinaan on sellaiset olosuhteet, joille emme voi mitään. Kuinka usein olemmekaan sanoneet: ”Ei tänään; ehkä joku toinen kerta.”

Mutta Sarpatin leski jakoi viimeisen leipäkakkunsa Eliaa kanssa, ja siitä hyvästä hän pelasti oman henkensä ja poikansa hengen. Jumala on luvannut suuria siunauksia kaikille, jotka antavat vaikeina hetkinä myötätuntoa ja apua hädässä oleville. Hän ei ole muuttunut. Hänen voimansa on tänä päivänä yhtä suuri kuin Eliaa aikaan.

Kuinka kertomus päättyi? ” Leski meni ja teki niin kuin Elia oli sanonut, ja heillä kaikilla riitti syötävää pitkät ajat.” 1. Kun. 17:15.

Jos meillä nyt olisi kaikki lopussa, niinkuin leskivaimolla oli, kunnioittaisimmeko me Jumalan palvelijaa? Jos meillä olisi vähänkään uskoa, edes sinapinsiemenen verran, varmasti täyttäisimme Jumalan tahdon!

”Jumala ei voi käyttää sellaisia, jotka vaaran aikana, jolloin tarvitaan kaikkien voimaa, rohkeutta ja vaikutusta, pelkäävät asettua lujasti totuuden puolelle.” PK. s. 99.

Rakas ystävä, veli ja sisar, sinä ja minä edustamme leskivaimoa, joka piti huolta Eliasta. Vaikka meillä ei ole juuri mitään, Herra haluaa valita meidät toimittamaan erityisen tehtävän. Huolehtikaa profeetan – Jumalan hädänalaisen kansan – tarpeista. Olemmeko valmiit antamaan ja uhraamaan jotakin? Ensi sapattina kootaan erikoissapattikolehti Hyvä samarialainen -osaston hyväksi. Jumala siunaa jokaista uhrausta. Mitä hyvänsä me annammekin, vaikka vähäistäkin, se riittää Jumalan siunaamana ravitsemaan Jumalan palvelijan ja meidät pitkäksi aikaa.

Stefano La corte Pääkonferenssin Hyvä samarialainen -osaston johtaja

10

Sapattina 4. syyskuuta 2021

Eripuriraisuutta Israelissa

”Valtakunnan jakautuessa Rehabeamin kuninkuuden alkuvuosina Israel alkoi menettää loistoaan pääsemättä enää koskaan entiseen kukoistukseensa. Seuraavien vuosisatojen kuluessa oli Daavidin valtaistuimella ajoittain niin siveellisesti ryhdikkäitä, arvostelukykyisiä ja kaukokatseisia miehiä, että heidän kuninkuutensa aikana Juudan kansan saamat siunaukset levisivät naapurimaihinkin. Aika ajoin kunnioitettiin Herran nimeä ja hänen lakiaan enemmän kuin mitään väärää jumalaa. Ajasta toiseen ilmaantui voimallisia profettoja vahvistamaan hallitsijoita ja rohkaisemaan kansaa pysymään jatkuvasti uskollisena. Mutta sitä pahuuden kylvöä, joka versoi jo Rehabeamin tullessa kuninkaaksi, ei koskaan saataisi kokonaan juurituksi pois. Aika ajoin tuo Jumalan kerran suosima kansa vajoaisi niin matalalle, että se tulisi pakanain sananparreksi.” PK. s. 68.

Sunnuntai

Korkeat rakennuskustannukset

1. Kun temppeli oli rakennettu Jerusalemiin, mihin kalliiseen rakennusprojektiin Salomo ryhtyi?

1 Kun. 9:15 Ja näin on sen työveron laita, jonka kuningas Salomo otatti rakentaaksensa Herran temppeliä, omaa linnaansa, Milloa ja Jerusalemin muuria sekä Haasoria, Megiddoa ja Geseriä.

“Lähetysmieli, jonka Salomo ja kaikki tosi israelilaiset olivat saaneet sydämeensä Jumalalta, vaihtui kaupalliseksi ajatteluksi. Niistä tilaisuuksista, joita yhteydet moniin kansoihin tarjosivat, pyrittiin saamaan henkilökohtaista hyötyä. Salomo koetti vahvistaa valtiollista asemaansa rakentamalla varustettuja kaupunkeja kaupallisiin solmukohtiin. Hän rakensi ja linnoitti Geserin, joka oli lähellä Joppea, Egyptin ja Syyrian välisen tien varrella; Jerusalemista länteen sijaitsevan Beet-Hooronin, joka hallitsi Juudean sisämaasta Geseriin ja rannikolle johtavan päätien solia; Megiddon, joka sijaitsi Damaskosta Egyptiin ja Jerusalemista pohjoiseen johtavan karavaanitien varrella, sekä »Tadmorin erämaassa» (2 Aikak. 8: 4), idästä tulevan karavaanitien varrella. Kaikki nämä kaupungit hän linnoitti vahvasti. Hyötyäkseen Punaiselle merelle pääsyn tarjoamista kaupallisista eduista »Salomo rakensi myös laivaston Esjon-Geberissä joka on lähellä Eelatia Kaislameren rannalla Edomin maassa». Tyyrosta saatiin aluksille »meritaitoisia laivamiehiä, Salomon palvelijain mukaan» ja niin he purjehtivat »Oofiriin ja noutivat sieltä kultaa» ja »hyvin paljon santelipuuta ja kalliita kiviä» (1 Kun. 9: 26—28; 10: 11).” PK. s. 50,51.

Maanantai

2. Pysyikö Salomo täysin uskollisena Herralle? Mikä ennustus oli lausuttu hänen valtakuntaansa vastaan vakavien syntien ja lankeemuksen tähden?

1 Kun. 11:5-11, 30, 31 Niin Salomo lähti seuraamaan Astartea, siidonilaisten jumalatarta, ja Milkomia, ammonilais-iljetystä. Ja Salomo teki sitä, mikä on pahaa

Herran silmissä, eikä uskollisesti seurannut Herraa niinkuin hänen isänsä Daavid. Silloin Salomo rakensi Kemokselle, mooabilais-iljetykselle, uhrikukkulan sille vuorelle, joka on itään päin Jerusalemita, ja samoin Moolokille, ammonilais-iljetykselle. Näin hän teki kaikkien muukalaisten vaimojen mieliksi, jotka suitsuttivat ja uhrasivat jumalilleen. Niin Herra vihastui Salomoon, koska hänen sydämensä oli kääntynyt pois Herrasta, Israelin Jumalasta, joka kahdesti oli ilmestynyt hänelle ja nimenomaan kieltänyt häntä seuraamasta muita jumalia, ja koska hän ei ollut noudat tanut Herran kieltoa. Senthden Herra sanoi Salomolle: "Koska sinun on käynyt näin, ja koska et ole pitänyt minun liittoani etkä noudattanut minun käskyjäni, jotka minä sinulle annoin, niin minä repäisen valtakunnan sinulta ja annan sen sinun palvelijallesi... Silloin Ahia tarttui siihen uuteen vaippaan, joka hänellä oli yllään, ja repäisi sen kahdeksitoista kappaleeksi ja sanoi Jerobeamille: "Ota itsellesi kymmenen kappaletta, sillä näin sanoo Herra, Israelin Jumala: Katso, minä repäisen valtakunnan Salomon kädestä ja annan kymmenen sukukuntaa sinulle.

“Salomon menettely ei voinut jäädä rankaisematta. Jumalasta luopuminen ja seurustelu epäjumalanpalvelijoiden kanssa koitui hänen turmiokseen. Hän ei enää pystynyt hallitsemaan itseään sen jälkeen kun oli lakannut olemasta kuuliainen Jumalalle. Hänen siveelliset kykynsä lamautuivat. Hänen herkkätunteisuutensa turtui ja omatuntonsa paatui. Hän joka kuninkuutensa alussa oli niin viisaalla ratkaisullaan ja myötätunnollaan palauttanut avuttoman pienokaisen onnettomalle äidille (ks. 1 Kun. 3: 16—28), lankesi niin syväälle että suostui pystyttämään epäjumalankuvan, jolle uhrattiin eläviä lapsia. Hän jolla nuoruudessaan oli ollut arvostelukykä ja ymmärrystä ja joka miehuuden voimissaan oli innoitettuna kirjoittanut: »Miehen mielestä on oikea monikin tie, joka lopulta on kuoleman tie» (Sanani. 14: 12), poikkesi myöhemminä vuosinaan puhtaudesta siinä määrin että hyväksyi Kemoksen ja Astarten palvonnan irstaat ja riettaat menot. Hän joka temppeleä vihkiessään oli sanonut kansalleen: »Antautukaa te ehyin sydämin Herralle, Jumalallenne» (1 Kun. 8:61), joutui itse syyllisenä sydämessään ja elämässään kieltämään omat sanansa. Hän erehtyi pitämään hillittömyyttä vapautena. Hän yritti — mutt a miten surkein tuloksin! — yhdistää toisiinsa valoa ja pimeyttä, hyvää ja pahaa, Kristusta ja Belialia.” PK. s. 39,40.

Tiistai

Raskas verotaakka

3. Kun Rehabeam oli Salomon seuraaja, mitä valituksia kansa toi hänelle? Mitä he pyysivät?

1 Kun. 12:3, 4 mutta he lähettivät kutsumaan hänet - niin Jerobeam ja koko Israelin seurakunta tuli saapuville, ja he puhuivat Rehabeamille sanoen: "Sinun isäsi teki meidän ikeemme raskaaksi; mutta huojenna sinä nyt se kova työ, jota isäsi teetti, ja se raskas ies, jonka hän pani meidän niskaamme, niin me palvelemme sinua".

“Edellisen hallitsijansa aikana heimot olivat kauan kärsineet epäoikeudenmukaista ja raskasta sortoa. Luopumuksensa aikana Salomo oli joutunut tuhlaavaisuutensa takia verottamaan kansaa raskaasti ja vaatimaan heiltä paljon työvelvollisuutta. Siksi heimojen johtavat miehet päättivät ennen uuden hallitsijan kruunaamista varmistua siitä, oliko Salomon pojan tarkoituksena keventää näitä taakkoja vai ei. »Niin Jerobeam ja koko Israel tuli saapuville, ja he puhuivat Rehabeamille sanoen: 'Sinun isäsi teki meidän ikeemme raskaaksi; mutt a huojenna sinä nyt se kova työ, jota isäsi teetti, ja se raskas ies, jonka hän pani meidän niskaamme, niin me palvelemme sinua.'»” PK. s. 63.

Keskiviikko

4. Keiden kanssa Rehabeam neuvotteli, ennenkuin vastasi kansan kysymykseen?

Keiden neuvon hän otti vastaan, ja mitä hän teki viisaalle neuvolle, jonka kokeneet neuvonantajat hänelle antoivat?

1 Kun. 12:5-8 Hän vastasi heille: "Menkää ja odottakaa kolme päivää ja tulkaa sitten takaisin minun tyköni". Ja kansa meni. Kuningas Rehabeam neuvotteli vanhain kanssa, jotka olivat palvelleet hänen isäänsä Salomoa, kun tämä vielä eli, ja kysyi: "Kuinka te neuvotte vastaamaan tälle kansalle?" He vastasivat hänelle ja sanoivat: "Jos sinä tänä päivänä rupeat tämän kansan palvelijaksi ja palvelet heitä, jos kuulet heitä ja puhut heille hyviä sanoja, niin he ovat sinun palvelijoitasi kaiken elinaikasi". Mutta hän hylkäsi tämän neuvon, jonka vanhat hänelle antoivat, ja neuvotteli nuorten miesten kanssa, jotka olivat kasvaneet hänen kanssaan ja jotka palvelivat häntä.

“Rehabeam ... oli se poika, jonka Salomo valitsi seuraajakseen...” –(*Review and Herald*, July 3, 1913) *Seventh-day Adventist Bible Commentary*, vol. 2, p. 1033.

“Salomo oli halunnut valmistaa Rehabeamia, valittua seuraajaansa, menettelemään viisaasti Jumalan profeetan ennustamaan ahdinkotilaan jouduttaessa, mutta hän ei koskaan ollut saanut voimakkaalla vaikutuksellaan suunnatuksi poikansa mieltä hyvään, tämän lapsuusajan kasvatuksen jäätyä niin pahoin laiminlyödyksi. Rehabeam oli perinyt ammonilaiselta äidiltään häilyvän luonteen. Toisin ajoin hän yritti palvella Jumalaa ja sai jossain määrin kokea menestystäkin, mutta hän ei ollut luja vaan antoi lopulta periksi sille pahalle, mikä oli ympäröinyt häntä lapsuudesta saakka. Rehabeamin tekemät virheet ja lopullinen luopumus osoittavat, miten pelottavat seuraukset oli Salomon liittymisellä epäjumalia palvoviin naiseen.” PK. s. 63.

Torstai

5. Kuinka vastakkainen oli nuorten neuvonantajien ehdotus? Mikä Henki jätettiin huomioimatta?

1 Kun. 12:9-11 Hän kysyi heiltä: "Kuinka te neuvotte meitä vastaamaan tälle kansalle, joka on puhunut minulle sanoen: 'Huojenna se ies, jonka sinun isäsi on

pannut meidän niskaamme?" Niin nuoret miehet, jotka olivat kasvaneet hänen kanssaan, vastasivat hänelle sanoen: "Sano näin tälle kansalle, joka on puhunut sinulle sanoen: 'Sinun isäsi teki meidän ikeemme raskaaksi, mutta huojenna sinä sitä meiltä' - puhu heille näin: 'Minun pikkusormeni on paksumpi kuin minun isäni lantio. Jos siis isäni on sälyttänyt teidän selkäänne raskaan ikeen, niin minä teen teidän ikeenne vielä raskaammaksi; jos isäni on kurittanut teitä raipoilla, niin minä kuritan teitä piikkiruoskilla.'"

“Tyytymättömänä Rehabeam kääntyi nuorten miesten puoleen, joiden kanssa hän oli seurustellut nuoruudessaan ja miehuutensa alkuvuosina, ja kysyi heiltä: »Kuinka te neuvotte meitä vastaamaan tälle kansalle, joka on puhunut minulle sanoen: 'Huojenna se ies, jonka sinun isäsi on pannut meidän niskaamme'?» (1 Kun. 12:9). Nuoret miehet kehottivat häntä kohtelemaan valtakuntansa alamaisia ankarasti ja tekemään heille selväksi, ettei hän alusta pitäen suvainnut mitään puuttumista henkilökohtaisiin toivomuksiinsa. Sen ajatuksen imartelemana, että saisi kohta käyttää ylintä käskyvaltaa, Rehabeam päätti olla noudattamatta valtakuntansa vanhempien miesten neuvoa ja ottaa nuoremmat miehet neuvonantajikseen. Niin sitten kävikin, että kun »Jerobeam ja kaikki kansa tuli Rehabeamin tykö kolmantena päivänä» kuulemaan, miten hän aikoi vastaisuudessa menetellä, »kuningas antoi kansalle kovan vastauksen, sanoen: 'Jos minun isäni on tehnyt teidän ikeenne raskaaksi, niin minä teen ikeenne vielä raskaammaksi; jos minun isäni on kurittanut teitä raipoilla, niin minä kuritan teitä piikkiruoskilla'» (jakeet 12—14).” PK. s. 64.

Perjantai

Huonon neuvon seuraaminen

6. Ketä vastaan kuningas kääntyi? Minkä vastauksen hän antoi kolme päivää myöhemmin, kun kansa tuli takaisin?

1 Kun. 12:12-15 Niin Jerobeam ja kaikki kansa tuli Rehabeamin tykö kolmantena päivänä, niinkuin kuningas oli käskenyt sanoen: "Tulkaa takaisin minun tyköni kolmantena päivänä". Ja kuningas antoi kansalle kovan vastauksen, hyljäten sen neuvon, jonka vanhat olivat hänelle antaneet. Ja hän puhui heille nuorten miesten neuvon mukaan, sanoen: "Jos minun isäni on tehnyt teidän ikeenne raskaaksi, niin minä teen ikeenne vielä raskaammaksi; jos minun isäni on kurittanut teitä raipoilla, niin minä kuritan teitä piikkiruoskilla". Kuningas ei siis kuullut kansaa; sillä Herra sen niin salli täyttääkseen sanansa, jonka Herra oli puhunut Jerobeamille, Nebatin pojalle, siilolaisen Ahian kautta.

2 Aikak. 10:15 Kuningas ei siis kuullut kansaa; sillä Jumala sen niin salli täyttääkseen sanansa, jonka hän oli puhunut Jerobeamille, Nebatin pojalle, siilolaisen Ahian kautta.

“Jos Rehabeam ja hänen kokemattomat neuvonantajansa olisivat ymmärtäneet Jumalan tahdon Israelin suhteen, he olisivat kuunnelleet kansaa, joka vaati maan

hallintoa ratkaisevasti uudistettavaksi. Mutta Sikemin kokouksessa tarjoutuneen tilaisuuden hetkellä he eivät ajatelleet johdonmukaisesti ja pystyivät sen jälkeen enää heikosti vaikuttamaan suureen osaan kansasta. Kun he ilmaisivat päättäneensä jatkaa entistä ankarammin Salomon hallituskauden aikana aloitettuja sortotoimia, se oli täysin sen suunnitelman vastaista, jonka Jumala oli laatinut Israelia varten, ja antoi kansalle hyvän syyn epäillä heidän vaikuttimiensa vilpittömyyttä. Tällä epäviisaalla ja tunnottomalla vallankäytön yrityksellään kuningas ja hänen neuvonantajansa ilmaisivat vain haluavansa ylpeillä asemallaan ja arvovallallaan.” PK. s. 64.

Sapatti

7. Mikä vakava eripura syntyi Rehabeamin raa'asta vastauksesta kansan järkevään pyyntöön? Mikä oli sen tuskallinen seuraus, ja kuinka kauan se kesti?

1 Kun. 12:16, 17 Kun koko Israel huomasi, ettei kuningas heitä kuullut, vastasi kansa kuninkaalle näin: "Mitä osaa meillä on Daavidiin? Ei meillä ole perintöosaa Iisain poikaan. Majoillesi, Israel! Valvo nyt huonettasi, Daavid!" Ja Israel meni majoillensa. Niin Rehabeam tuli ainoastaan niiden israelilaisten kuninkaaksi, jotka asuivat Juudan kaupungeissa.

2 Aikak. 10:19 Näin Israel luopui Daavidin suvusta, aina tähän päivään asti.

“Herra ei sallinut Rehabeamin toteuttaa laatimaansa hallitusohjelmaa. Heimojen keskuudessa oli tuhansia, jotka olivat kovin tuhtuneita Salomon hallituskauden sortotoimista, ja nämä eivät katsoneet voivansa muuta kuin kapinoida Daavidin sukua vastaan. »Kun koko Israel huomasi, ettei kuningas heitä kuullut, vastasi kansa kuninkaalle näin: 'Mitä osaa meillä on Daavidiin?

Ei meillä ole perintöosaa Iisain poikaan. Majoillesi, Israel! Valvo nyt huonettasi, Daavid!' Ja Israel meni majoillensa» (Jae 16). Rehabeamin harkitsemattomasta puheesta aiheutunut välien rikkoutuminen osoittautui korjaamattomaksi. Siitä lähtien Israelin kaksitoista heimoa pysyivät jakautuneina. Juudan ja Benjaminin heimot muodostivat eteläisen Juudan kuningaskunnan, jota Rehabeam hallitsi. Pohjoiset kymmenen heimoa muodostivat oman hallituksensa, joka tunnettiin Israelin valtakuntana, ja sen hallitsijana oli Jerobeam. Näin toteutui profeetan ennustama valtakunnan jakautuminen, »sillä Herra sen niin salli täyttääkseen sanansa» (ja e 15).” PK. s. 64,65.

Lisätutkisteluksi

”Kansa jonka Jumala oli valinnut valistamaan ympärillä asuvia kansoja, oli nyt hylkäämässä voimansa Alkulähteen ja pyrkimässä tulemaan näiden kaltaiseksi. Kuten Salomon niin Rehabeaminkin huono esimerkki johti monet harhaan. Heidän tavallaan käy jokseenkin samoin jokaisen pahantekijän vielä nykyäänkin — hänen pahuutensa tarttuu toisiinkin. Kukaan ei elä vain itselleen. Kukaan ei yksin tuhoudu pahuuteensa.

Elämänsä vaikutuksella jokainen joko valaisee ja ilahduttaa toisten vaellusta tai johtaa heidät synkkään epätoivoon ja turmioon. Johdamme toisia joko ylöspäin, onneen ja kuolemattomaan elämään, tai alaspäin, suruun ja iankaikkiseen kuolemaan. Mutta jos teoillamme vahvistamme toisten pahoja kykyjä tai herätämme ne toimimaan, osallistumme heidän syntiinsä.” PK. s. 66,67.

11

Sapattina 11. syyskuuta 2021

Vertaus viinitarhasta

”Israelin lasten tuli valloittaa ja pitää hallussaan koko Jumalan heille säätämä alue. Heidän tuli karkottaa ne kansat, jotka kieltäytyivät palvomasta ja palvelemasta oikeaa Jumalaa. Mutta Jumalan tarkoituksena oli, että kun Israel ilmaisisi hänen luonteensa, se vetäisi ihmisiä hänen tykönsä. Evankeliumin kutsu tuli julistaa koko maailmalle. Uhripalveluksesta saatavien opetusten tuli kohottaa Kristus kansakuntien katseltavaksi, ja kaikki häneen katsovat saisivat elää. Kaikkien jotka kanaanilaisen Raahabin ja moobilaisen Ruutin tavoin kääntyivät epäjumalain palvonnasta kumartamaan oikeaa Jumalaa, tuli liittyä hänen valittuun kansaansa. Ja sitä mukaa kuin israelilaisten lukumäärä kasvoi, heidän tuli laajentaa rajojaan, kunnes heidän valtakuntansa käsittäisi koko maailman.” PK. s. 13,14.

Sunnuntai

Hedelmällinen kukkula ja jalo viiniköynnös

1. Mitä vertausta Vapahtaja käytti esittääkseen historian, olosuhteet ja odotukset, joita Hänellä oli kansaansa kohtaan? Millaiseen maaperään Hän perusti viinitarhansa?

Jes. 5:1 Minä laulan ystävästäni, laulan rakkaani laulun hänen viinitarhastaan. Ystävälläni oli viinitarha lihavalla vuorenrinteellä.

Ps. 80:8 Sinä siirsit viinipuun Egyptistä, sinä karkoittit pakanat ja istutit sen.

“»Herran kansa on hänen osuutensa, Jaakob on hänen perintöosansa. Erämaasta hän löysi hänet, autiosta, ulvovasta korvesta; hän otti hänet suojaansa ja hoitoonsa, varjeli häntä kuin silmäteränsä. Niinkuin kotka kiihottaa pesuettaan lentoon ja liitelee poikastensa suojana, niin hän levitti siipensä, otti hänet ja kantoi häntä sulillansa. Herra yksin johdatti häntä, eikä hänen kanssansa ollut ketään vierasta jumalaa» (5 Moos. 32: 9—12). Näin hän johdatti israelilaiset tykönsä, jotta he saisivat asua aivan kuin Korkeimman varjossa. Ihmeellisesti heitä varjeltiin erämaavaelluksen vaaroista. Lopulta heidät sijoitettiin asumaan luvattuun maahan kansana, joka nautti Jumalan suosiota. Vertauksen avulla Jesaja on kuvaillut liikuttavan tunteikkaasti Israelin kutsumista ja harjoittamista toimimaan maailmassa Herran edustajana, kaikessa

hyvässä työssä hedelmää kantaen:...” PK. s. 12.

Maanantai

2. Millaisen viiniköynnöksen Herra valitsi istutettavaksi viinitarhaansa? Mitä Hän teki suojataksaan ja ravitakseen sitä?

Jer. 2:21, ensin. osa Minä olin istuttanut sinut jaloksi viiniköynnökseksi, puhtaimmasta siemenestä

Jes. 5:2 Hän kuokki ja kivesi sen ja istutti siihen jaloja köynnöksiä, rakensi sen keskelle tornin ja hakkasi sinne myös kuurnan. Ja hän odotti sen kasvavan rypäleitä, mutta se kasvoi villimarjoja.

“Valitun kansan välityksellä Jumala oli aikonut jakaa siunauksia koko ihmiskunnalle. »Sillä Israelin heimo», profeetta julisti, »on Herran Sebaotin viinitarha, ja Juudan miehet ovat hänen ilo-istutuksensa» (Jes. 5: 7). Tälle kansalle uskottiin Jumalan puhumat ilmoitukset. Heidä suojasivat hänen lakinsa säädökset, totuuden, oikeuden ja puhtauden iankaikkiset periaatteet. Näiden periaatteiden noudattamisen tuli varjella heitä ja estää heitä joutumasta synnillisten tekojensa tuhoamiksi. Ja aivan kuin torniksi viinitarhaansa Jumala sijoitti maan keskelle pyhän temppelin. Kristus oli heidän opettajansa . Kuten hän oli ollut heidän kanssaan erämaassa, hänen tuli edelleenkin olla heidän opettajansa ja oppaansa. Pyhäkössä ja temppelissä hänen kunniansa näyttäytyi pyhänä valona armoistuimen yllä. Hän osoitti heille aina runsaasti rakkauttaan ja kärsivällisyyttään.” PK. s. 12,13.

Tiistai

Pettymys sadonkorjuun aikaan

3. Mitä Omistaja sanoi tehneensä istuttaessaan viinitarhan? Mutta mitä Hän löysi sadonkorjuun aikaan?

Jes. 5:2, 4, viim. osa Hän kuokki ja kivesi sen ja istutti siihen jaloja köynnöksiä, rakensi sen keskelle tornin ja hakkasi sinne myös kuurnan. Ja hän odotti sen kasvavan rypäleitä, mutta se kasvoi villimarjoja... Miksi se kasvoi villimarjoja, kun minä odotin sen kasvavan rypäleitä?

“Mutta muinainen Israel ei täyttänyt Jumalan tarkoitusta. Herra sanoi: »Minä olin istuttanut sinut jaloksi viiniköynnökseksi, puhtaimmasta siemenestä; kuinka olet muuttunut minulle vieraan viinipuun villiköynnöksiksi?» »Ja nyt, te Jerusalemin asukkaat ja Juudan miehet, tuomitkaa minun ja minun viinitarhani välillä. Mitä olisi viinitarhalleni vielä ollut tehtävä, jota en olisi sille tehnyt? Miksi se kasvoi villimarjoja, kun minä odotin sen kasvavan rypäleitä? Mutta nyt minä ilmoitan teille, mitä teen viinitarhalleni: minä poistan siitä aidan, niin että se jää hävitettäväksi, särjen siitä muurin, niin että se jää tallattavaksi. Minä hävitän sen; ei sitä enää vesota eikä kuokita, vaan se on kasvava ohdaketta ja orjantappuraa, ja minä kiellän pilvet sille vettä satamasta. Sillä — — hän odotti oikeutta, mutta katso, tuli oikeuttomuus, ja vanhurskautta , mutta katso, tuli vaikerrus» (Jer. 2: 21; Jes. 5: 3—7).” PK. s. 14.

Keskiviikko

4. Sen lisäksi, että ei tuottanut odotettua hedelmää, mitä tapahtui viiniköynnökselle? Mitä Herra siksi pyysi kansaansa tekemään?

Jer. 2:21, viim. osa kuinka olet muuttunut minulle vieraan viinipuun villiköynnöksiksi?

Jes. 5:3 Ja nyt, te Jerusalemin asukkaat ja Juudan miehet, tuomitkaa minun ja minun viinitarhani välillä.

“Herra oli Mooseksen välityksellä esittänyt kansalleen uskottomuuden seuraukset. Kieltäytymällä pitämästä hänen liittoaan he irrottautuisivat Jumalan elämästä eikä hän enää voisi siunata heitä. Aika ajoin näitä varoituksia toteltiin, ja Juudan kansa ja sen välityksellä myös ympärillä asuvat kansat tulivat runsaasti siunatuiksi. Mutta useimmiten he historiansa aikana unohtivat Jumalan ja sen ylevän etuoikeuden, että olivat hänen edustajiaan. ... Näin pakanamaailmalle tarjoutui tilaisuus tulkita väärin Jumalan luonnetta ja hänen valtakuntansa lakeja.” PK. s. 14.

Torstai

Etuoikeudet ja suojeleminen otettu pois

5. Mitä voisi Omistajan odottaa tekevän, kun viinitarha ei tuottanut mitään, ja viiniköynnös muuttui villikasviksi?

Jes. 5:5, 6 Mutta nyt minä ilmoitan teille, mitä teen viinitarhalleni: minä poistan siitä aidan, niin että se jää hävitettäväksi, särjen siitä muurin, niin että se jää tallattavaksi. Minä hävitän sen: ei sitä enää vesota eikä kuokita, vaan se on kasvava ohdaketta ja orjantappuraa, ja minä kiellän pilvet sille vettä satamasta.

“Isän rakkaudella Jumala kärsi kansaansa. Väliin hän tarjosi heille armoaan, väliin taas pidatti sen heiltä. Hän esitti heille heidän syntinsä ja toivoi kärsivällisesti, että he tunnustaisivat ne. Profeettoja ja sanansaattajia lähetettiin perimään viinitarhureilta hänen saataviaan, mutta sen sijaan että nämä arvostelukykyiset ja hengellisesti kyvykkäät miehet olisi lausuttu tervetulleiksi, heitä kohdeltiin kuin vihollisia. Viinitarhurit vainosivat heitä ja surmasivat heidät. Jumala lähetti vielä toisia palvelijoitaan, mutta he joutuivat saman kohtelun alaisiksi kuin edellisetkin; viinitarhureiden viha näytti vain entisestään yltyneen. ...

Jumalallinen Perheenisäntä istutti rehevän viinipuun Palestiinan kukkuloille, mutta Israelin miehet halveksivat sitä ja lopulta heittivät sen viinitarhan aidan ulkopuolelle. He rikkoivat sen, polkivat jalkainsa alle ja toivoivat hävittäneensä sen ikiajoiksi. Perheenisäntä korjasi viinipuun pois ja kätki sen heidän näkyvistään. Sitten hän istutti sen uudelleen, mutta toiselle puolelle aitaa, niin ettei sen runko ollut enää näkyvässä. Sen oksat riippuivat yli aidan, ja siihen voitiin varttaa oksia, mutta itse varteen miehet eivät voineet yltää eivätkä vahingoittaa sitä.” PK. s. 14,15.

Perjantai

6. Mitä kahta valtakuntaa ja kansaa hedelmätön, turmeltunut viinitarha kuvasi?

Jes. 5:7 Sillä Israelin heimo on Herran Sebaotin viinitarha, ja Juudan miehet ovat hänen ilo-istutuksensa. Ja hän odotti oikeutta, mutta katso, tuli oikeuttomuus, ja vanhurskautta, mutta katso, tuli vaikerrus.

“Israel ei ollut arvostanut niitä suuria siunauksia, joita heille oli annettu, vaan se oli langennut totuuden periaatteista.

'Sen tähden: niin kuin tulen kieli syö sängen, niin kuin kuiva ruoho häipyä liekkiin, niin lahoavat heidän juurensa ja heidän kukkansa hajoavat tomuna ilmaan. He ovat hylänneet Herran Sebaotin käskyt ja halveksineet Israelin Pyhän sanaa. Niin Herra antaa vihansa leimahtaa kansansa yllä, hän kohottaa kätensä ja lyö. Vuoret järähtelevät, ja kaduilla viruu ruumiita kuin jätteitä tunkiolla. Vieläkään ei väistynyt Herran viha, hänen kätensä on yhä koholla, valmiina lyömään.'

Tämä on todistus siitä nuhteesta, joka Jesajalle annettiin. Näkymä, jonka hänellä oli Israelin virheistä ja luopumuksesta, miltei lannisti hänet, ja heidän uppiniskaisuutensa ja epäuskonsa saivat hänen työnsä näyttämään mahdottomalta. Oliko ihme, että hän masentui ja piti tehtävänsä epäonnistuneena?" *Bible Echo*, September 9, 1895.

Sapatti

Vain jäännös

7. Kuinka tämä vertaus tulee ymmärtää? Olivatko virheet ja lankeemus yleisluontoista Jumalan valitun kansan keskuudessa, vai koskiko ongelma vain suurta enemmistöä? Mitkä myönteiset sanat kuitenkin kuultiin harvoista uskollisista monarkian aikana?

Jes. 1:9 Ellei Herra Sebaot olisi jättänyt meistä jäännöstä, olisi meidän käynyt pian kuin Sodomian, olisimme tulleet Gomorran kaltaisiksi.

Jes. 6:13 Ja jos siellä on jäljellä kymmenes osa, niin hävitetään vielä sekin. Mutta niinkuin tammesta j vääryyttä ynnä juhla kokousta.

“»Sinun johtajasi», jatkoi profeetta, »ovat eksyttäjiä, he ovat hämmentäneet sinun polkujesi suunnan» (Jae 12). Aahaan hallituskautena tämä oli kirjaimellisesti totta, sillä hänestä on kirjoitettu: Hän »vaelsi Israelin kuningasten teitä; jopa hän teki valettuja kuvia Baaille. Ja hän poltti uhreja Ben-Hinnomin laaksossa» (2Aikak. 28: 2, 3); »jopa hän pani poikansakin kulkemaan tulen läpi, niiden kansain kauhistavien tekojen mukaan, jotka Herra oli karkoittanut israelilaisten tieltä» (2 Kun. 16: 3). Tämä oli valitulle kansalle todellakin sangen vaarallista aikaa. Vain muutamaa vuotta myöhemmin Israelin valtakunnan kymmenen heimoa joutuisivat hajotetuiksi pakanakansojen sekaan. Synkältä vaikutti Juudan valtakunnankin tulevaisuus. Hyvän voimat olivat nopeasti vähenemässä ja pahan voimat voimistumassa. Tilannetta seuraavan profeetta Miikan oli pakko huudahtaa: »Poissa ovat hurskaat maasta, eikä

oikeamielistä ole ihmisten seassa. Paras heistä on kuin orjantappura , oikeamielisin pahempi kuin teräväokainen aita» (Miika 7: 2,4). »Ellei Herra Sebaot olisi jättänyt meistä jäännöstä, olisi meidän käynyt pian kuin Sodoman» ja »Gomorran» (Jes. 1:9). PK. s. 224,225.

Lisätutkisteluksi

”Erityisen arvokkaita Jumalan tämän ajan seurakunnalle — hänen viinitarhansa hoitajille — ovat niiden profeettain neuvot ja kehotukset, jotka ovat selostaneet hänen iankaikkista suunnitelmaansa, jonka hän on laatinut ihmiskunnan hyväksi. Profeettojen opetukset ilmaisevat selvästi, että hän rakastaa langennutta ihmiskuntaa ja on laatinut suunnitelman sen pelastamiseksi. Aina kun Jumala on menneinä vuosisatoina lähettänyt sanansaattajia seurakunnalleen, he ovat kertoneet miten Jumala kutsui Israelin, miten se menestyi ja epäonnistui, miten se pääsi jälleen Jumalan suosioon, miten he hylkäsivät viinitarhan Mestarin ja miten lopulta melkoinen jäännös tulee toteuttamaan aikakausien suunnitelman ja itse kokemaan kaikkien liiton lupauksen täyttymyksen. Yhä vieläkin Jumalan sanoma seurakunnalleen — niille jotka uskollisina viinitarhureina hoitavat hänen viinitarhaansa — on sama kuin se minkä profeetta muinoin julisti: »On viinitarha, tulisen viinin tarha; laulakaa siitä: 'Minä, Herra, olen sen vartija, minä kastelen sitä hetkestä hetkeen; minä vartioitsen sitä öin ja päivin, ettei sitä mikään vahingoita.'» Jes. 27: 2, 3.” PK. s. 15,16.

12

Sapattina 18. syyskuuta 2021

Tottelemattomuus ja sen seuraukset

”»Ja Israel vietiin pois maastansa pakkosiirtolaisuuteen Assuriin sentähden että he eivät olleet kuulleet Herran, Jumalansa, ääntä, vaan olivat rikkoneet hänen liittonsa, kaiken, mitä Mooses, Herran palvelija, oli käsenyt» (2 Kun. 17: 7,11,14—16, 20,23; 18: 12). Herra liitti kymmentä heimoa kohdanneihin ankariin tuomioihin viisaan ja armollisen tarkoituksensa. Sen mitä hän ei enää voinut tehdä heidän välityksellään heidän isiensä maassa, hän koetti aikaansaada hajottamalla heidät pakanain keskuuteen. ... Heidän joukossaan oli muutamia, jotka olivat pysyneet uskollisina Jumalalle, sekä toisia, jotka olivat nöyrytyneet hänen edessään. Nämä »elävän Jumalan lapset» (Hoos. 1: 10) olivat niitä, joiden avulla hän levittäisi Assurin valtakunnan kansanjoukoille tietoa luonteestaan ja lakinsa hyvydestä.” PK. s. 203.

Sunnuntai

Sanansaattajia ja varoituksia

1. Keitä Herra lähetti jatkuvasti kansansa tykö antamaan heille kehotuksen ja oikaisun sanomia huolimatta heidän väärästä vaelluksestaan? Mikä oli tuloksena Hänen palvelijoidensa sanomista ja tehtävästä johtajille ja kansalle?

2 Kun. 17:13, 14 Ja Herra oli varoittanut sekä Israelia että Juudaa kaikkien profeettainsa, kaikkien näkijäin, kautta ja sanonut: "Palatkaa pahoilta teiltänne ja noudattakaa minun käskyjäni ja säädöksiäni, kaiken sen lain mukaan, jonka minä annoin teidän isillenne ja jonka minä olen teille ilmoittanut palvelijaini, profeettain, kautta". Mutta he eivät kuulleet, vaan olivat niskureita niinkuin heidän isänsäkin, jotka eivät uskoneet Herraan, Jumalaansa.

“Profeetat esittivät jatkuvasti vastalauseitaan näitä paheita vastaan ja kehottivat kansaa parantamaan tapansa. »Kylväkää itsellenne vanhurskauden kylvö», kehotti Hoosea, »niin saatte leikata laupeuden leikkuun. Raivatkaa itsellenne uudispelto, silloin kun on aika etsiä Herraa, kunnes hän tulee ja antaa sataa teille vanhurskautta.» »Ja sinä — käänny Jumalasi tykö, noudata laupeutta ja oikeutta ja pane alati toivosi Jumalaasi.» »Palaja, Israel, Herran, sinun Jumalasi, tykö, sillä sinä olet kompastunut rikoksiisi, — ja sanokaa hänelle: 'Anna anteeksi kaikki rikokset, ota armoihisi'» (Hoos. 10: 12; 12: 7; 14: 2, 3). ... Mitä ankarimmin nuhtein koetti Jumala herättää tuota uppiniskaista kansakuntaa huomaamaan lopullisen tuhonsa välittömän vaaran. Hoosean ja Aamoksen välityksellä hän lähetti kymmenelle heimolle sanoman toisensa jälkeen kehottaen niitä täydelliseen katumukseen ja ilmoittaen hävityksen olevan seurauksena jatkuvasta rikkomuksesta. »Te olette kyntäneet jumalattomuutta», julisti Hoosea, »leikanneet vääryyttä ja syöneet valheen hedelmää; sillä sinä olet luottanut omaan tiehesi, sankariesi paljouteen. On nouseva pauhina sinun kansojesi kesken, ja kaikki sinun linnoituksesi hävitetään, aamunkoitossa Israelin kuningas tuhotaan» (Hoos. 10: 13—15).” PK. s. 196,195.

Maanantai

2. Mistä Efraim, Israelin kymmenen heimoa, jotka muodostivat pohjoisen valtakunnan, etsi ratkaisua tai helpotusta? Mitä Herran palvelija ennusti Samariasta, Israelin pääkaupungista, valtakunnasta ja sen väestöstä?

Hoos. 8:9 Sillä Assuriin ovat he menneet - villiaasi, joka kulkee yksinänsä. Efraim ostelee lahjoilla rakasteluja.

Hoos. 12:1 Efraim on ympäröinyt minut valheella ja Israelin huone vilpillä. Juuda juoksee yhä valtoimena, välittämättä Jumalasta, Pyhästä, Totisesta.

Jes. 8:4, viim. osa, 7 'isä' ja 'äiti', viedään Damaskoon tavarat ja Samarian saalis Assurin kuninkaan eteen. "... niin katso, sentähden Herra antaa tulla heidän ylitsensä virran vedet, valtavat ja suuret: Assurin kuninkaan ja kaiken hänen kunniansa; se nousee kaikkien uomiensa yli ja menee kaikkien äyräittänsä yli,

“Muutamat Israelin hallitsijat tunsivat täysin menettäneensä arvovaltansa ja toivoivat saavansa maineensa takaisin. Mutta sen sijaan että olisivat luopuneet niistä tavoista, jotka olivat heikentäneet valtakuntaa, he pysyivät jumalattomuudessaan ja uskottelivat tilaisuuden tullen saavansa toivomansa valtiollisen vallan liittoutumalla pakanain kanssa. »Kun Efraim näki sairautensa ja Juuda paiseensa, meni Efraim Assuriin.» »Efraim on tullut kyyhkysen kaltaiseksi, joka on tyhmä ja taitamaton: he huutavat avuksi Egyptiä, he menevät Assuriin.» »Tehdään liittoja Assurin kanssa» (Hoos. 5: 13; 7: 11; 12: 2).” PK. s. 196.

Tiistai

Monarkia Israelissa ja Juudassa

3. Mitä tapahtui Israelin viimeiselle kuninkaalle, kun hän kieltäytyi noudattamasta varoituksia? Kuningas Hoosean kuoleman lisäksi, mikä muu päättyi?

2 Kun. 17:5, 6, 18, 23 Ja Assurin kuningas hyökkäsi koko maan kimppuun ja meni Samariaan ja piiritti sitä kolme vuotta. Hoosean yhdeksäntenä hallitusvuotena Assurin kuningas valloitti Samarian ja vei Israelin pakkosiirtolaisuuteen Assuriin ja asetti heidät asumaan Halahiin ja Haaborin, Goosanin joen, rannoille sekä Meedian kaupunkeihin... Niin Herra vihastui suuresti Israeliin ja poisti heidät kasvojensa edestä, niin ettei muuta jäänyt jäljelle kuin Juudan sukukunta yksin.

“»He ovat asettaneet kuninkaita», sanoi Herra näistä jumalattomista vallananastajista, »mutta ei se ole ollut minusta; ovat asettaneet ruhtinaita, mutta minä en ole siitä tiennyt» (Hoos. 8:4). Jokainen oikeamielinen periaate syrjäytettiin, ja ne joiden olisi pitänyt esiintyä maan kansakuntien edessä jumalallisen armon säilyttäjinä, olivat »olleet uskottomat Herralle» ja toisilleen (Hoos. 5:7).

Mitä ankarimmin nuhtein koetti Jumala herättää tuota uppiniskaista kansakuntaa huomaamaan lopullisen tuhonsa välittömän vaaran. Hoosean ja Aamoksen välityksellä hän lähetti kymmenelle heimolle sanoman toisensa jälkeen kehottaen niitä täydelliseen katumukseen ja ilmoittaen hävityksen olevan seurauksena jatkuvasta rikkomuksesta. »Te olette kyntäneet jumalattomuutta», julisti Hoosea, »leikanneet vääryyttä ja syöneet valheen hedelmää; sillä sinä olet luottanut omaan tiehesi, sankariesi paljouteen. On nouseva pauhina sinun kansojesi kesken, ja kaikki sinun linnoituksesi hävitetään, aamunkoitossa Israelin kuningas tuhotaan» (Hoos. 10: 13—15).” PK. s. 195.

Keskiviikko

4. Vaikka Juuda, eteläinen valtakunta, välttyi pakkosiirtolaisuudelta, mitä heillekin lopulta tapahtui?

2 Kun. 17:19 Ei myöskään Juuda pitänyt Herran, Jumalansa, käskyjä, vaan he vaelsivat niiden säädösten mukaan, jotka Israel itse oli tehnyt.

2 Aikak. 36:11-14 Sidkia oli kahdenkymmenen yhden vuoden vanha tullessaan kuninkaaksi, ja hän hallitsi Jerusalemissa yksitoista vuotta. Hän teki sitä, mikä oli paha Herran, hänen Jumalansa, silmissä: hän ei nöyryntynyt profeetta Jeremian edessä, jonka sana tuli Herran suusta. Myöskin hän kapinoi kuningas Nebukadnessaria vastaan, joka kuitenkin oli vannottanut hänet Jumalan kautta. Hän oli niskuri ja paadutti sydämensä, niin ettei hän kääntynyt Herran, Israelin Jumalan, puoleen. Myös kaikki pappien päämiehet ja kansa harjoittivat paljon uskottomuutta jäljittelemällä pakanain kaikkia kauhistuksia, ja he saastuttivat Herran temppelin, jonka hän oli pyhittänyt Jerusalemissa.

“Kärkimiehenä niiden joukossa, jotka olivat nopeasti johtamassa Valtakuntaa tuhoa kohti, oli heidän kuninkaansa Sidkia. Juudan kuningas sivuutti kokonaan profeettojen julistamat Herran neuvot, unohti olevansa kiitollisuuden velassa Nebukadnessarille ja rikkoi Israelin Jumalan nimeen vannomansa uskollisuudenvalan, ja näin hän kapinoi profeettoja vastaan, hyväntekijäänsä vastaan ja Jumalaansa vastaan. Oman viisautensa turhuudessa hän kääntyi pyytämään apua Israelin vaurauden vanhalta viholliselta »ja laittoi lähettiläänsä Egyptiin, että hänelle annettaisiin hevosia ja paljon väkeä». ... »Saastutettu, jumalaton» ruhtinas oli kohdannut lopullisen tilinteon päivänsä. »Ota pois käärelakki», käski Herra, »nosta pois kruunu.» Juuda ei saisi kuningasta ennen kuin Kristus itse perustaisi valtakuntansa. »Raunioiksi, raunioiksi, raunioiksi minä panen tämän», kuului jumalallinen julistus Daavidin huoneen valtaistuimesta, »eikä tästä ole jäävä mitään, kunnes tulee hän, jolla on oikeus, ja minä annan sen hänelle» (Hes. 21: 25—27).” PK. s. 310,311.

Torstai

Tulos – Babylonian maahanhyökkäys

5. Kun he kieltäytyivät kuulemasta profeettojen sanomia ja jopa pilkkasivat niitä, mikä hirveä vihollinen hyökkäsi Jerusalemiin?

2 Aikak. 36:15-17 Ja Herra, heidän isiensä Jumala, lähetti, varhaisesta alkaen, vähän väliä heille varoituksia sanansaattajainsa kautta, sillä hän sääli kansaansa ja asumustansa. Mutta he pilkkasivat Jumalan sanansaattajia ja halveksivat hänen sanaansa ja häpäisivät hänen profeettojansa, kunnes Herran viha hänen kansaansa kohtaan oli kasvanut niin, ettei apua enää ollut. Niin hän toi heidän kimppuunsa kaldealaisten kuninkaan ja surmautti miekalla heidän nuoret miehensä heidän pyhäkössänsä eikä säästänyt nuorukaista eikä neitosta, ei vanhusta eikä harmaapäätä; kaikki hän antoi tämän käsiin.

“Vihollinen pyyhkäisi kansan ylitse vastustamattomana vyörynä ja hävitti kaupungin. Heprealaisten joukot lyötiin hajalle ja silmittömään pakoon. Kansakunta valloitettiin. Sidkia otettiin vangiksi, ja hänen poikansa surmattiin hänen nähtensä. Kuningas vietiin vankina pois Jerusalemissa, hänen silmänsä puhkaistiin, ja Babyloniin saavuttuaan hän kärsi surkean kuoleman.” PK. s. 316,317.

Perjantai

6. Mitä tapahtui kaupungille ja kauniille temppelille? Mitä monet niistä, jotka selvisivät noiden tuskaisten päivien verilöylystä, joutuivat kestäämään?

2 Aikak. 36:18-20 Ja kaikki Jumalan temppelin kalut, sekä suuret että pienet, ja Herran temppelin aarteet sekä kuninkaan ja hänen päämiestensä aarteet, kaikki hän vei Baabeliin. Jumalan temppelelle poltettiin, Jerusalemin muurit revittiin, kaikki sen palatsit poltettiin tulella, ja kaikki sen kallisarvoiset esineet hävitettiin. Ja jotka olivat säilyneet miekalta, ne vietiin pakkosiirtolaisuuteen Baabeliin. Ja he olivat hänen ja hänen poikiensa palvelijoina, kunnes Persian valtakunta sai vallan.

“Siihen aikaan, kun Nebukadnessar lopullisesti kukisti Jerusalemin, monet olivat säästyneet pitkän piirityksen kauhuilta vain kaatuakseen miekkaan. Muutamat jäljelle jääneistä, kuten pappien sekä valtakunnan virkamiesten ja ruhtinaiden johtajat, vietiin Babyloniin ja teloitettiin siellä kavaltajina. Toiset vietiin vankeina Nebukadnessarin ja hänen poikiensa palvelijoiksi, »kunnes Persian valtakunta sai vallan. Ja niin toteutui Herran sana, jonka hän oli puhunut Jeremian suun kautta» (jakeet 20,21).”
PK. s. 317.

Sapatti

Parempi tie oli mahdollinen

7. Luuletko, että Jumalan kansan olisi ollut mahdollista välttää nuo kansalliset onnettomuudet? Mitä voimme oppia siitä, mitä heille tapahtui? Mitä Jumala sanoo siitä, kuinka tällaiset hirvittävät asiat voi välttää ja saada Hänen siunauksensa?

5 Moos. 5:29 Jospa heillä olisi sellainen sydän, että he alati pelkäisivät minua ja noudattaisivat kaikkia minun käskyjäni, niin että he ja heidän lapsensa menestyisivät iankaikkisesti!

Jes. 48:18 Jospa ottaisit minun käskyistäni vaarin, niin olisi sinun rauhasi niinkuin virta ja sinun vanhurskautesi niinkuin meren aallot;

Ps. 119:165 Suuri rauha on niillä, jotka rakastavat sinun lakiasi, eikä heille kompastusta tule.

“Ies pannaan härän niskaan auttamaan sitä kuorman vetämisessä ja keventämään taakan painoa. Samoin on Kristuksen ikeen laita. Kun meidän tahtomme sulautuu Jumalan tahtoon ja me käytämme Hänen antamiaan lahjoja toisille siunaukseksi, tulee elämän taakamme tuntumaan keveältä. Se, joka vaeltaa Jumalan käskyjen tietä, vaeltaa Kristuksen seurassa, ja Hänen rakkautensa sydän löytää levon. Kun Mooses rukoili: »Ilmoita minulle tiesi, että tulisin tuntemaan Sinut», niin Herra vastasi Hänelle: »Minun kasvoni käyvät sinun kanssasi ja minä vien sinut lepoon» (engl. käänn.). Ja profeetan välityksellä annetaan sanoma: »Näin on Herra sanonut: 'Astukaa teille ja katsokaa ja kysykää muinaisia polkuja, kysykää, mikä on hyvä tie,

ja vaeltakaa sitä, niin te löydätte levon sieluillenne.» 2 Moos. 33: 13, 14; Jer. 6: 16. Ja Hän sanoo: »Jospa ottaisit minun käskyistäni vaarin, niin olisi sinun rauhasi niinkuin virta ja sinun vanhurskautesi niinkuin meren aallot.» Jes. 48: 18.” AT. s. 311.

Lisätutkisteluksi

”Jumala tietää, että jos meidät jätettäisiin seuraamaan omia taipumuksiamme, menemään juuri sinne, minne itse haluamme, me lankeaisimme Saatanan pauloihin ja tulisimme omaamaan hänen piirteitään. Siksi Jumalan laki rajoittaa meitä Hänen tahtoonsa, joka on korkea ja jalo ja ylhäinen. Hän haluaa, että me osallistuisimme kärsivällisesti palveluksen velvollisuuksista. ... Nyreä alistuminen Isän tahtoon kehittää luonteesta kapinallisen. Sellainen näkee palveluksen raadantana. Sitä ei suoriteta ilolla ja rakkaudesta Jumalaan. Se on vain mekaanista toimintaa. ... Sellainen palvelus ei tuo rauhaa sieluun. Jumala esittää maailmalle kaksi luokkaa. Yhdelle – pahoille – Hän sanoo: 'Jumalattomilla ei ole rauhaa'. Jes. 48:22. Toiselle sanotaan: 'Ne, jotka rakastavat sinun lakiasi, elävät rauhassa, mikään ei horjuta heitä.' Ps. 119:165.” *That I May Know Him*, p. 120.

13

Sapattina 25. syyskuuta 2021

Jäännös ja uusi alku

“Surun täyttämin sydämin kaukaa tulleet vierailijat katsoivat rakkaan Jerusaleminsa murrettuja muureja. Säestyvätkö taivaan enkelit Kristuksen seurakunnan tilalta? Kuten Jerusalemin asukkaat, mekin totumme olemassa olevaan pahaan, ja usein olemme tyytyväisiä emmekä tee ponnisteluja pelastaaksemme heitä. Mutta millaisina näitä pahoja pidetään, kun jumalallinen valo valaisee heitä? Eivätkö he, kuten Nehemia, katso surullisin sydämin murrettuja muureja ja tulella poltettuja portteja?”
–(*The Southern Work*, March 22, 1904) *Seventh-day Adventist Bible Commentary*, vol. 3, p. 1136.

Sunnuntai

Lupaus jäännöksestä

1. Mitä profeetat julistivat Israelista ja Juudasta, pitkistä pakkosiirtolaisuuden vuosista huolimatta?

Jes 10: 21, 22 Jäännös palajaa, Jaakobin jäännös, väkevän Jumalan tykö. Sillä vaikka sinun kansasi, Israel, olisi kuin meren hiekka, on siitä palajava ainoastaan jäännös. Päätetty on hävitys, joka tulee, vanhurskautta tulvillaan.

Hoos. 6:1-3 Tulkaa, palatkaamme Herran tykö, sillä hän on raadellut meitä, ja parantaa meidät, hän on lyönyt meitä, ja sitoo meidät. Hän tekee meidät eläviksi

kahden päivän kuluttua, kolmantena päivänä hän meidät herättää, ja me saamme elää hänen edessään. Niin tuntekaamme, pyrkikäämme tuntemaan Herra: hänen nousunsa on varma kuin aamurusko, hän tulee meille kuin sade, kuin kevätsade, joka kostuttaa maan.

“Profeetta ei turhaan kehottanut Juudaa katsomaan elävään Jumalaan ja ottamaan vastaan hänen armollisia tarjouksiaan. Oli niitä jotka vakavasti noudattivat kutsua ja kääntyivät epäjumalistaan palvelemaan Herraa. He oppivat havaitsemaan Luojaansa rakkautta, armoa ja hellää sääliä. Ja Juudan joutuessa synkkään kauteensa, jolloin vain jäännös jätettäisiin maahan, saisivat profeetan sanat jatkuvasti aikaan tosi uudistusta. »Sinä päivänä», julisti Jesaja, »ihminen luo katseen Luojaansa, ja hänen silmänsä katsovat Israelin Pyhään, eikä hän luo katsettaan alttareihin, omain kätensä tekoon, eikä katso niihin, mitä hänen sormensa ovat tehneet, ei asera-karsikkoihin, ei auringonpatsaisiin» (Jes. 17: 7, 8).” PK. s. 221.

Maanatai

2. Mitä Persian kuningas teki pian Babylonian sortumisen jälkeen, profetallisen sanan täyttymiseksi koskien jälleenrakennustyötä?

Esra 1:1-3 Kooreksen, Persian kuninkaan, ensimmäisenä hallitusvuotena herätti Herra, että täytyisi Herran sana, jonka hän oli puhunut Jeremian suun kautta, Kooreksen, Persian kuninkaan, hengen, niin että tämä koko valtakunnassansa kuulutti ja myös käskykirjassa julistutti näin: "Näin sanoo Koores, Persian kuningas: Kaikki maan valtakunnat on Herra, taivaan Jumala, antanut minulle, ja hän on käskenyt minun rakentaa itsellensä temppelin Jerusalemiin, joka on Juudassa. Kuka vain teidän joukossanne on hänen kansaansa, sen kanssa olkoon hänen Jumalansa, ja hän menköön Jerusalemiin, joka on Juudassa, rakentamaan Herran, Israelin Jumalan, temppeliä. Hän on se Jumala, joka asuu Jerusalemissa.

“Kyyroksen joukkojen saapuminen Babylonin muurien edustalle oli juutalaisille merkinä siitä, että heidän vapautuksensa pakkosiirtolaisuudesta läheni. Jo toista sataa vuotta ennen Kyyroksen syntymää ennustukset olivat maininneet hänet nimeltä ja kertoneet, miten hän valloittaisi Babylonin yllätyshyökkäyksellä ja valmistaisi tietä vankeudesta palaaville. Tästä oli ilmoitettu Jesajan välityksellä. »Näin sanoo Herra voidellulleen Koorekselle, jonka oikeaan käteen minä olen tarttunut kukistaakseni kansat hänen edestään, että ovet hänen edessään avautuisivat eivätkä portit sulkeutuisi: Minä käyn sinun edelläsi ja tasoitan kukkulat, minä murran vaskiovet ja rikon rautasalvat. Minä annan sinulle aarteet pimeän peitosta, kalleudet kätkeistänsä, tietääksesi, että minä, Herra, olen se, joka sinut nimeltä kutsuin, minä, Israelin Jumala» (Jes. 45: 1—3).” PK. s. 379.

Tiistai

3. Kuinka monet pakkosiirtolaiset hyödynsivät tämän käskyn suomaa

mahdollisuutta lähteä Babylonista ja palata isiensä maahan?

Esra 2:1, 2, 64 Ja nämä olivat ne tämän maakunnan asukkaat, jotka lähtivät pakkosiirtolaisten vankeudesta Baabelista, jonne Nebukadnessar, Baabelin kuningas, oli vienyt heidät pakkosiirtolaisuuteen, ja jotka palasivat Jerusalemiin ja Juudaan, kukin kaupunkiinsa, ne, jotka tulivat Serubbaabelin, Jeesuan, Nehemian, Serajan, Reelajan, Mordekain, Bilsanin, Misparin, Bigvain, Rehumin ja Baanan kanssa. Israelin kansan miesten lukumäärä oli:... Koko seurakunta oli yhteensä neljäkymmentä kaksi tuhatta kolmesataa kuusikymmentä,

“Juudeaan palaavan joukon käskynhaltijan vastuun Kyyros antoi Serubbaabelille, joka oli kuningas Daavidin jälkeläisiä, ja hänen kanssaan oli ylimmäinen pappi Joosua. Pitkästä matkasta aution erämaan halki selviytyttiin turvallisesti, ja onnellisena tuo joukko kiitti Jumalaa hänen monista siunauksistaan ja ryhtyi heti kunnostamaan rikottua ja tuhottua. »Perhekonta-päämiehet» näyttivät esimerkkiä uhraamalla varoistaan helpottaakseen temppelin jälleenrakentamisen menojen peittämistä, ja kansakin uhrasi sitten runsaasti vähistäkin varoistaan (ks. Esr a 2: 64—70).” PK. s. 385.

Keskiviikko

Pyhien esineiden ja paikkojen jälleenrakennustyö

4. Kun he saavuttivat päämääränsä ja löysivät kotinsa, minkä he halusivat pystyttää uudelleen?

Esra 3:1-3 Kun seitsemäs kuukausi tuli ja israelilaiset jo olivat kaupungeissa, kokoontui kansa yhtenä miehenä Jerusalemiin. Ja Jeesua, Joosadakin poika, ja hänen veljensä, papit, ja Serubbaabel, Sealtielin poika, ja hänen veljensä nousivat rakentamaan Israelin Jumalan alttaria uhrataksensa sen päällä polttouhreja, niinkuin on kirjoitettu Jumalan miehen Mooseksen laissa. He pystyttivät paikallensa alttarin, sillä he olivat kauhuissaan maan kansojen tähden; ja he uhrasivat alttarilla polttouhreja Herralle, polttouhreja aamuin ja illoin.

“Mahdollisimman pian pystytettiin alttari temppelipihaan entisen alttarin paikalle. Tämän alttarin vihkimisen yhteydessä pidettyyn juhlaan »kokoontui kansa yhtenä miehenä», ja niin ryhdyttiin jälleen suorittamaan niitä pyhiä palveluksia, jotka olivat keskeytyneet silloin, kun Nebukadnessar hävitti Jerusalemin. »Ja he viettivät lehtimajanjuhlaa» ennen kuin erosivat jälleenrakentamaan ja kunnostamaan kotejaan (Esr a 3:1—6).” PK. s. 386.

Torstai

5. Minkä pyhän rakennuksen he halusivat sydämestään rakentaa uudelleen nyt, kun he olivat palanneet luvattuun maahan? Koska he laskivat perustuksen?

Esra 3:6, viim. osa 8 vaikka temppelin perustusta ei oltu vielä laskettu... Ja toisena vuotena siitä, kun he olivat tulleet Jumalan temppelin sijalle Jerusalemiin, sen

toisessa kuussa, ryhtyivät Serubbaabel, Sealtielin poika, ja Jeesua, Joosadakin poika, ja heidän muut veljensä, papit ja leeviläiset, ja kaikki, jotka vankeudesta olivat tulleet Jerusalemiin, työhön ja panivat kaksikymmenvuotiset ja sitä vanhemmat leeviläiset johtamaan Herran temppelin rakennustyötä.

“Alttarin pystyttäminen päivittäisiä polttouhreja varten ilahdutti suuresti uskollista jäännöstä. Auliisti he osallistuivat temppelin jälleenrakennuksen tarpeellisiin valmisteluihin ja rohkaistuivat sitä mukaa kuin ne edistyivät kuukaudesta toiseen. He eivät olleet moneen vuoteen saaneet havaita mitään näkyviä merkkejä Jumalan läsnäolosta. Mutta nyt kun heidän ympärillään oli paljon sellaista, mikä muistutti niin ikävästi heidän isiensä luopumuksesta, he kaipasivat jotakin pysyvää merkkiä jumalallisesta anteeksiannosta ja suosiosta. He pitivät Jumalan hyväksymistä tärkeämpänä kuin omaisuutensa ja entisten etujensa takaisinsaamista. Hän oli auttanut heitä ihmeellisesti, ja heistä tuntui, että hän oli varmasti heidän kanssaan. Mutta he halusivat vielä suurempia siunauksia. Iloisin toivein he odottivat aikaa, jolloin saisivat temppelin valmistuttua nähdä hänen kirkkautensa loistavan sen sisältä.” PK. s. 386

Perjantai

Käsky perustaa jälleen pyhät esineet

6. Minkä käskyn Persian kuningas Artaxerxes Longimanus antoi vuonna 457 eKr? Kuka palasi Juudaan tuona aikana?

Esra 7:11-14 Tämä on jäljennös kirjeestä, jonka kuningas Artahsasta antoi pappi Esralle, kirjanoppineelle, joka oli Herran Israelille antamien käskyjen ja ohjeitten tuntija: "Artahsasta, kuningasten kuningas, pappi Esralle, taivaan Jumalan lain tuntijalle", ja niin edespäin. "Minä annan käskyn, että minun valtakunnassani jokainen Israelin kansan jäsen ja sen papit ja leeviläiset, jotka ovat halukkaat lähtemään Jerusalemiin, lähtekööt sinun kanssasi, koska kuningas ja hänen seitsemän neuvonantajaansa ovat lähettäneet sinut tarkastamaan, ovatko olot Juudassa ja Jerusalemissa sinun Jumalasi lain mukaiset, joka on sinun kädessä,

“Noin seitsemänkymmentä vuotta sen jälkeen, kun ensimmäinen joukko maanpakolaisia palasi Serubbaabelin ja Joosuan johdolla kotimaahansa, nousi Meedia-Persian valtaistuimelle Artakserkses Longimanus. Tämän kuninkaan nimi liittyy pyhään historiaan useiden huomattavien sallimuksellisten tapahtumien yhteydessä. Hänen hallitusaikanaan elivät ja toimivat Esra ja Nehemia. Hän oli se, joka vuonna 457 eKr. julkaisi kolmannen ja lopullisen määräyksen Jerusalemin jälleenrakentamisesta. Hänen hallitusvuosinaan toinen juutalaisten joukko palasi maahansa Esran johdolla, ... Artakserkses Longimanuksen määräys oli Jerusalemin jälleenrakentamista koskevista käskyistä jo kolmas seitsemänkymmenvuotisen pakkosiirtolaisuuden jälkeen, ja siinä on merkittäviä lausuntoja taivaan Jumalasta, Esran ansioista ja Jumalan jäännöskansalle myönnettyistä runsaista määrärahoista.

Hän antoi sen »pappi Esralle, kirjanoppineelle, joka oli Herran Israelille antamien käskyjen ja ohjeitten tuntija», ja »taivaan Jumalan lain tuntijalle». Yhdessä neuvonantajiensä kanssa kuningas antoi runsaita lahjoja »Israelin Jumalalle, jonka asumus on Jerusalemissa», ja lisäksi hän antoi Esran tarvittaessa suorittaa monia suuria maksuja »kuninkaan aarrekammioista» (jakeet 11,12,15,20). ... » Ja edelleen hän käski: »Kaikki, mitä taivaan Jumala käskee, tehtäköön taivaan Jumalan temppeleille täsmällisesti, ettei viha kohtaisi kuninkaan ja hänen poikiensa valtakuntaa» (jakeet 14,23).” PK. s. 418,420,421.

Sapatti

Kaupungin muurien kunnostus ja jälleenrakennus

7. Kuka Jumalan toimelias palvelija pyysi vuosia myöhemmin lupaa saada mennä Jerusalemiin rakentamaan muureja? Kuinka kauan kaupungin muurien uudelleen pystyttäminen kesti Jumalan siunaavan käden alla?

Nehem. 2:4, 5 Kuningas sanoi minulle: "Mitä sinä siis pyydät?" Niin minä rukoilin taivaan Jumalaa ja sanoin kuninkaalle: "Jos kuningas hyväksi näkee ja jos olet mielistynyt palvelijaasi, niin lähetä minut Juudaan, siihen kaupunkiin, jossa minun isieni haudat ovat, rakentamaan sitä uudestaan".

Nehem. 6:15 Muuri valmistui elul-kuun kahdentenakymmenentenä viidentenä päivänä, viidenkymmenen kahden päivän kuluttua.

“Tämän päivän seurakunnassa tarvitaan Nehemioita – ei miehiä, jotka vain rukoilevat ja saarnaavat, vaan miehiä, joiden rukoukset ja saarnat liittyvät lujaan ja päättäväiseen päämäärään. Tämän heprealaisen isänmaanystävän suunnitelmat piti vielä saada hyväksytyiksi saarnaajien ja johtavien miesten keskuudessa. Kun he ovat tehneet suunnitelmat, heidän tulee esittää ne seurakunnalle sellaisella tavalla, että heidän kiinnostuksensa ja yhteistyöhalunsa heräävät. Antakaa kansan ymmärtää suunnitelmat ja osallistua työhön, niin heillä on henkilökohtainen mielenkiinto sen menestymistä kohtaan. Nehemian ponnistelujen menestyminen osoittaa, mitä rukous, usko ja viisas, tarmokas toiminta saavat aikaan. Elävä usko kehottaa tarmokkaaseen toimintaan. Johtajien osoittama henki heijastuu suurella määrällä kansaan. Jos johtajat, jotka väittävät uskovansa juhlalliset, tärkeät totuudet, joiden on määrä koetella maailmaa tähän aikaan, eivät osoita palavaa intoa valmistaa ihmisiä seisomaan Jumalan päivänä, voimme odottaa, että seurakunta on huoleton, veltto ja huvituksia rakastava.” –(*The Southern Watchman*, March 29, 1904)*Seventh-day Adventist Bible Commentary*, vol. 3, p. 1137.

Lisätutkisteluksi

“Me tarvitsemme tässä maailman ajassa Nehemioita, jotka herättävät kansan huomaamaan, kuinka kauas Jumalasta he ovat joutuneet rikkomalla Hänen lakiaan. Nehemia oli uskonpuhdistaja, suuri mies, juuri tärkeään aikaan herätetty. Kun hän

joutui tekemisiin pahan ja kaikenlaisen vastustuksen kanssa, hänessä heräsi uusi rohkeus ja into. Hänen tarmonsä ja päättäväisyytensä innostivat Jerusalemin asukkaita; ja voima ja rohkeus syrjäyttivät heikkouden ja ja masentuneisuuden. Hänen pyhä tarkoitusperänsä, hänen korkea toivonsä, hänen iloinen pyhittyneisyytensä työlle, tarttuivat muihinkin. Kansa sai innostuksen johtajalta, ja hänen ilmapiirissään jokaisesta tuli Nehemia, ja hän vahvisti lähimmäisensä käsiä ja sydäntä. Tässä on opetus tämän päivän saarnaajille. Jos he ovat välinpitämättömiä, toimettomia, jos heiltä puuttuu jumalallinen päämäärä, mitä voidaan odottaa kansalta, jota he johtavat?” (*The Southern Watchman*, June 28, 1904) *Seventh-day Adventist Bible Commentary*, vol. 3, p. 1137.

Julkaisija: Seitsemännen Päivän Adventistien Kansainvälisen lähetysseurakunnan
Uskonpuhdistusliikkeen Pääkonferenssi www.sda1844.org Toimituspaikka
Suomessa: Mastotie 10, 37800 Akaa www.spaup.org info@spaup.org
